

SOMMERLEKENE

17. juli - 1. aug.

MONTREAL

1976

Norges Roforbund

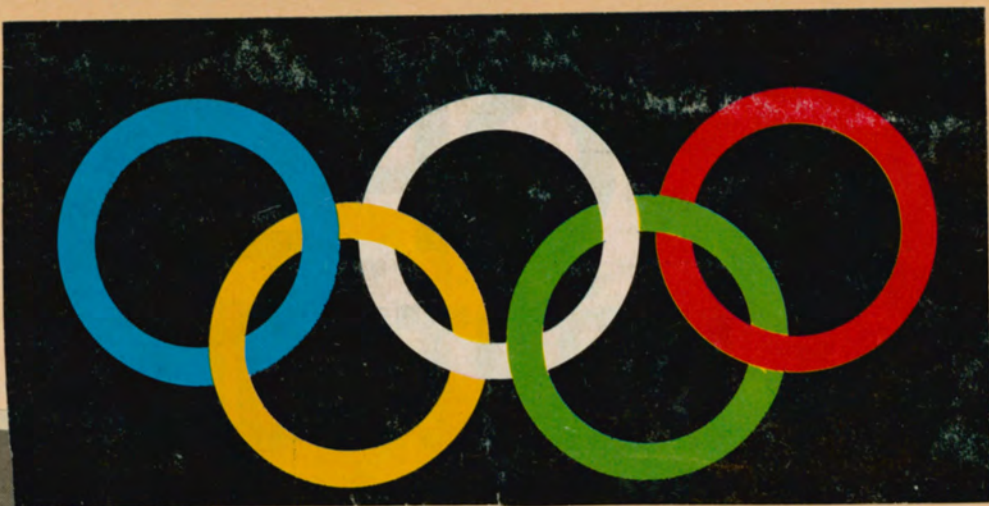
UTKLIPPS BOK

DENNE UTKLIPPSBOK TILHØRER NORGES ROFORBUND
OG SKAL IKKE FJERNES FRA FORBUNDSKONTORET.

BOK NR. 1. F.O.M. AVREISEN T.O.M. SEMIFINALENE

Arne Bergodd

Tone Pahle

Ingunn Brechan

MONTREAL

Alf Hansen

Alf Torp (cox)

Frank Hansen

Rune Dahl

Tom Amundsen

Rolf Andreassen

Sverre Nordberg

Solfrid Johansen

Finn Tveter

Ole Nafstad

NORGES OL-TROPP

ROING

- Ole Nafstad
- Arne Bergodd
- Finn Tveter
- Rolf Amundsen
- Kjell Sverre Johansen
- Tom Aundsen
- Sverre Nordberg
- Rune Dahl
- Alf Torp, cox
- Alf Hansen
- Frank Hansen
- Ingunn Brechan
- Solfrid Johansen
- Tone Pahle (reserve)
- Tone Pahle

Kjell Sverre Johansen

65 med i olympiaflyet idag

Åkeup. aft. 9/7.

Ved avreisen til Montreal idag. Banerytteren Harald Bundli flankert av de to kvinnelige roerne, Ingun Brechan, til venstre, og Tone Pahle, som var den siste som ble tatt.

(Foto: Magnar Østigård.)

Idag var det hektisk avreise-trafikk på Fornebu. Olympia-flyet lettet med 65 ledere og aktive: Roere, brytere, syklist, padlere, svømmere, friidrettsmenn og skyttere. En manglet på laget, nemlig Øivind Amundsen, som dessverre har måttet melde forfall på grunn av en skade han pådro seg. Det betyr at man må sette inn en reserve i K-fireren, og det blir Morten Mørland som går inn på Amundsens plass. Mørland er egentlig tatt ut på det ene K-2-laget.

MONTREAL (VG) — Dette går for fort. Alt blir som det skal, ja faktisk bedre enn vi noen gang hadde håpet på. Vi er vesentlig bedre enn i fjor. Man går liksom bare og venter på at et eller annet skal ødelegge et hundre prosent vellykket opplegg.

Slik uttrykte Frank Hansen (31) seg etter mandagens trening på Arungen. Vår verdensmester i dobbelt-sculler, normalt en forsiktig mann i sin ordbruk, er sjelden fornøyd. Nå har han bare smil og overskudd.

Men bange anelser var ikke ubegrunnet.

Vel fremme i den kanadiske OL-byen sliter han med bihulebetennelse. Det er ettervirkninger fra Amsterdam-turen der den norske troppen ikke tålte overgangen fra hjemlig klima til 37 varmegrader. Frank gikk en tid med vanlig sommerforkjølelse før det altså slo seg på bihulene et par dager før avreisen.

Når først ulykken var ute kunne det i alle fall ikke komme på mer beleilig tidspunkt, sier treneren Thor Nilsen.

RAPPORT
Rolf Arne
Odiin

— Innen vi er i gang igjen med full trening tirsdag, må man bare håpe at Frank er i full vigør. Vår lege i fireren, Tom Amundsen, har hatt ham under oppsyn og tror det skal gå raskt over. Men vi har jo eksempelet fra Solfrid Johansen i damenes dobbeltsculler som slet med det samme i 14 dager etter Amsterdam-hjemkomsten.

Sterk framgang

Innen ro-konkurransene starter 18. juli burde i alle fall sølv-vinneren fra München være hundre prosent restituert.

Om fremgangen båten har hatt, sier han:

— Det har løst seg i den grad de siste ukene at treningen har gått som en lek. Vårt program har gått ut på beinhardt øker med formålet å kjøre oss helt i senk. Hadde vi skullet gjennom det samme 14 dager tidligere, ville Alf og jeg aldri ha maktet det.

— Hvor ligger hemmeligheten?

— Det har nok flere årsaker. En ting er at jeg stadig har nærmet meg toppformen etter avbruddet med ribben-skaden i vår. Men den viktigste årsaken er Alfs utvikling.

— Ett moment ligger klart i dagen: Han er fysisk langt sterkere enn i fjor. Men likevel har det blitt noe imot. Alf har rett og slett brukt samme teknikk i dobbelt-sculler som når han roer alene. Gjorde det selv da vi vant VM i fjor.

Alf med ny teknikk

— Men i løpet av de siste ukene har han forandret seg. Han trekker dragene mye lenger ut, er kommet inn i den fine rytmen en dobbeltsculler skal ha. Har rett og slett funnet fram den riktige teknikken. Båten går raskere enn noengang mens vi bruker langt mindre krefter.

Norges OL-entusiaster kan altså bare håpe at sykdommen slipper taket i Frank Hansen. Vår fremste Montreal-håp må nemlig være friske for å kunne hevde seg i denne dansen. Om teknikken er aldri så avslepen og mannskapet ror som en homogen enhet, nytter det lite hvis ikke fysikken er på topp.

Legen kan bli den viktigste mannen i dagene fremover hvis Norge skal kjempe seg fram til olympisk ro-medalje.

MEN SÅ KOM SYKDOMMEN

Frank Hansen (t. h.) har pådratt seg bihulebetennelse, Solfrid Johansen (nr. 2 f. h.) har slitt med det samme i 14 dager. Makkerne i de to dobbeltscullerne, Ingun Brechan og Alf Hansen kan bare håpe at alle er friske til konkurransedag.

Forsinkede nordmenn fremme kl. 4

MONTREAL (VG) — Først to timer på Gardermoen, deretter en flytur på åtte timer, sikkerhetskontroller og innregistrering på flyplassen Mirabel en snau times biltur fra byen, så videre transport, og deretter manglet det bare at bagasjen ikke kom.

Fullt så uheldige var ikke våre egne deltagere her i OL, men mesteparten av den svenske bagasjen ble stående igjen på Kastrup. De norske aktive måtte bare vente vel en halvtime utenfor olympiabyen før de kunne finne fram sine egne vesker.

Da var klokken blitt bortimot ti lokal tid, videre gikk det med ytterligere venting ved utfylling av offisielle papirer og identitetskort, før leiersjefen Johan Chr. Schønheyder endelig kunne vise folk til rette i bygning

D av de veldige blokkene.

Klokken ble altså bortimot fire norsk tid før alt var i orden, og den første og største delen av vår OL-tropp kunne gå til ro.

22 timers dag er ikke vanlig for folk som er topp trent og skal yte maksimalt under oppgjørene her borte, men de tar ventelig igjen mesteparten av det tapte ved å bruke formiddagen til å sove ut. Noen effektiv trening blir det i alle fall ikke før i ettermiddag på noen av dem.

TORDENTALE mot myndighetene

MONTREAL (VG) — Lord Killanin har allerede holdt sin tordentale mot kanadiske myndigheter, men regjeringen vil ikke fire og fastholder at Taiwans deltagere ikke vil slippe inn i landet som offisielle kinesiske deltagere i OL.

Likefullt er tre medlemmer av landets OL-tropp allerede på plass i den olympiske landsbyen. Det dreier seg om tre ledere som har vært tidlig ute for å legge alt til rette for de aktive. Reiseruten de valgte var grei nok. Hjemme fra Formosa tok de turen til Los Angeles. Ved å oppsøke den kanadiske ambassaden i byen fikk de sine visa etter få minutter og inntetsigende, normale spørsmål,

som blir stilt enhver som skal inn i landet.

Nå akter resten av den taiwanske troppen å gå samme vei når de kommer i morgen, legger turen og sine venner i USA og fly videre derfra med papirene i orden.

Sent i går meldte den kanadiske radioen at innreise overhodet ikke kom på tale, det blir spennende timer utover formiddagen. Amerikanskerne har jo truet med å trekke seg fra hele stasen hvis Taiwans deltagere ikke slipper inn. Politikk på høyt plan er det som kommer til å foregå i ettermiddagstimmene.

Og hvis alt skulle gå galt, hva vil egentlig skje med de tre lederne som allerede er innlosjert i byen. Skal de utvises igjen eller blir de her uten oppgaver, og uten aktive å ta seg av.

OL-landsbyen bedre bevoktet enn Pentagon og Kreml tilsammen:

OL-uniformerte norske rojenter fra venstre: Solfrid Johansen, Tone Pahle og Ingunn Brechan oppstilling foran Norges blokk i OL-landsbyen.

Montreal frykter hevnaksjon for Israels commandoraid

Ved ett tida i natt landet den norske OL-troppen i Montreal. Og hvilken mottakelse de fikk etter en lang og slit-som reise: Et mylder av skarpt bevæpnede sikkerhetsvakter møtte dem på flyplassen. Først etter diverse kontroller av deltakerne og bagasjen kunne kursen settes for OL-landsbyen der nye sikkerhetsvakter ventet.

Drøyt 3000 vakter, alle væpnet, skal sørge for at Montreal ikke blir åsted for noen gjentakelse av begivenhetene i München for fire år siden da elleve israelere ble utsatt for terrorhandlinger og drept. Begivenhetene på Entebbe-flyplassen i Uganda sist søndag har ikke akkurat bidratt til å lette stemningen i OL-byen. Nå frykter alle en gjengjeldelsesaksjon for israelernes commandoraid på Entebbe-flyplassen. En aksjon som i så fall vil legge sin mørke dødsskygge over Montreal-OL.

OVERGÅR INNSBRUCK

Det er med andre ord ting som tyder på at Montreal kommer til å overgå Innsbruck med hensyn til kontroller etc. Norges utøvere har merket det fra første stund og lar seg neppe affisere av denne rutinesjekkingen. Det eneste spørsmålet man stiller seg er følgende: Etter massakren i München-OL ble det slått fast at en av terroristene hadde jobbet som gartner i OL-byen i ni måneder. Har man egentlig noen garanti for at ikke terroristene allerede befinner seg innenfor sperringene?

VILLMARK

Nåvel, det blir foreløpig arrangøren som får bekymre seg over det problemet. De norske deltakerne — og de andre også for den saks skyld — får nøye seg med å konsentrere seg om sine idrettsprestasjoner i første omgang. Syklistene er heldigst stilt i så måte: Mens den norske OL-troppen for øvrig inntok OL-landsbyen, populært kalt Ghettoen, i natt, drog syklistene med sin lagkaptein Magne Orre i spissen til den kanadiske villmarken. Den norske OL-komiteen har som kjent leid to hytter et par timers biltur fra Montreal sentrum der de som ønsker eller har anledning kan lade opp langt unna sikkerhetsvakter, asfalt, mas og jag. Så vil det vise seg om oppholdet gir de ønskede resultater når konkurransene begynner i den steikende varmen.

Og imens vokter arrangørlandets sikkerhetsvakter under høy-spenning på deltakerne. OL-landsbyen skal være bedre bevoktet enn Pentagon og Kreml til sammen. Det vil vise seg om det er riktig.

Norges flagg i OL-byen

Mens vi i vinterlekene har vår sterke representasjon i de typiske norske idretter som ski og skøyter, er situasjonen helt annerledes i sommerlekene. Der opplever vi det underlige at en idrett som roing som opererer med 400 aktive i hele Norge, har den største representasjonen, nemlig 14 del-takere. Men så er det også i roing at de norske håpene er størst denne gang. Derfor var mis-nøyen med uttagningen minst i de kretsene.

At Norges Friidrettsforbund har klart å få med hele ni utøvere i den største av alle olympiske idretter, er i seg selv overraskende, og det er også en honnør til den norske friidretten som er underlagt et langt hardere konkurransenivå enn noen annen. Her kommer nok svømmingen inn som nummer to. At Norge også har klart å finne kvalifiserte deltakere i denne grenen, er i seg selv bemerkelsesverdig, selv om de norske svømmerne ikke skulle skaffe oss et eneste poeng.

I går dro de første til Montreal, **og den gladeste var Tone Pahle**

Tone Pahle takker Arne B. Mollén for OL-billetten.

(Foto: Ole Chr. Thomassen.)

Av
Thor Ullrø

Hektisk aktivitet i lobbyen til SAS-hotellet. Norske røde olympia-dresser ispedd amerikanske turister som ikke skjønte hva som foregikk. At her drog første gruppe av Norges håpefulle til de Olympiske Leker i Montreal. Foreldre og venner som ville ønske god tur og lykke til. Og ikke minst gratulasjoner til «attpåklatten» Tone Pahle. Hun var den eneste av de

siste uttatte som reiste i går. Leif Roar Falkum og Astrid Tveit drar ikke før den 13.

Og snakk om at Tone Pahle var glad. Delte generøst ut smil og klemmer til alle hun møtte. Til og med til Arne B. Mollén. Kanskje ikke så rart forresten, olympiasjefen fortjente det kanskje mer enn alle.

— Jeg kan ikke tro dette er sant, sa Tone. Får det ikke til å stemme. At jeg hører med her, liksom.

— Men hva med båten, da?

— Den ble sendt sammen med de andre, for sikkerhets skyld.

Og godt er det. Ingenting er som å ha sin egen båt — ikke minst i OL.

I går drog vel 60 personer til Montreal, av disse 43 aktive. Svømmere, syklist, roere, padlere, brytere, og en del av friidrettsfolkene. Det er disse som skal først i aksjon under lekene, resten reiser den 13.

Og alle var friske og i god form. Arne Bergodd, roer i firer uten styrmann, er også på bebringens vei. Han har slitt med høysnue helt siden roregattaen i Amsterdam for fjorten dager siden. Bergodd regnet med å være

helt restitusert og firer'n inn-takt når lekene tar til.

Det eneste beklagelig vi kunne registrere før avreisen i går, var at Egil Amundsen i firer-kajakken ikke kan delta. Han har falt ned en trapp og fått hjernerystelse. Morten Merland tar hans plass i båten, og Harald Nilsen padler single. Disse to skulle egentlig deltatt i toer, men den går da altså ut.

I en tropp på nesten 70 aktive må en nesten regne med et forfall eller to, det er bare så synd at noe så kjedelig som å falle ned en trapp skal være årsaken.

Godt gjort av OKR

OKR, Oslo Kvinnelige Roklubb, er sannelig en driftig klubb. El er kan noen skilte med noe bedre denne weekenden.

I OL i Montreal er Tone Pahle, som skal starte i singlesculler og være reserve for vår dobbeltsculler.

I senior-VM i Geneve er Anne Aas, som her starter i singleculler. Senior-klassen i roing er den klassen man ror i før man kommer opp i elite-gjengen. Man må ha vunnet åtte seniorløp før man er klar for elite-klassen.

I junior-Nordisk på Årungen er to av de tre norske båtene fylt med OKR-mannskap i alt seks lovende unge roersker.

Og når vi først er inne på det: OKR har vært representert i alle de store internasjonale mesterskap hvor jentene har kunnet delta (dvs. fra internasjonal roing for jenter ble opprettet, vi tenker da på mesterskap). Det var i Brandenburg i 1973, i Luzern i 1974 og i Nottingham i fjor. Og nå altså under de første olympiske ro-konkurranser for kvinner.

Reggi

Norske OL-båter skadet i transport

Besetningen på den norske fireren med styrmann fotografert etter flaggheisingen. De var neppe så blide da de like etter fikk beskjed om at både deres båt og de fleste andre var blitt skadet under transporten. Fra venstre: Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen, coxen Alf Torp (blir 16 år 30. aug.), Sverre Norberg og Rune Dahl.

Aftenpostens medarbeider
THORE-ERIK THORESEN og
ODDBJØRN MONSEN (foto)
Montreal, 10. juli.

De norske robåtene og kajakene hadde hverken tålt OL-transporten eller avstikkeren til sellerbyen Kingston. Da containerne endelig kom til Montreal sent fredag kveld, viste det seg at en rekke av båtene hadde fått

større eller mindre skader. En av K-2'erne var delt i to, men Norge kommer på grunn av sykdom bare til å bruke den ene K-2'eren. Den andre er heldigvis i orden. Særlig hardt skadet ellers er K-4'eren. Norge har foreløpig fått låne en bra reservebåt av kanadierne — og konkurransen her tar heldigvis ikke til før 29. juli.

Ellers kan man si at alle de norske båtene er skadet — unn-

tatt en K-2'er og damenes single- og dobbeltschullere. Lederen Jan Bache-Wiig mener imidlertid at alle våre båter ville være i orden igjen til konkurransen, unntatt den ene K-2'eren og K-4'eren.

De norske båtene er forsikret, men det dekker jo ikke eventuelt medaljetap på grunn av dårligere materiell. I alle fall får båtfolket avbrekk i treningen og ekstra reparasjonsarbeide.

Roernes båter havnet i seilerbyen, men nå er alt på plass i Montreal

Roerne ble en smule betuttet da de møtte frem til fredagens trening. Båtene var ennå ikke ankommet, men hadde tvertimot vært en liten tripp til seile-byen Kingston. Den norske attachéen, Sven Hurum, ordnet opp i sakene, og ved middagstider fredag ble båtene lovet å skulle være på plass i Montreal.

I kajakk-troppen er det som kjent skjedd endel endringer. Etter at Øyvind Amundsen hadde et uhell under treningssamlingen i Flekkefjord før avreisen, blir han erstattet med Morten Mørland i fireren.

I og med at Mørland blir satt i fireren, trekker treneren Egil Soby samtidig to'eren hvor Mørland skulle ha sittet sammen med Harald Nilsen. Følgelig blir Nilsen nå anmeldt til 500 meter i enerkajakk.

— Vi er fornøyde med alt hittil i forlegningen, slo Soby fast, og han fikk straks støtte av såvel svømmeleder Egil Nylenna som bryternes Roger Skauen. Hva Tore Hem og Einar Gundersen angår, er begge innstilt på å gjøre en god figur her borte. De problemene begge måtte ha med vekten, kan kompenseres ved å kjøre i seg all den maten de finner for- svarlig å spise.

— Innveiningen og samtidig trekningen finner sted 20. juli, kunne Roger Skauen fortelle. Tore Hem veier for tiden 96, mens han burde være fire kilo tyngre. Gundersen er oppe i 107 kilo, og skal møte adskillig tyngre menn i konkurransene. Opp til 140 kilo veier de tyngste bryterne.

— Svømmerne har installert seg bra, og har ingen problemer så langt, sa Egil Nylenna. Lene Jenssen som skal i fiden på 100 meter fri den 18. juli, har klaget over visse problemer med skulderen, men man håper på å få henne istand til innledningen. Og det er ikke bare Lene som drømmer om en finaleplass i disse netter.

Sikkerhetsforanstaltningene har det vært skrevet en masse om allerede, og mange spaltemetre vil sikkert dukke opp i avlsene i dagene som kommer. Pressesjef Aage Most mener han aldri har sett så streng bevoktning. Overalt kryr det av bevæpnede sikkerhetsfolk. Man sjekkes på alle banger og kanter hvor man enn skal gå, og bare det å komme seg innenfor gjerdet som omgir de pyramide-lignende bygningene hvor de aktive bor, er et kapittel for seg. Skal en pressemanngjøre

en jobb hos de aktive, må man først treffe avtale med den norske chef mission, Johan Chr. Schønheyder som igjen gir beskjed til et mottagelseskantor. Når man så ankommer, må man levere inn sitt vanlige presse-identifikasjonskort, får et nytt, blir utstyrt med papirer som gir adgang til deltager-leiren. Men først skal man passere sikkerhetstjenesten som er utstyrt med alt som finnes på markedet av gjennomlysnings-apparatur og metall-detektorer. Det piper og plystrer etterhvert som man passerer, lommer og bag'er vrenses og innholdet granskes omhyggelig før det blir gitt grønt lys.

Selvsagt er sikkerheten satt i høysetet under lekene, og både aktive og ledere føler seg ganske trygge bak gjerdene.

Klokken 16 lokal tid fredag ettermiddag ble det norske flagget heist på en av de mange tomme stenger utenfor forlegningene. De tilstedeværende stilte i sine paradeantrekk.

Når det gjelder de aktives fritid, er det masse tilbud. I filmklubben kan man se idrettsfilmer fra Canada og andre land. I biblioteket er det et rikholdig utvalg av bøker og magasiner. I musikkrommet er det både pop-musikk, klassisk og folkemusikk, og etterhvert er det mange som søker seg til dette rommet for å stresse seg litt ned. Videre er det et amfiteater som viser de siste, internasjonale filmer. Det er flere diskoteker, og moteshow presenterer både canadiske nasjonaldrakter og klesdrakter forøvrig både fra fortid og nutid. Innenfor leiren har man dessuten muligheter til å ta seg en svømmetur i basseng, spille tennis, bordtennis eller volleyball. På et eget marked kan man bytte souvenirer, merker og andre ting med deltager fra andre deler av verden.

OL-troppens Benjamin, søren Alf Torp, som blir 16 år den 30. august.

Reparatøren Hans Metelmann med to'ern som gikk i to. Bak ses fireren som heller ikke lar seg reparere.

En struttende hånd til det olympiske reglementet

Ingunn Brechan var til kjønnstest i går. Her er hun imidlertid fot o grafert sammen med Seppo Alkunen fra Finland. (UPI)

Fire, freske, norske, lyshårete, brune, staute og så barmfagre jenter med knekorte shorts i kobber-brune lår og legger presenterte geleidet av lege Svein Oseid, for den medisinske test-nemnda her i Montreal i går.

De sto der som en struttende hånd til det olympiske reglementet som krever sexcertificat for jenter for å delta.

— Hvem av oss blir flyttet over i gutte-blokken, hvem skal vi ligge sammen med i natt, undret de fire: Tone Pahle, Lene Jensen, Ingunn Brechan og Solfrid Johansen, Lene som altså skal svømme, 100 meter fri, de andre som skal ro.

— Hva er det egentlig testen går ut på, Svein Oseid?

— Det er en prøve på kjønnskromatin, og gjøres på den måten at en napper ut et hode-hår. Fra hår-rot tar en så igjen uten noen celler, de prepareres på en spesiell måte før de blir lagt under mikroskopet for nærmere gransking.

— Forskjellen på mann og kvinne sitter altså i hodet?

— Der og. I en «kvinne-celle» finnes i preferien, i cellens ytterkant, kall det gjerne noen klumper, og det er beviset på at det er genetisk kvinne.

— Genetisk, arvelig belastet...?

— I alle fall at en arvemessig er kvinne.

— Og det er en da for resten av tida?

— Så absolutt.

— Men øst-tyske Konelia Ender, favoritten i Lene Jensens 100 meter fri, går jo rundt i OL-byen som et

freskt eksempel på at kvinner kan måle seg med mammut-musklene en finner hos vektløfterne. Hva gjør da hormon-innsprøytingen med en kvinne?

— Hun skifter aldri kjønn. Med hormon-preparater kan en aldri ta skaperens rolle, men få kvinner i fasong mer lik menn.

— Var det vondt å ta testen Tone Pahle?

— Nei, jøss, jeg hadde ventet meg noe langt annet. Nå bare skrapte en litt i munnen på meg. Det var det hele.

— I munnen?

— Det er samme prosessen som blir foretatt, skyter Oseid inn. En skrapper litt bort av slimhinnen og finner samme celler der som i hår-rot.

— Da skjønner en det mer, blir det sagt. Under latter. Så er Tone klar igjen. Nå som frivillig forsøks-kanin i vitenskapens tjeneste. Den norske ro-reserven har sagt ja til å være med på en generell undersøkelse som alltid blir tatt under OL av vitenskapsmenn, for å finne fram til typene som Deres struktur, etc. etc. og Tones ulike data skal altså inn på EDB sammen med en rekke andres for ammenlikningens skyld.

Så vidt vi forsto det.

Ps: vi glemte å si i fra at de fire jentene var genetiske kvinner.

— Sånt sprøyt sa de. Men det kunne de si. Det er ikke sikkert alle kan det. Om en da skal kunne legge sitt eget, mulig våkne blikk for kvinner som basis etter å ha vandret i en uke blant amasoner og gazeller i OL-byen.

Bekymrede brødre, Alf (til høyre) og Frank Hansen prøver sin skadede dobbeltsculler lørdag. Heldigvis besto den alle prøver. I bakgrunnen regattabanen på Ile du Notre Dame, en øy i St. Lawrenceelven som har fantastiske omgivelser med restene av Expo-utstillingen 1967 som nærmeste nabo.

Dobbeltsculleren like hel igjen

Heldigvis besto dobbeltsculleren testen og vi slipper å sende bud på ny båt, uttalte Alf og Frank Hansen etter den første treningen på ro-stadionen.

Aftenpostens
OL-redaksjon
ARVID ERIKSEN og
ODDBJØRN MØNSEN
(foto).
— Vi har testet dobbelt-

sculleren både i langsomt
og høyt tempo, og vi tror
den vil tåle påkjenningsene
under konkurransene her.
Båten gikk meget bra og vi
er stort sett fornøyd med

den etter at vår båt-repara-
tør Hans Metelmann har
limt den etter alle kunstens
regler og foretatt alle nød-
vendige reparasjoner etter
uhellet under transporten

hit, uttalte Frank Hansen
etter sin første trenings-
dag på den olympiske ro-
stadion.

Dobbeltsculleren, som
bærer de største norske

gull-håp under disse le-
kene, ble som kjent skadet
under transport til Mont-

Fortsatt ... (5)

real fredag. Båt-reparatø-
ren, dansk-født Hans Me-
telmann, fikk umiddelbart
anledning til å vise seg bil-
letten verd, ved å foreta
raske reparasjoner slik at
Alf og Frank Hansen slip-
per å sende bud på sin
gamle båt fra Norge. Denne
båten er den samme som
de vant VM-gull med ifjor,
men den er fire kilo tyngre
enn den olympiske båten,
som brødrene har avfeiet
all internasjonal motstand
med lår.

Noe topp-humor var van-
skellig å spore hos Hansen-
brødrene lørdag, da vi møt-
te dem ute på ro-stadion.
Dobbeltsculleren hadde fått
flere skader, blant annet
flere langsgående sprekker
på 2,5 meter midt i skroget.

Traileren som fraktet bå-
tene var blitt stående ved
en bro som var for lav til
at den kunne passere un-
der. Vi gav beskjed om at
ingenting måtte gjøres før
vi kom tilstede, men like

etter fikk vi beskjed om at
båtene var kommet til ro-
stadion. Det viste seg også
dessverre at bortsett fra en
firer og Tone Pahles sin-
gle-sculler, var alle båter
og kajaker skadet, uttalte
dobbeltscullerens trener
Thor Nilsen.

Båtene var sendt i con-
tainere med skip fra Gø-
teborg sammen med seil-
båtene og endel av svens-
kenes båter. Lasten er
kommet på avveier og bå-
tene har bl.a. vært i Hali-
fax og Nova Scotia.

— Det burde vært en an-
svarlig som fulgte båtene
ombord i Göteborg og mot-
tok dem når de kom hit
slik at man kunne unngå
slike ting som dette, uttalte
Alf Hansen. — Vi har selv
vært med på å surre båtene
til traileren, og det var ikke
de samme surringene som
satt på da båtene kom hit.
Altså, er det foretatt ny
surring underveis, sa Alf
Hansen.

Arne B. Mollen - formannen i Norges Olympiske Komite:

Jeg venter meg en medalje, men håper på flere

- Jeg venter 1 medalje i Montreal, sier formannen i Norges Olympiske Komite

Det er ennå tid til å anmelde flere deltakere til de olympiske sommerlekene i Montreal, men formannen i Norges Olympiske Komite, Arne B. Mollen, sier til "Bergens Tidende" at det ikke vil bli tatt ut flere enn de 67 aktive som allerede er påmeldt.

- Det måtte da være om noen satte verdensrekord, legger han til. Da tar vi dem med.

- Hvorfor ble ikke høydehopperen Terje Totland fra Eikanger tatt ut?

- Totland har hoppet 2,18 og dermed innfridd det minimumskravet det internasjonale friidrettsforbundet har satt for at en nasjon skal kunne stille med deltakere i øvelsen. Men Norge godkjente ikke minimumskravet verken i 1972 eller 1968.

- Hva er det norske kravet?

- 2,21.

- Men det har jo Leif Roar Falkum heller ikke klart?

- Nei, men han har innfridd det internasjonale kravet to ganger. Han kom med fordi han hadde klart det internasjonale kravet to ganger og kommet kloss opp til det en tredje gang.

Dessuten telte det til Falkums fordel at han har vist meget sterke konkurranseevner i internasjonale konkurranser. Han ble nr. 5 i europamesterskapet innendørs i år, og for to år siden ble han nr. 6 i EM i Roma, til tross for at han stilte opp som den som hadde de dårligste resultater før mesterskapet tok til.

Nå er det ikke noe å si på Terje Totlands fighteregenskaper heller, men hans resultater var ikke tilfredsstillende. Og hvis han var blitt tatt ut, ville det hatt store konsekvenser, fordi mange flere måtte bli tatt ut samtidig, sier Mollen.

1 medalje

- Hvilket bilde gir de 67 norske aktive i Montreal av norsk sommeridrett?

- Jeg tror troppen gir et godt bilde av norsk toppnivå. Bildet viser hvor vi ligger.

- Og hvor ligger vi?

- Vi er jo klar over at Norge ikke ligger på topp i verden, men jeg synes vi ligger på et høyt nivå når vi tar i betraktning de ressurser vi har når det gjelder folketall og økonomi.

Vi kan ikke vente at vi skal kunne hamle opp med land som har tjue ganger så mange innbyggere som Norge og som har et like stort budsjett for en enkelt idrett som vi har for all idrett sammenlagt.

- Hvorfor skal vi være med når vi ikke kan hamle opp med slike land?

- Fordi vi bør være med i det internasjonale idrettssamkvem. For de aktive er de olympiske leker den største av alle idrettskonkurranser. Det er et møte med verdensidretten som alle aktive idrettsfolk ser fram til.

Og hvis vi ikke var med der, tror jeg vår toppidrett ville falle sammen, sier Mollen.

- Hva er det beste vi kan håpe på i Montreal?

- Jeg vil heller være nøktern, og da vil jeg si at jeg venter 1 medalje, men håper på flere.

- Hvor vil vi få den ene medaljen?

- I roing for dobbeltsculler. Men legg merke til at jeg sa ikke gullmedalje. Jeg sa bare medalje.

Den største triumfen

- Får de norske idrettsfolkene tid til annet enn å trene og konkurrere mens de er i Canada?

- Vi håper det skal bli tid til noen hyggeligheter til USA for de deltakerne som er tidlig ferdig

med konkurransen. Av praktiske grunner blir det dessverre ikke tid til å forlenge oppholdet, slik vi gjorde etter de olympiske leker i Mexico i 1968. Da fikk alle deltakerne to dagers opphold i New York på hjemveien.

Og på hjemveien fra vinterlekene i Sapporo i Japan i 1972 hadde vi et strålende opphold i Bangkok.

- Er moderne idrettsstjerner en slags broilere som må holdes i bur?

- Nei, det er de ikke - i all fall ikke de norske.

- Er det fremdeles plass for individualister i toppidretten?

- Ja, det er det, selv om en deltaker jo må underkaste seg en viss disiplin. Det går f. eks. ikke å komme hjem til leiren klokken tre om natten.

- Gjelder det gamle slagordet fremdeles om at det viktigste ikke er å vinne, men å delta?

- Det gjelder nok å vinne. Baron de Coubertins slagord hadde i allfall ikke gyldighet lenger enn til 1930-årene. Norge reiste nok f.eks. helt sikkert til de olympiske leker i 1936 for å vinne.

- Hva er den største norske olympiske triumf?

- Jeg tror det må være Helge Løvlands gullmedalje i 10-kamp i Antwerpen i 1920.

- Og hva er den største norske skuffelsen?

- Det har jeg ikke lyst til å svare på.

- Men skuffelse hører vel også med i toppidretten?

- Det er nok noen som blir skuffet, men jeg tror det er noe som går svært fort over. Det er jo en opplevelse i seg selv å være med i olympiske leker, og når en ser at det er så veldig mange som blir skuffet, blir ens egen skuffelse en bagatell. Det er jo bare en som kan vinne.

Arne B. Mollen — tidligere formann i Norges Fri-idrettsforbund, som nå er blitt den sentrale figur i norsk olympiadrett.

Allvoret er konfeksjon

- Er idretten blitt for alvorlig?

- For enkelte er det nok blitt svært alvorlig.

- Men egentlig skulle det vel være lek?

- Jo, og om det ikke er direkte lek for alle, er det iallfall en hobby for de fleste.

- Og for Dem som idrettsleder?

- Er det blitt min eneste hobby.

- Hvor ligger allvoret for Deres vedkommende?

- Det ligger i den konfeksjonsfabrikken jeg leder - Amo Konfeksjonsfabrikk.

- Hva slags konfeksjon er det?

- Damekjoler, bluser og forklær - såvel produksjon som import.

- Importerer De fra lavprisland?

- Ja.

- Med god samvittighet?

- Ja, for hvis vi skulle stoppe importen f.eks. fra Hongkong, vil det ikke føre til økt salg av norsk konfeksjon her i landet, men av svensk og finsk.

- Hvorfor?

- Fordi prisforskjellen mellom

konfeksjon fra Hongkong og norsk konfeksjon er så stor at varene ikke konkurrerer på samme marked. Svensk og finsk konfeksjon ligger midt i mellom i pris og vil derfor sannsynlig overta markedet etter lavprisimporten om den skulle bli stengt ute.

- Har norsk konfeksjon noen framtid?

- Ja, det er plass for norsk konfeksjon av høy kvalitet og god design.

- Er olympiatroppen kledd i klær av norsk produksjon?

- Klærne er hundre prosent norske. Vi har nærmest satt det som en betingelse at den norske troppen skal opptre i norske produkter.

Jeg kan forresten fortelle at vi har fått tilbud fra utenlandske firmaer om gratis utstyr for reklamens skyld, men vi sa nei.

- Opptre den norske olympiatroppen i produkter fra Amo Konfeksjonsfabrikk?

- Overhodet ikke, sier Arne B. Mollen.

Ojh.

Torsdag dro første del av den norske olympiatroppen avgarde til Montreal — det knyttes ikke for store forhåpninger til den.

Uansett hvordan det går i OL:

Frank og Alf på biltur til New York

Av ALLAN AABECH

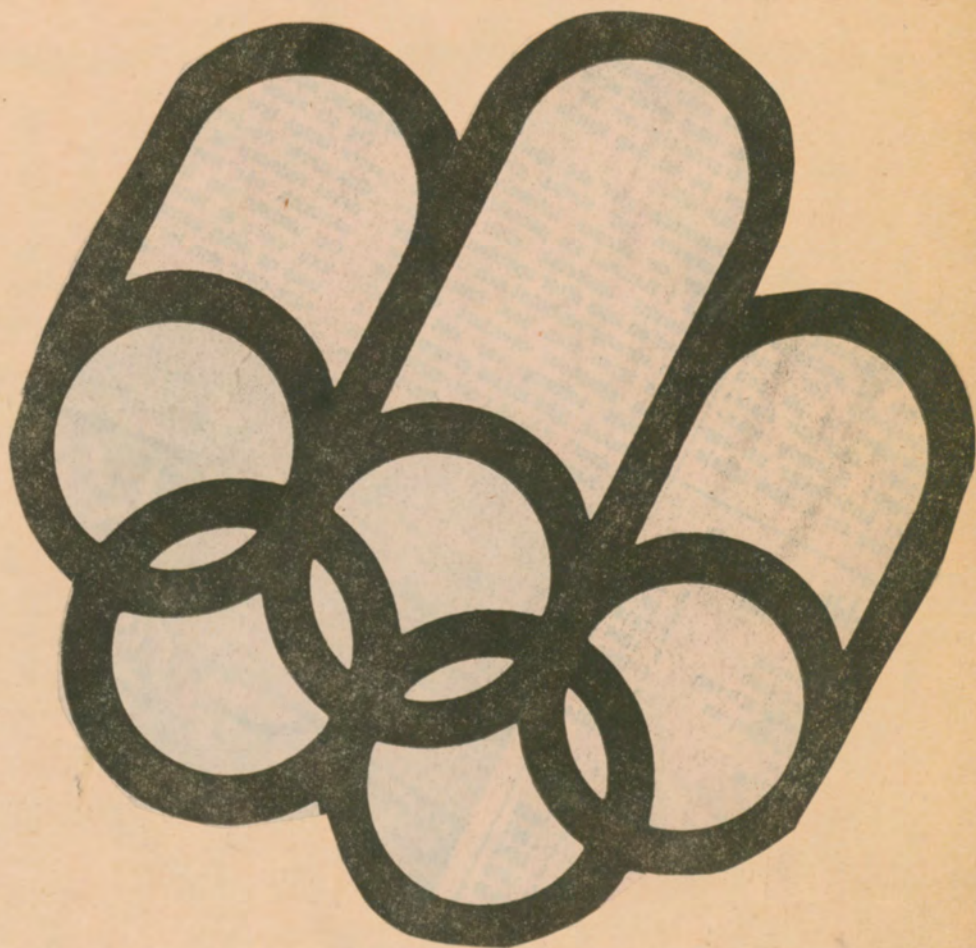
MONTREAL

Når ro-konkurransen er over den 25. juli og Hansen-brødrene gjør opp status, med eller uten OL-medaljer, står en bil å venter på dem.

Ingen premie, ingen gave, men en leiebil som de to bestilte allerede før avreisen hit. Da tar de med seg sin svenske treningskamerat Hans Svensson, og legger ut på en 5-dagers tur til USA, der New York er målet.

De drømmer om denne turen allerede, men først skal de gjennom harde konkurranser på regattabanen, hvor, om lykken står dem bi, de kan vinne olympiske medaljer. Skadene på båten har satt sitt preg på humøret. Det har også Ingunn Brechans skade gjort om bord i dame-sculleren. Hun sliter med en belastningsskade i et ribbein. Det ville være synd om ikke den ble raskt leget. Hun får i alle fall den behandlingen hun skal ha, og trener sammen med Solfrid Johansen så lenge.

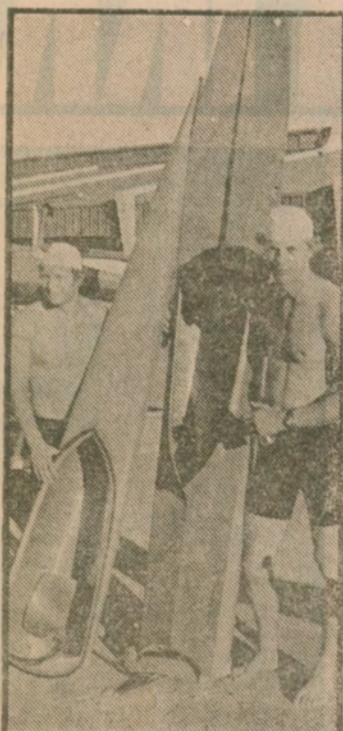
Og i deres kjølvann kommer Tone Pahle i sin single-sculler. I den båttypen er de tre jevn gode, men det har hittil allri vært snakk om at Tone kan gå inn som reserve for Ingunn. Hun ror ikke så godt dobbeltsculler som Ingunn.

Han gjorde ramponerte båter flytbare igjen:

Mirakelmann reddet norske GULL-håp

En kajakk brukket i to. En annen ramponert til det ubrukelige. Dobbeltsculler med opprevet bunn og en firer

En kajakk kappet i to etter frakten: Andreas Orheim og Morten Opsahl kan bare konstatere faktum.

skamfært.

Dette var hva de norske padlerne og roerne kunne pakke ut etter at båttransporten ankom på arenaen.

Skader for 40—50 000 kroner tilsammen. Kajakkfireren som bare hadde vært på vannet en gang er ubrukelig. Heldigvis har man fått låne en av de kanadiske vertene. Andreas Orheim og Morten Opsahl kunne plukke fram hver sin halvdel av det som en gang hadde vært deres ka-

Av
Allan Aabech

jakk. Problemet løste seg enkelt for dem. Den andre toeren var ubeskadiget.

KUNNE REIST HJEM

Og hadde det ikke vært for at ro-forbundet hadde vært forutseenden ok til å ta med seg båtmann Hans Metelmann hit til Montreal, kunne de godt ha reist hjem igjen.

Ramponeringen har funnet sted et eller annet sted på vei fra Göteborg til Halifax eller på havna i Halifax. Ingen vet sikkert. Metelmanns teori er denne:

— Jeg antar at kajakktoeren på toppen av tilhengeren er blitt

fyllt med vann og dermed har brukket i to på grunn av tyngden. Denne har falt over og ødelagt båtene under. En annen teori er at tilhengeren er blitt sittende fast under en bru og knust under losrivelsen.

MIRAKELMANN

Hans Metelmann for lengst betalt sin billett i form av de arbeidstimene han har nedlagt på toårene. Han er en mirakelmann i så henseende. Men så har han også lang erfaring, og har vært roernes følgesvann siden han forlot Danmark i 1955, der han arbeidet på et skipsverft.

Etter 20 år som båtmann har han aldri opplevd maken til dette. Og når man som Metelmann har spesiell forkjærlighet for roernes båter, går det hardt innpå ham når han opplever slikt.

Nå er båtene lappet og limt. Mye finpussingsarbeide gjenstår, men roerne tapte bare en treningsdag. Verst ute er Hansen-brødrenes dobbeltsculler. Sannsynligvis må en ny fraktes med fly hit innen ro-konkurransen begynner neste uke. Med til historien hører at bare Norges båter er blitt beskadiget. Men uten Metelmann og hans slitte vesker med allskens redskap, ville roerne mistet humøret fullstendig.

Og så var det snakk om å sende en leder i stedet for Metelmann til Montreal...

Ingen god start for Hansen-brødrene

Dobbeltsculleren sprakk på overfarten

Montreal: Den tekniske utviklingen kan være så kjapp, så effektiv og så tidsbesparende, den bare må være, å få noen norske båter, det vil si kajaker og robåter over atlanten til rett tid og i god behold, se det er fortsatt en umulighet. På ny opplevde ro-folket at internasjonal transport og spedisjon er så som så. Hansen-brødrene kom for å finne sin dobbelt-sculler, sprukket i bunn, kajakkpadlerne for å finne sin «firer» omtrent gjort om til pinneved. Og helt uten lyte var vel egentlig ikke noen av de norske båtene, som omhyggelig emballert, var sendt ut på sin lange reise fram til konkurranse-banen her i Montreal.

Gode råd var dyre, og heldigvis fikk Bache-Wiig, lag-lederen for padlerne uhyre kvikt sørget for en ny firer til nordmennene. Og etter som kajakkene er typebåter, hadde vel ikke de fire norske gutta noen innvendinger å komme med da de satt opp i «fartøyet». Værre var det for Hansen-brødrene, deres dobbeltsculler var intet vakkert syn. Det var da også med bange anelser de dro ut på sin inspeksjonstur. Frank fikk bare erfare at skal han ha båten over blåmyra uskadd, får han sjøl ro den over. Det samme hendte nemlig i 1970 da var han her for å ro VM.

Nå ble båten limt og nærsagt klistret etter alle kunstens regler. Om den vil bli det den en gang var, ja se det er spørsmålet, de to verdensmestrene stiller seg. Om ikke, befinner reserven seg hjemme i Oslo. Den kan tas over i fly, med et tidsskjema på 24 timer. Men en reserve er en reserve og en kvier seg vel for å utsette en kjær gammel venn for en drastisk luftfart på sine «gamle dager». Derfor kom limet fram.

Om noen skulle komme på den tanken at det står om kroner i denne sammenheng, enten en nå tenker på kajakk - eller ro-forbundet, kan en slik eventualitet straks avlives. Båtene var forsikret. Godt også. Og sjelden har vel en assurandør

vært så kjapt «på åstedet» som nå. Den norske chef de mission, Schønheyder, er mannen bak en trygg og riktig forsikring i dette tilfellet. Han er nemlig direktør i et norsk forsikringsselskap.

Nå kunne han ta «jobben som besiktelsesmann» også. Dessuten var vel han den eneste som visste vilken verdi båten var forsikret for, hvordan en skal gå fram i en slik situasjon, osv.

— Dårlig butikk dette for deg, ble det fleipet litt med leirsjefen. Men de som gjorde det kjente ikke til bransjens underlige nett med ko- og re-assuranser.

De norske båtene fikk hard medfart under transporten over «blåmyra». Her viser Andreas Orheim (t.v.) og Morten Opsahl fram det som er igjen av sin K2.

er mange

Mirakelmannen Hans Metelmann reddet gårdsdagen for våre ro-håp. Her er han i aksjon (til høyre) med å fikse dobbeltsculleren til Frank og Alf Hansen.

MONTREAL '76

HER ER OL- TROPPENS YNGSTE...

- *Coxen Alf Torp født under sommer-OL i Roma*
- *Snakker italiensk og fransk flytende....*

MONTREAL

For 16 år siden ble han født på et hospits i Roma. Det var midt under sommerlekene. Nå opplever han selv de olympiske leker som norsk deltaker.

Dette dreier seg om den minste og yngste i den norske olympiatroppen, Alf Torp, cox o bord på firer med styrmann.

Han klarer seg bedre enn de fleste andre norske deltakere her i Montreal, hvor 85 prosent av befolkningen er fransk-talende.

Sine første år bodde han nemlig i Roma og lærte fransk på skolen. Selvfølgelig behersker han italiensk også, og siden moren er dansk, også dette språket.

Roerne har dermed sin egen tolk, og dobbeltoppgaven klarer Alf utmerket.

Av
Allan Aabech

Han begynte å coxe båter allerede for 4 år siden, har vært

med på meget, men drømte vel aldri om å komme til OL som 16-åring. Herdet cox ble han om bord på toeren som Finn Tveter og Sverre Nordberg rodde i fjor.

— Jeg vet at det ligger et

stort ansvar på meg når jeg coxer. Om jeg styrer inn i byer, er alle sjanser spolert. Det har ikke skjedd ennå, og jeg håper heller aldri at det vil skje, forteller han.

— Mye kjeft å få av roerne?

— I begynnelsen var det mye. Det har lett for å gå ut over minstemann hvis noe går galt. Nå er jeg imidlertid blitt vant til det.

Til høsten blir han italiener

gjen. Familien flytter ned for tre år. Han vet ikke hvordan det blir med roing da, ei heller de idrettene han driver, fra ishockey og langrenn til roing og padling.

Om man spør Alf Torp hvor gammel han er, svarer han:

— Jeg fyller 16 år 30. august, samme dag som Alf og Frank (Hansen) vant VM-gull i dobbeltskuller i fjor.

Han er orientert, den gutten.

Her er OL-troppens minste og største: coxen Alf Torp og diskoskasteren Knut Hjeltne.

„Dansk trollmann” reddet dobbeltsculleren

MONTREAL (VG) — Hans Metelman var den mest omtalte leder i den norske OL-troppen. Bare det første døgnet gjorde han mer nytte for seg enn resten av troppen til sammen.

I større sammenheng er vel den aldrende dansken ukjent for det norske publikum. Han har vært ansatt som båtmann i Norske Studenters Roklubb de siste 21 år. Han har pusset båter, reparert båter og levd med båter. Fine sirlige skrog har ikke hatt en skramme etter å ha vært til behandling hos ham.

Frank gråt over båten

MONTREAL (VG) — Båten er i orden. Det eneste problemet vi har er i grunn å få perfektjonisten Frank Hansen til å innse at han kan ro fort i den. Jeg er sikker på at han

Da rotroppen skulle tas ut, ville de fleste ha med en leder til. Trenerne Thor Nilsen og Knut Amundsen satte seg imidlertid på bakbeina. La oss få med en mann vi har bruk for. Han kan vise seg uerstattelig, mente de to. Og de fikk sin vilje etter lange forhandlinger.

Uten Metelman hadde norske roere levd i panikk i dag. Da hadde Frank og Alf Hansen gått hvileløse omkring — kanskje trent i en damebåt som overhodet ikke passer dem. Da hadde ingenior Arne Bergodd i firer uten styrmann måttet prøve å lappe sammen båten etter beste evne.

— Han er rett og slett en trollmann, sier kajakk-trener

Egil Søby. — Den jobben han har gjort i løpet av tre døgn er rett og slett umulig. Det har skjedd mirakler.

Da vi møtte ham, satt han utslått ved siden av en vrakhaug med båter. Etter noen trøstens ord spratt han i været. Siden har han vært i kontinuerlig arbeid. Ødelagte biter har på ny tatt form. Stått opp av asken som fugl Fenix.

— Jeg har neppe vært med på noe verre tidligere, medgir Metelman. — Dobbeltsculleren hadde revner på to meter i bunnen. En kunne faktisk se tvers igjennom båten. Lim, lakk og annet småteri har hjulpet godt. Nå skal vi vannpusse og stelle

båtene noen dager. Deretter blir de som nye.

— Hadde du klart å reparere kajakken som gikk tvert av.

— Hvis nødvendig skulle vi fikset så gutta hadde kunnet trene i den, påstår han. — Lim og glassfiberarmert tape hadde ordnet den saken.

Metelman er i sannhet rette mann for et slitt ordtak: Det umulige ordner vi mens de venter — miraklene tar litt lenger tid.

Han har allerede vist seg som OL-troppens viktigste mann. Han har gjort rett og skjel for seg omtrent før man er kommet fram. Danske med trolldom i fingerspissene har imponert hele OL-troppen.

gråter seg i søvn med tanke på at den flunkende nye dobbeltsculleren var smadret, sier trener Thor Nilsen.

Helt strøken i kantene er ikke den nye raceren foreløpig. Skjo-

tene synes, imidlertid, uter er og der. Men et par dagers finpusing og Frank kan slappe av igjen.

Gutta gikk i hvert fall trøstig på vannet i går. Fart og driv var det ingenting i veien med.

Lillebror Alf kunne ikke dy seg for en liten spøk:

Vårt eneste problem bleb når jeg må stoppe å ro. Ta opp øsekaret for å tømme båten for vann under OL-finalen, ler han. — Men vi er i godt slag nå — regner med at Frank holder farten oppe til jeg er ferdig. Så kan vi sette inn sluttspurten og vinne likevel.

Fadese koster Norge olympiske medaljer?

Avrevne lister

Brødrene Hansens dobbeltsculler hadde fått to revner i bunnen, samt store sprekker øverst på sidene. Mirakuløse reparasjoner har gjort den sjødyktig. Firer uten styrmann ble reddet av sin glassfiber-konstruksjon. En trebåt hadde gått tvers av. Nå slapp den unna med avrevne lister og ødelagte årefester.

Det diskuteres hvor og når uhellet har skjedd. Det får man ventelig aldri svar på, ei heller hvordan. Poenget er altså at det overhodet har kunnet skje. En olympisk transport burde være bedre sikret, ikke minst ettersom det samme skjedde roerne foran VM i Montreal i 1970. Da var tre båter fullstendig knust ved ankomsten.

Åpen tilhenger

Mens seilernes farkoster morsommelig ble plassert i containere, ble kajaker og robåter lettet på en åpen tilhenger i Göteborg. Der har de ligget over Nordsjøen og Atlanteren til havnen i Halifax og videre til Montreal. Det måtte jo nesten skje noe galt.

Ansvarsløshet er eneste betegnelse på opplegget. Det er en norsk fadese som i verste fall kan koste oss olympiske medaljer. Redningen ble at våre folk var såpass tidlig ute at det var tilgjengelig materiell å låne slik at det fremdeles er tid til å reparere og finpusse fram til konkurransen.

Men ingen kan garantere at utstyret våre olympiere stiller opp i, er like godt som det burde ha vært. Ta dobbeltsculleren for eksempel. Det er antydning til skjevhet i skroget, og båten er bortimot en kilo for tung takket være alt limet. Det kan koste hundre deler og olympisk gullmedalje.

Små detaljer

Selv om våre kajakkfolk ikke gråter over byttet av båter, så konkurrerer de ikke i håndplukkede farkoster som de skulle. Små detaljer har veltet store lass tidligere.

Og hvem vet, kanskje ligger det skjulte brister i reparert utstyr som vil svikte i et kritisk øyeblikk?

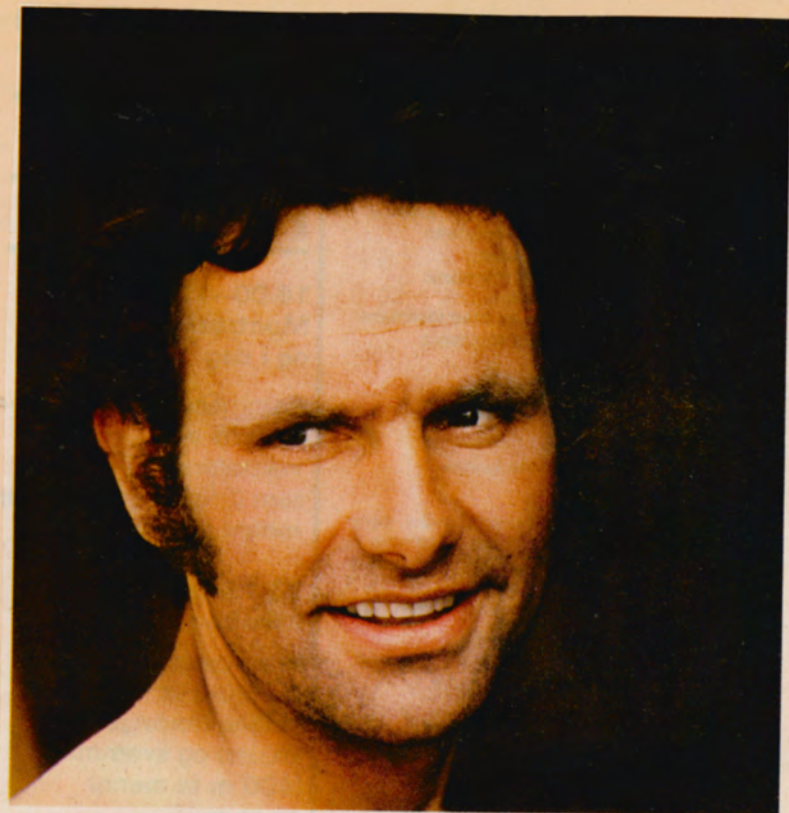
Folk som har trent i fire år for denne oppgaven, hadde fortjent en bedre skjebne enn å konkurrere olympisk i sammenlimt materiell. Det er ufatteleg at man ikke lærte fra tidligere uhell, for eksempel transporten hit i 1970.

Kryse fingre

Nå er det bare å kryse fingre. Virkelig håpe at det hele ikke får noen innvirkning på de sportslige resultatene. Selv det vil ikke være noen hvilepute. Ansvarlige ledere har fått en lærepeng som aldri må glemmes. Alle andre nasjoner har fått fram sitt utstyr i god orden, takket være skikkelig emballering og oppfølging av transporten.

Kanskje kunne det hele vært unngått ved å sende en egen mann til Halifax for å hente tilhengeren der, men slikt gadd ingen tenke på. Skjedselst...

ALF HANSEN (28), elektriker, og (øverst) FRANK HANSEN (31), elektromontør,
 begge medlemmer av Ormsund Roklub, Oslo.
 1974: Sølvmedalje i VM, dobbelsculler
 1975: Gullmedalje i VM, dobbelsculler
 Foto: Robert Meyer

Norge klarer neppe å forsvare gull-medaljene fra München: Roerne og Tore Hem blir best?

Det ble 67 deltagere i Norges OL-tropp til slutt. Hvilket betyr at vi har en vesentlig mindre tropp enn i sommer-OL for fire år siden. Den gang tok vi to gull. Knut Knudsen sørget for den ene medaljen. Og ingen her i distriktet har vel glemt at Leif Jenssen kapret den andre. Ingen hadde ventet at de to skulle ta gull. De var tippet til seier-sjanser. Fremragende konkurranse-nerver gjorde at de to maktet å gå til topps.

Hva kan vi så vente denne gang? Knut Knudsen er proff og stiller ikke opp Leif Jenssen er med. Men har gjort det tindrende klart at poeng-plass er det beste man kan forvente. Enkelte tar kanskje uttalelsen med en klype salt. Man er vant til at vektløfterne bagatelliserer sine sjanser foran store konkurranser. Vi vet at Leif Jenssen ikke farer med tuli denne gang. Å være skadet i et helt år og samtidig holde seg på topp går ikke i det tøffe internasjonale klimaet. Han stiller opp i en steinhard klasse og vi skal såvisst ikke være misfornøyde med en poengplass.

Rent nøkternt tror vi Norge skal være fornøyd med en medalje eller to i dette OL. I motsetning til enkelte andre aviser, ser vi inger hensikt i å utdele medaljer på forhånd.

Hvilke nordmenn har størst sjanser? Vi tror vann-greneres utøvere har en fair sjanse. Og da spesielt roerne. Hverken i skyting eller bueskyting

er det realistisk å tro på poeng Svømming fekting og sykling er typiske outsider-grener for Norge Bryting og friidrett er bedre stillet Størst er forhåpningene til Grete Waitz. Spørsmålet er bare om hun er rask nok på en 1500 meter. Bryteren Tore Hem er en sterk konkurransemann og med heldig trekning kan det bli medalje på ham.

Fredrikstad-distriktet er representert med ikke mindre enn seks personer i Montreal. Som deltagere: Lene Jenssen, Jan Erik Humlekjær, Leif Jenssen. Som leder: Roger Skauen Som prest: Jan Otto Kvalheim. Og som deltagere i den norske ungdomstroppen: Jan Lønn fra FIF.

Utenom Oslo tviler vi på at det er noen by i landet som stiller så sterkt. Idretts-Fredrikstad holder utvilsomt koken. De tre aktive tilhører alle de ti-femten beste i verden i sin gren. Uansett plass i OL, har de tre gjort en prestasjon bare ved å komme med i troppen.

Fire i friidretts-troppen med poengsjanser (øverst fra venstre): Knut Hjeltnes som viser stigende diskos-form, Grete Waitz som har verdens-rekorden på 3000 meter, Knut Kvalheim jevnt god på 5000 mteer, og spydkasteren Terje Torslund som er en fin konkurransemann.

Goddag —
mitt navn
er
Amik!

Beveren er valgt som maskot for de olympiske leker i Montreal 1976. Navnet AMIK er ikke tilfeldig: det betyr bever på algonkin, en av de betydeligste nordamerikanske språkgrupper. Indianere som talte algonkin, fantes over hele kontinentet, fra Rocky Mountains i vest til Newfoundland i øst. Navnet ble valgt fordi det er kort, klangfullt og lett å uttale på de fleste språk.

Beveren har spilt en betydelig rolle i Canadas historie.

Pelsen har en usedvanlig fin glans og ble et meget ettertraktet produkt, ikke minst blant de hvite innvandrerne.

Beveren har fått sin plass i våpenskjoldet for mange av Canadas byer, bl.a. Montreal og Kingston i Ontario, der de olympiske seilaser skal gå av stabelen. Og den mest alminnelige av alle kanadiske mynter — 5-cent'en — bærer også et bilde av beveren på den ene siden.

ROING— grenen hvor vi har best medalje- sjanser!

Mange medaljer og pokaler har roerne Frank (t.v.) og Alf Hansen hentet hjem. Her mottar de fjorårets VM-gullmedaljer av FISA-president Tommy Keller — blir det nye medaljer i Montreal?

Med 14 aktive vil roing være den grenen hvor Norge er best representert, i alle fall tallmessig, når lekene tar til i Montreal. Og etter manges mening er det nettopp på rostadion sjansene er størst for å bringe Norge på listen over medaljevinnende nasjoner. Det man i første rekke tenker på da er selvfølgelig vår dobbeltsculler bestående av brødreparet Alf og Frank Hansen, ved siden av Grete Waitz vårt beste kort i OL konkurransene. Men rotroppen er langt fra bare brødrene Hansen. Gledelig er det at tre kvinnelige roere er funnet verdig til turen. En dobbeltsculler bestående av Ingun Brechan og Solfrid Johansen har vist lovende roing i konkurranser utenlands, så lovende at dametrener Ake Fiskerstrand regner med gode sjanser til finaleplass for de to. Det faktum at Brechan er fra Trondheim mens frk. Johansen er Sandefjords-jente har budt på praktiske problemer når det gjelder samkjøringen. I OL får vi se hva den siste tids fellestrening på Jonsvannet i Trondheim har gjort for duoen. Den tredje kvinnelige

roer er Tone Pahle, en 22-årig Oslo-dame som kom med på rolaget i siste øyeblikk. Hennes sjanser vurderes til å være noe svakere enn damenes dobbeltsculler fra rohold, men behovet for en reserve til dobbeltsculleren berget trolig OL-turen for Tone.

Norge stiller også med to firere i rokonkurransene, en med og en uten styrmann. Begge har kvalifisert seg etter meget bra resultater i konkurranser i Europa. Hvilken av de to båtene som stiller sterkest i Montreal skal ikke sies sikkert, men på papiret virker firer uten styrmann meget solid. Rutinerte karer som Ole Nafstad Arne Bergodd og Rolf Andreassen (alle tre kjent fra den sagnomsuste «Nafstad-fireren» som tok bronse i Moskva-VM 1973) supplert med gode «gamle» Finn Tveter, danner her et slagkraftig mannskap som vi bør kunne vente finaleplass av, og kanskje vel så det. I firer med styrmann er det et mer sammensatt mannskap som setter seg i den smekre farkosten. Veteranene Tom Amundsen og Kjell Sverre Johansen skal sammen med ung-guttene

Sverre Nordberg og Rune Dahl — Stavangerguttene som er Vestlandets eneste representant på rolaget — dra i årene, mens 15-åringen Alf Torp skal coxe. Unge Torp er forresten Norges yngste olympiadeltaker i Montreal, og nærmest mascot i et forhåpentligvis meget slagkraftig lag. Men det er som nevnt i herrenes dobbeltsculler det stilles de høyeste forventningene, og det med rette. For dem som var vitne til Alf og Frank Hansen i forrige års VM i Nottingham, hvor brødrene knep seieren etter en voldsom spurt, er det vel ikke tvil om at her har Norge idrettsfolk av ypperste internasjonal toppklasse. Når vi vet at karene fra Ormsund Roklubb har fartet omkring i Vest-Europa og skremt vettet av de andre vest-europeiske håpene i denne øvelse ved å vinne den ene utklassingsseieren etter den andre, ja da er det ikke rart at optimismen blomstrer. Men det rutinerte brødreparet har begge beina trygt plantet på jorda, for ikke å si i dobbeltsculleren. De kjenner nok til øst-europeernes forberedelser foran OL-konkurranser. Og særlig østtyskernes. Det er nemlig herfra man venter den hardeste konkurransen, akkurat som i Nottingham. At Frank og Alf har feid til side roere som den engelske dobbeltsculler trenger ikke bety at de har det edle metall i sine lommer allerede. Riktignok var de nevnte gentlemen fra England i fjorårets VM-finale og kjempet i toppen, men nordmennene tenker nok først og fremst på østtyskerne nå i tiden fram til konkurransene i Montreal.

For det er gull som er målet. Storebror Frank har allerede sikret seg et olympisk sølv. Det tok han sammen med Svein Thøgersen i Munchen for fire år siden. Den gang var det Sovjet som snøt oss for gullet. Fattige 8 tidels sekund skilte det i mål i 1972. Når lillebror Alf nå har overtatt Thøgersens plass er det ting som tyder på at denne dobbeltsculleren ikke blir den evige toer som den forrige var i ferd med å bli. For hvilken geburtsdagspresang ville det ikke være for Alf som fyller 28 førstkommande tirsdag, og for Frank som fyller 31 onsdag 4. august å gå helt til topps i en OL-konkurranse. La oss håpe de kan slå dagene sammen til en stor festdag, finalen. Mulighetene er der, men vi vil tillate oss å sette både spørsmålsteget og utropsteget ved østtyskerne. Det kan komme vel med.

Også i Munchen var roerne den største troppen blant nordmennene. Den gang var det kun Frank Hansen og Svein Thøgersen som innfridde med finaleplass. Superoptimistene bør ha dette på minnet før de deler ut plasseringene på forhånd. Men nøkternt sett bør roing bli en gledelig norsk gren.

Expo er blitt «dirty slum»

MONTREAL

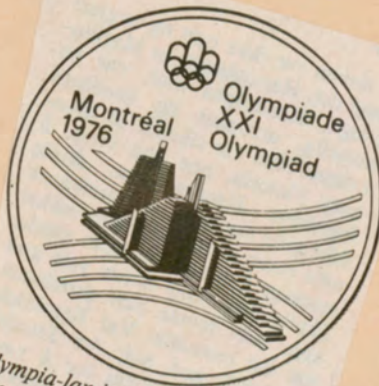
Nærmeste nabo til ro- og kajakkarenaen på St. Helensøya i St. Laurence-elva her i Montreal er restene fra Expo-utstillingen i 1967. Bygningene som var deltakerlandenes bidrag til utstillingen den gangen står i dag ubrukte. Og intet gjøres for å unngå at de forfaller.

De er blitt forvandlet til grå monumenter. Bare fornyelsesparken er i drift. Folk benytter anledningen til å vandre mellom bygningene. Den amerikanske bygningen er skremmende. Bare skjelettet står igjen av plastaket som brant i mai i år.

Togene som for ni år siden brakte tusenvis på tusenvis av besøkende til Expo-området står der de sto dengang utstillingen sluttet. Togsett etter togsett som rusten har begynt å tå ak på.

Ingen er interessert i å kjøpe dem. Sporvidden er smalere enn noe annet sted i Canada. Kanskje det kunne brukes på Holmenkolbanen.

Expo-området kalles i dag «dirty slum» av Montreal-innbyggerne. Og noen undrer seg om det olympiske anlegget vil lide samme skjebne.

Olympia-landsbyen på kanadisk minnemedalje. Den blir ikke overbefolket.

Offisiell kanadisk minnemynt med den olympiske lid

Båtene forsvant i Halifax

MONTREAL (VG) — Da de norske roerne kom for å trene i går morges ble de i stedet innlemmet som sykkelryttere i OL-troppen. Norske robåter finnes nemlig ikke i OL-byen. De er ikke kommet fram.

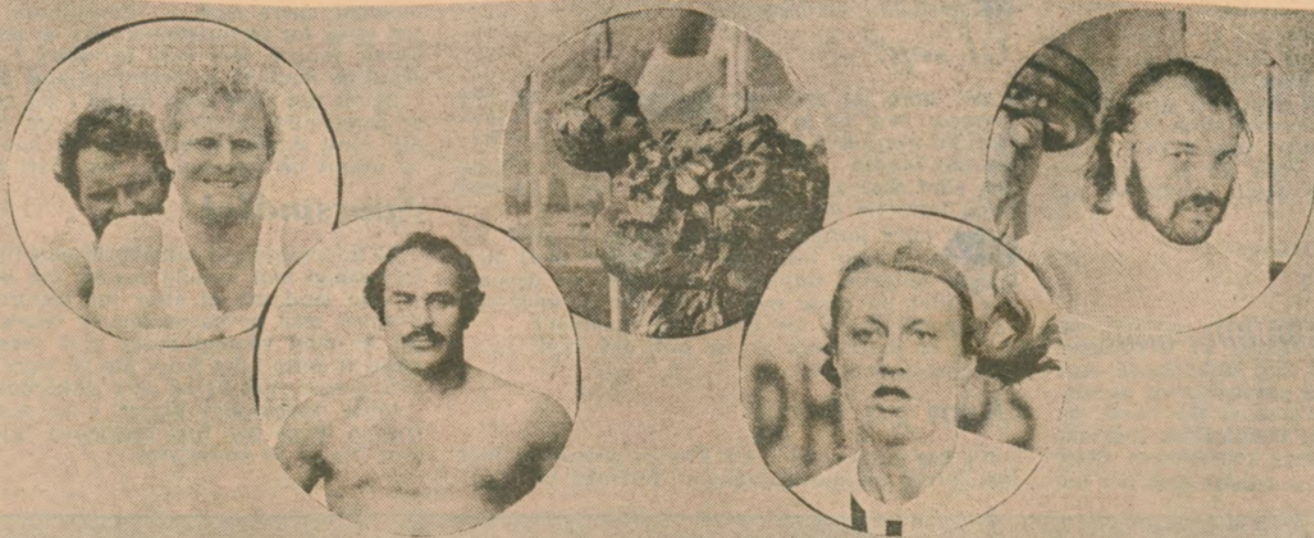
— Vi lette hele arenaen Notre Dame rundt for å finne contain-

neren som ble sendt fra Norge for flere uker siden, forteller ro-trener Tor Nilsen. — Men den var og ble borte. Undersøkelsene vi satte i gang fortalte at den for øyeblikket befinner seg i Halifax — eller i beste fall er på vei derfra.

— Arsaken til denne blunderen ligger i at den kanadiske jernbanen nektet å frakte Norges con-

tainer. Seilerne som hadde brukt en annen form for innpakning har for lengst fått fram sine båter. Mens altså roernes og kajakk-folkets redskap er blitt liggende på kaien i kystbyen.

Nå håper man at red-kapen skal være framme i løpet av dagen. I går trente gutta som sykkelryttere.

OL-EXTRA

Med fem sider fra Montreal starter VG i dag sin OL-EXTRA. Blir det OL-medaljer for den 67-manns sterke norske troppen? Skal vi oppleve store norske bragder? VGs bragdsta-

tuett er på plass i OL-byen, og her lanserer vi de største norske favorittene.

● SIDENE 30, 31, 32, 33, 34 og 35.

Alf/Frank

ALF og FRANK HANSEN — brodrene i dobbeltsculler.

Tore

TORE HEM — brytneres store, sterke ringrev.

VG-bragden

VG-BRAGDEN — vil den bli utdelt i Montreal?

Grete

GRETE WAITZ — 1500 meter, lengste OL-distanse for kvinner.

Leif

LEIF JENSSEN — vektløfter med gull fra München-lekene i 1972.

23
Han skal også til OL:

AMIN

**- «hjernesydd
av syfilis»**

Ugandas diktator, Idi Amin (bildet) skal også til OL. Det bestemte han seg for i går. Samtidig benektet han at han hadde anelse om hva som er skjedd med den 74 år gamle kvinnen Dora Bloch, som man nå tror er drept. Og ikke minst: I går gikk også Amins tidligere lege ut i et intervju og fortalte at hans tidligere pasient har hjernesydder — og at dette skyldes langt fremskreden syfilis.

Fem nordmenn
fyller år
under OL

Får kake av arrangørene

MONTREAL

Fem nordmenn kan feire fødselsdag i OL-byen. Roeren Alf Hansen allerede i dag da det er 28 år siden han ble født. Den neste er padleren Einar Rasmussen. Han fyller 20 år fredag. Skytteren Kenneth Skoglund blir 23 år 21. juli og deretter følger syklisten Arne Klaveness 25. juli (24) og padleren Olaf Søyland 28. juli (24).

Klokka 11.30 hver dag er det fødselsdagsselskap for olympiadeltakere i leiren. Trubadurer underholder og synger gode ønsker, mens fødselsdagsbarnet forsyner seg av kake dekorert med de fem olympiske ringene.

De sørger for at nordmennene trives

MONTREAL

Vi gjør hva vi kan for at alle våre OL-deltakere skal trives. Det er OL-komiteens folk med chef de mission Johan Schønheyder som sier dette. Men det er også mye skrivearbeide. OL er og blir en papirmølle med formularer i utallige kopier. Det norske kontoret er plassert i kjelleren på OL-pyramidene sammen med de øvrige nasjoners. Vakre turistplakater fra norske fjorder og fjell forteller tydelig hvor Schønheyders stab holder til. Og det blir tid til litt turistpropaganda i form av brosjyreutdeling innimellom.

Norsk roer løs på velodromen

MONTREAL (VG) — Skal vi kalle det fisk på land, eller har Finn Tveter (28) behov for å opparbeide farten til at roernes styrmannsløse firer skal kjempe om finaleplass? Juristen fra Oslo inntok den olympiske velodrom med brask og bram seks år etter at han feide fram til VM-bronse akkurat her i Canada under ro-VM.

På en velbrukt landeveissykkel med løst bakdekk kastet friskusen fra «Show Boat» seg inn syklingens mysterier.

— Jeg har trent på sykkel hjemme, dette kan da ikke være stort verre, sa han og fikk trøbel med doseringen i første sving. — Hvorfor i huleste skal disse veggene være så bratte, kan man ikke lage skikkelige svinger når det er olympiske konkurranser engang, hylte stemmen fra et opprivende møte med 48 graders helling i nordre sving — tre grader mer enn i München.

Gav seg ikke

En idealistisk timearbeider med 30 000 kroner i olympisk tapt arbeidsfortjeneste og bopel på roklubbens hytte til en snill

bank, tok sjansen på lån til leilighet; gav seg ikke.

— Dette er moro, sa Tveter og stoppet tråkkingen hver gang svingen begynte og Harald Bundli suste forbi i ytre spor.

Ni og en halv treningsrunde var mer enn nok. Da kvalifiserte Finn Tveter seg til olympiske turnkonkurranser med diverse c-momenter, ved å kaste jakka med beina i pedalene og høyrearmen som støttepilar mot velodromens blå linje. Akrobatikken gav resultater. Roerens muskuløse overkropp så dagens lys, og setet i 20 cm for lav sittingsstilling begynte å virke hjemmavant over en skjør sykkelramme.

To oppvarmingsrunder avgjorde testen. Da ble velodromens trafikkfelle stoppet for hånd av sykkeltrener Viggo

Christensen. Finn Tveter fikk innlagt høygir og gode ord på veien. Med en olympisk starters selvfølgelighet ble han sendt av gårde med fem og et halvt sekunds tidstap på den første halve runden.

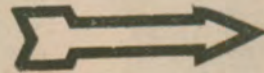
Stive legger

Roeren hadde forregnet seg og brukt armkreftene først. Da beina endelig kom i gang, gikk det unna i to runder. Uvante bevegelser gav stive legger og dirrende lår. Spurten så ut som en oppgitt maratonløpers kamp på vei mot senga.

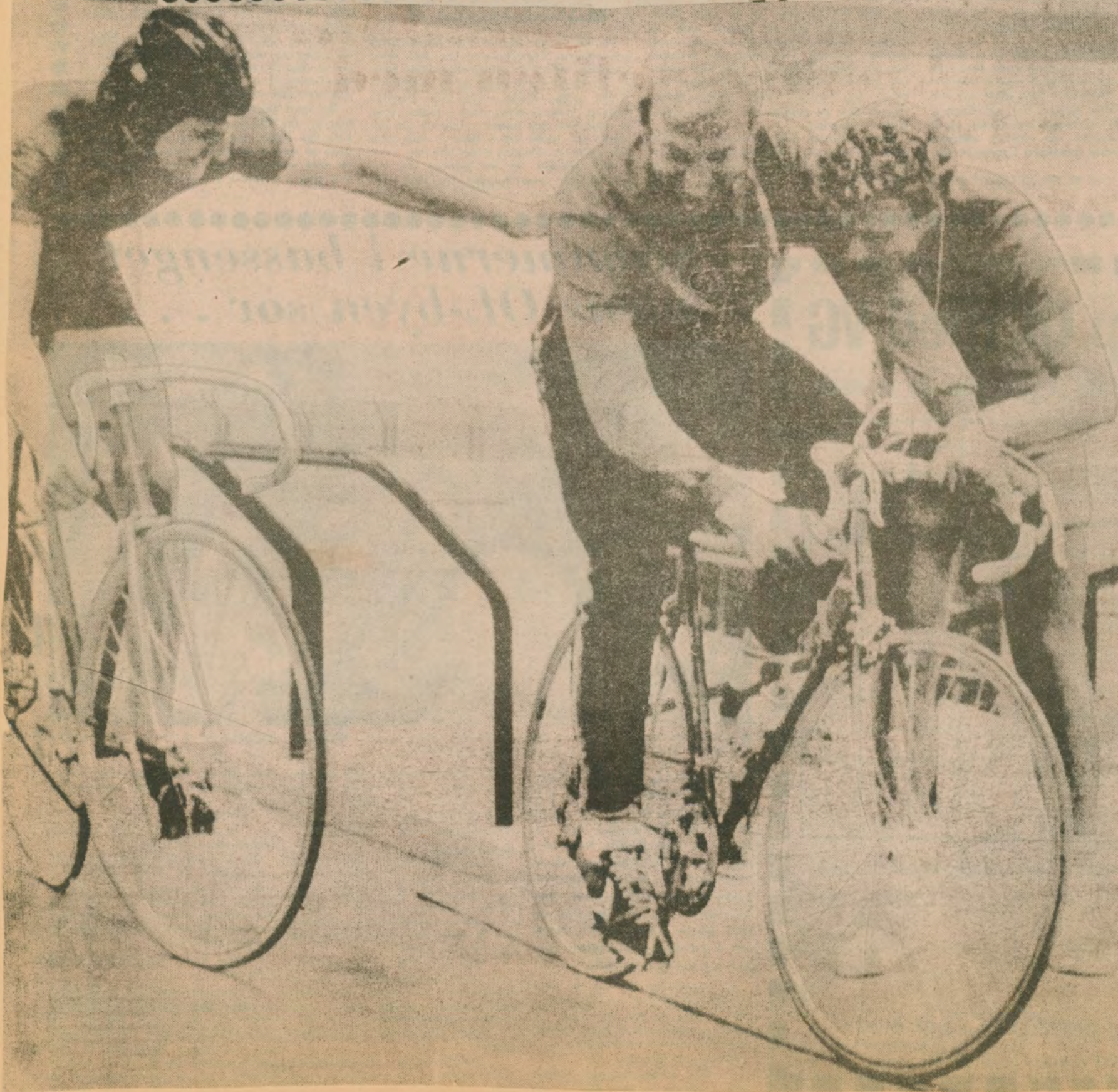
Tiden hadde holdt til tredjeplass i kretsmesterskapet for Oslo og omegn. Verdensrekorden i Mexicos tynnluft lyder på 1,04,4. Harald Bundli mener seg

god for en tid under 1,07 på Montreals olympiske velodrom. Finn Tveter fosset inn på 1,27,3 — 10 sekunder mer enn hans navnebror ville ha brukt på distansen med skøyter under beina.

Han skalv i beina da sykkelene ble geleidet bort. Han la seg frivillig ned til massasje og eksperters undersøkelse etter kraftprøven. Først etter bokse-cola, dusj og en halvtimes hvile, fungerte alt normalt.

Norsk roer løs på velodromen. Finn Tveter får hjelp av Harald Bundli og den norske bane treneren Viggo Christensen.

EN UKE MELLOM forsøk og finale

Bredden en saga blott i olympisk roing:

MONTREAL (VG) — Mens Frank Hansen og Svein Thøgersen i München rodde fire konkurranser og bare var i ilden nesten hver dag, kan årets OL gi som resultat at Hansen-brødrene kun skal gjennom to konkurranser i dobbeltsculler med en ukes pause imellom.

Dette skjer hvis det ikke er mer enn 12 deltagende biter i deres klasse. Og hvis det norske parets vinner sitt forsøksheat, i så fall går de rett til finalen, der seks biter skal være med.

Pr. i dag er det anmeldt 14 lag i

denne klassen, men det er for noen nasjoner har vært frampå med strykninger. Norge har jo for eksempel meldt på biter til langt flere klasser enn vi har her, for alle tilfelles skyld. Andre nasjoner har sikkert gjort det samme og har kanskje ikke fått forventede resultater i dobbeltsculler, slik at deres mannskaper har fått avslag.

Sønder og sammen

Alf og Frank har jo selv noe av skylden. De har slutt konkurrertene de har møtt denne sesongen sønder og sammen slik at nasjonale OL-komiteer ikke har funnet det bryet verd å sette opp sine folk flere ganger mot den norske duoen.

Vel å merke vestlige land. Nasjoner fra øst har vi ikke møtt, og der ligger den sterkeste motstanden.

I det hele tatt er det tydelig at de forskjellige OL-komiteer rundt om i verden stadig blir strengere i sine krav til deltagere. Ikke minst i ro-

ing der båttransporter etc. koster mye penger. Derfor slipper bare folk med sjanser i teten igjennom nåløyet — slik det er i Norge.

Formannen i Det internasjonale roforbundet raser over utviklingen. Der i gården er man vant til årlige ro-VM med sterk deltagelse, mens OL-oppgjørene blir ministevers i forhold.

La oss understreke at kampen i teten selvfølgelig er minst like hard, men det finnes ikke lenger bredde over konkurransene. Bare de beste er til stede.

I øyeblikket står det altså bare 14 biter på papiret i dobbeltsculler. Det samme er tilfellet i firer med

styrmann, men der har vi ikke samme sjansen til å nå direkte til finale, ganske enkelt fordi mannskapet vårt i klassen ikke holder samme nivå som Hansen-brødrene, og neppe vinner noe forsøksheat.

Mer normal

I firer uten styrmann er det foreløpig 16 mannskaper i bildet. Der burde veien altså bli mer normal med fire konkurransedager som i VM.

Damene er med i OL for første gang, men bredden ligger naturlig under herrene. I etter er det bare påmeldt ni nasjoner, mens Ingunn Brekkan og Solfrid Johansen i dobbeltsculler får 10 motstandere.

4 bombe- trusler hittil

Men alt fredelig i
den norske OL-leiren

Sikkerhetstiltak, politiske forviklinger og bombe-trusler står i fokus i OL-byen i disse dager. Dagbladet besøkte i går operasjonssentralen for Montreal-politiet og fikk der et lite innblikk i hva som er gjort for å møte eventuelle terrorangrep. Sentralen kunne også opplyse at de bare i løpet av den siste uka hadde mottatt fire bombetrusler.

Alle satt i forbindelse med den siste utviklingen på det politiske området. Israel, Taiwan, New Zealand og den nå hjemreiste Tanzaniatroppen har vært de anonymes mål.

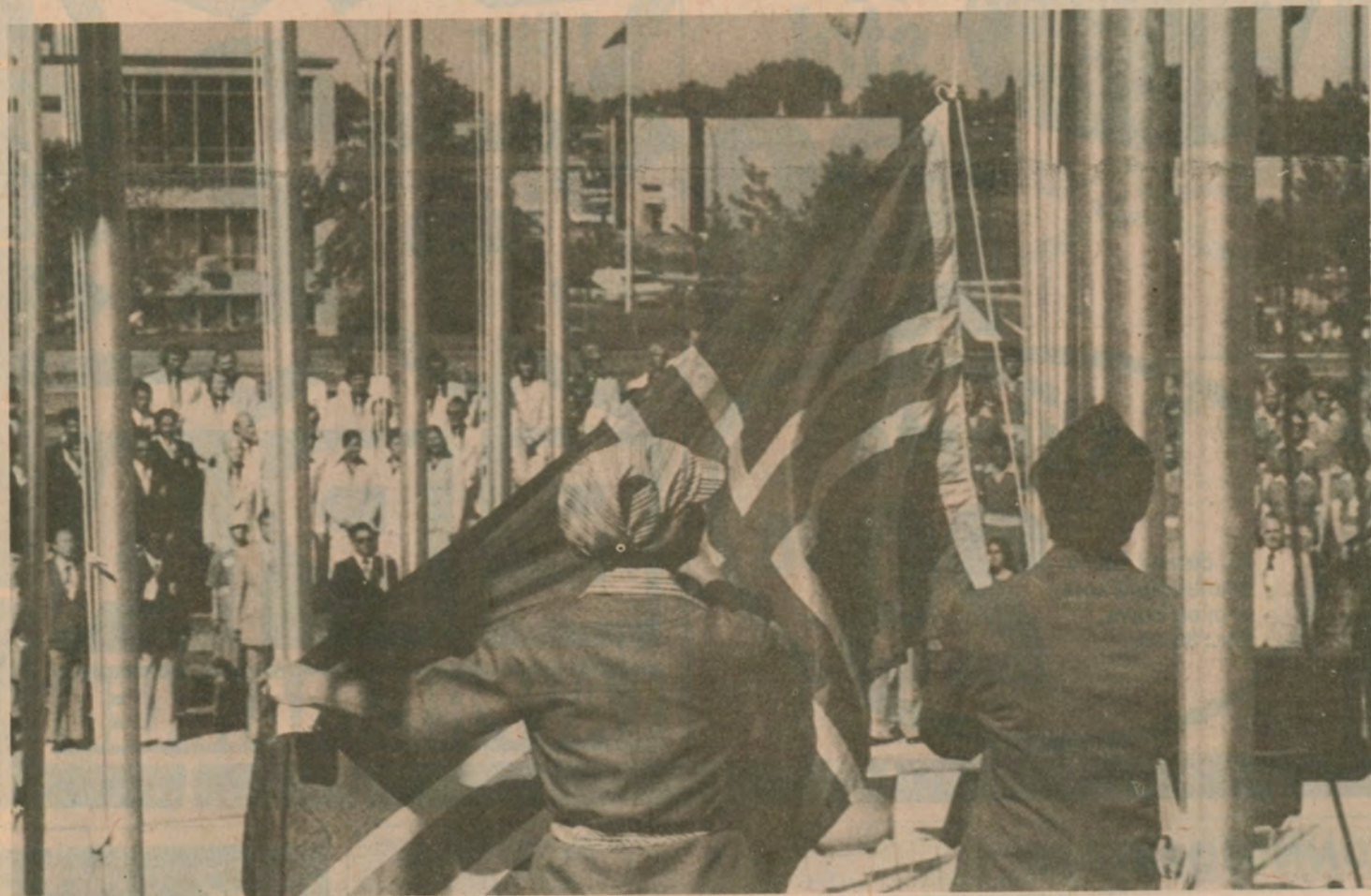
Mens Montreal-politiet altså sliter med disse truslene går livet sin vante gang i den norske leiren. Dagbladet har oppsøkt blant annet seilere

hvor nervekrig og taktisk spill pågår for fullt, men hvor alt ellers bare er idyll og tandem sykling. De norske svømmerne har sluppet av i sjømannskirken og fikk der hilse på et lite stykke Norge. Traktementet var julekake og Ludo.

SPORTEN

Det norske flagg på plass i Montreal

Det norske flagget heises i OL-landsbyen fredag ettermiddag. I bakgrunnen den norske troppen. Om vi vil få oppleve at det norske flagget går til topps under konkurransedagene, ja det er en annen sak. Men så lenge det er liv er det håp.

Et sjokk for roere og padlere

Montreal: En K-2 delt i to og alle de andre kajakkene og robåtene, unntatt tre, mer eller mindre skadet — det var den sjokkerende oppdagelsen de norske roerne og padlerne gjorde da de fredag kveld — en dag forsinket — endelig fikk pakket ut farkostene på rostadion i Montreal.

— Det var et trist syn, men jeg tror det skal gå bra, sa den norske lederen Jan Bache-Wiig til NTB etter at miseren var avdekket.

— Vi har heldigvis med to K-2-ere, og det er et hell i uhellet at vi har måttet trekke den ene båten på grunn av sykdom. Ellers er det særlig K-4-eren det har gått hardt

ut over, men kanadierne har foreløpig vært så vennlige å la oss få låne en. Det er imidlertid ennå uklart om vi får bruke den når konkurransene begynner, sier Bache-Wiig.

En K-2 og damenes single- og dobbelt-scullere er de eneste båtene som har sluppet uskadet fra det. Ennå vet man ikke om skadene kom under transporten eller under avlastingen her i Montreal.

Den nye dobbelt-sculleren til brødrene Alf og Frank Hansen har fått en del skader i ripen, men ut over at det trengs en del arbeid for å få den i orden, skal det ikke være noen fare med vårt «flaggskip»,

sier båtmannen Hans Metelmann fra Studentenes Roklubb som er med i troppen for å ordne eventuelle feil på båtene.

Roernes toer og firer uten styrmann og firer med styrmann har fått en del småskader, bulker og ripeskader, men ikke mer enn at det kan rettes på. Det samme gjelder K-1 som Harald Nilsen nå må bruke. Den eneste båten som er totalskadet, er den ene K-2-eren som er brukt tvert over bak forreste sete og som ingen kan gjøre noe med.

Det skapte en viss forvirring i den norske leiren da det viste seg at båtene ikke var på plass fredag

formiddag. De skulle vært lastet av og plassert på rostadion allerede torsdag. Treneren Tore Nilsen brukte hele fredag formiddag på å spore dem opp, og først da resten av troppen kom tilbake fra flaggheisingsseremonien fredag ettermiddag, kunne han berolige dem med at båtene var — i det han trodde — god behold nede på rostadion.

Forskrekkelsen var naturlig nok tilsvarende stor da de kom ned og fikk se det bedrøvelige synet, men etter at aktive, ledere og båteksper-

ter ved 21-tiden lokal tid fredag kveld hadde gått over alle båtene

med finkam, ser det heldigvis ut til at alle norske lag på rostadion skal kunne gjennomføre konkurransene. Det eneste det står på er om kanadierne kan avse K-4-eren når konkurransene begynner, men denne båten skal ikke i ilden før 29. juli, så innen den tid må også den saken være i orden.

— Båtene var riktignok forsikret, men ingen forsikring kan erstatte eventuelle medaljer, sier Jan Bache-Wiig til NTB.

Både DDR og Sovjet bedre teknisk enn Hansen-brødrene

- Men kan de måle krefter med OSS?

Montreal: Akkurat nå er gutta totalt nedkjørte, stemningen er sånn passe amper. Det passet bra med ei bløtkake til Alf (Hansen) som fylte år her forleden, den ga den rette avslappingen. Men nervene er på briste-punktet, spenningen har tatt til å melde seg, men slik skal det være foran en OL-start.

Det er ro-trener Thor Nilsen som sier dette, og han fortsetter:

— At båtene var gått i stykker og måtte limes, var en strek i regninga, sånt virker alltid inn hos topp-trente idrettsfolk rent psykisk. Jeg har iaktatt den øst-tyske og den sovjetiske dobbelt-sculleren og kan bare si: De går

praktfullt. Teknisk sett er de begge bedre enn våre, men det er dette med den fysiske kapasitet over distansen da, den har vi ikke kunnet måle. Øst-tyskerne og sovjet-russerne har møtt hverandre én gang i år, da vant øst-tyskerne. Så slår Hansen-gutta sovjet-russerne tar de også øst-tyskerne.

Sjur
Averholm

Og banen?

Den gir i alle fall like forhold, og arrangørene her har vært flinke til å legge det hele til rette, nesten for flinke. Alt er så strengt lagt opp.

Men vi har «sniki» oss unna, sier Nilsen. Vi lur-trener for oss sjøl, det vil si, vi trener i lunsj-pausen og da er det egentlig forbudt å trene i banen, men skitt au. Så lenge det går, holder vi på. Skulle vi ha rodd til ordinær og oppsatt time-trenings-ta-bell, hadde det blitt å ro i takt for å komme fram. Så tett er det med båter i bassenget på den tida.

— Og hva med de to firerne?

— De lover bra, men i firer med styrmann er det kommet et mannskap fra New Zealand som nærmest tar pusten fra oss alle. Månen til roing. De er direkte fantastiske. De må ta gull, sier Thor Nilsen.

— Slår vi russerne, slår vi også øst-tyskerne, sier trener Thor Nilsen (t.v.) til Frank og Alf Hansen foran søndagens første test i OL-sammenheng. Da går nemlig forsøkene.

Ingun fra Finland

Det kan gå surr for noen og enhver under et gigant-arrangement som en olympiade er. Blant mye førolympisk stoff og bilder fra Montreal kommer blant annet ovenstående bilde fra United Press International. Enhver lesende nordmann vil kunne se at det står Norge i store bokstaver på jentas jakke, og de fleste trøndere vil formodentlig gjenkjenne Ingunn

Brechan — ro-olympier fra Byåsen. Men hva presterer ikke dette internasjonale byrå å sette som tekst under bildet? Jo, at jenta heter Nina Holmen. Riktignok har UPI funnet ut at bokstavene danner ordet Norge, og skrevet "... Nina Holmen of Norway". Men de fleste vet at Nina er finsk, og en habil motstander til Grete Waitz bl.a.

Vi får skrive det på kontoen for feil-identifikasjon. Det er forresten identifikasjonsmerker som her studeres — og personen til venstre er iallfall finsk, Seppo Alkunen heter han. Så får vi håpe at Ingunn ikke har blitt utstyrt med Nina Holmens identifikasjonsmerke — og for øvrig ønske United Press International en god OL-sommer ...

MONTREAL '76

Nedtellingsen er begynt

Nedtellingsen er begynt for en rekke av deltakerne i de olympiske lekene. Det betyr at perioden med hardtrening er over, og de siste rolige forberedelsene for konkurransene er startet.

Og med en viss spenning imøtesees forskjellige trekninger, de første foretas allerede i kveld. Det gjelder plasseringen av deltakerne i puljer. Og der trengs det ofte en god porsjon hell om en ikke skal bli hjemreiseklar før en selv ønsker det.

Men problemene er så forskjellige. Rotrener Thor Nilsen bad pressefolk omgå de aktive med forsiktighet i går, nervene var tydeligvis på høykant foran dagens trekning. Og det skyldes ikke som en skulle tro frykten for å komme i for harde puljer, men at det ikke er båter nok. I enkelte klasser er deltakelsen skrumpt inn til tolv båter, dvs. at alle kommer til finalen. Det blir ingen forsøksheat, mellomheat eller oppsamlingsheat, og dermed heller ingen trekning på regattabanen som i hele neste uke blir opptatt med konkurransen. Av de 21 olympiske grener er roing en av dem som det deles ut flest medaljer i. Det er bare friidrett og svømming hvor øvelsene er flere. Men det må i sommerleker settes spørsmålsteget ved øvelser der bare tolv land stiller opp.

Hyperlette ro- båter under OL

MONTREAL

Robåtene blir lettere og lettere. Plastmaterialet laget revolusjon før München-OL, representert ved DDR og Vest-Tyskland.

Nå er det engelskmennene som er kommet fram til et nytt materiale å støpe båtene av. Blant annet inneholdende karbon, slik man finner i avanserte ski og staver.

Hansen-brødrene er spente på hva deres engelske konkurrenter Ballieu og Heart dukker opp med på rostadion i dag. Det ryktes at de har fått en båt som bare veier 18 kilo mot Hansen-brødrenes 28.

Revolusjonen har først og fremst hatt betydning for åtte-ten. Den østtyske båten av denne typen veier 96 kilo. Engelskmennenes nye ikke mer enn 56. Det har også vært åtte-tere nede i 80 kilo, men vekten på den engelske båten er oppsiktsvekkende.

Da Hansen-brødrene fikk sin nye dobbeltsculler i våres var den fem kilo lettere enn den gamle. Flere tiendedels sekunders gevinst regnet man med da.

Hva engelskmennenes vektredusering vil innebære er man derfor meget spent på nå.

OL-kake til Alf Hansen

Aftenpostens OL-redaksjon

Montreal, 13. juli.

Dagens bursdagsbarn i den norske OL-troppen, Alf Hansen, ble vekket et kvarter før de andre roerne i anledning dagen. Alf run-

der 28. Kl. 11.30 markerte OL-arrangøren alle leirens jubilanter, men da var Alf opptatt med trening. Alle som har fødselsdag under lekene får lekker bløtkake med de olympiske ringer på lokket, samt en presang.

Gratis kondomer til OL-deltakerne

Deltakerne i olympiaden får tildelt preventiver gratis. Mennene får kondomer og kvinnene p-piller. Doktor Georges Letourneau vil ikke nevne noen tall, men sier: — Vi har nok til å dekke et hvert behov.

Gull gir ekstra ferie

MONTREAL (VG) — DDR setter harde krav til sine aktive — og belønner dem som henter heder og ære til nasjonen. Foran OL har deltagerne fått rene ord for pengene. Utøvere som vinner gull vil få lov til å bli i Montreal til OL er over, følge lekene etter at deres egen gren er avviklet. De som ikke vinner blir sendt hjem med første fly.

Montreal 12. juli 1976:

«De norske OL- båtene ble reparert med ARALDIT epoxylim»

Uten en dyktig fagmann og Araldit epoxylim, ville Norges innsats i roing og padling blitt sterkt redusert.

Etter iherdig innsats med lapping og liming er situasjonen under kontroll og det er nå opp til våre roere og padlere hvilke plasseringer vi skal få under OL 76.

Husk å ta med Araldit epoxylim i feriebagasjen du også!

Araldit
epoxylim
limet som holder

Husk at Araldit epoxylim gjør skjuten sterkere enn de fleste materialer. Det kan brukes når du skal lime tre, metall, sten, porselen, stontar, gummi, lær, herdeplast etc.

Araldit Rapid

Hurtigherdende epoxylim (røde tuber). Herder etter 6-8 min. Ideelt til enkle arbeider og reparasjoner.

Araldit Standard

Epoxylim for større og mer tidkrevende arbeider (blå tuber). Herder etter 1-2 timer.

Araldit får du kjøpt i farge-, jern eller dagligvarehandelen

Fireren har problemer med ny båt

MONTREAL (VG) — Den norske fireren med styrmann, Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen, Sverre Nordberg, Rune Dahl og coxen Alf Tøp er i framgang.

— Men det trenges, sier storken Tom Amundsen, — vi hadde problemer i begynnelsen her borte. Hadde vært borte fra båten en måned mens den var under transport. Det var ikke til å komme forbi at redskapen vi trente i hjemme oppførte seg noe annerledes. Spesielt etter som vi nå har coxen liggende foran, hjemme satt han bak. Men nå går det bare framover, vi er vel fornøyd med det.

● Endelig verdensmestere

Brødrene Frank og Alf Hansen jubler etter VM-seieren i England ifjor.

Roerbrødrene har gjort Kupperns slagord til sitt:

«Sølv er nederlag – bare gull teller!»

Av Rolf Hovden

Tre treningsøkter hver dag. Ikke jobbing – bare roing. Det har de siste månedene vært hverdagen for verdensmestrene Frank og Alf Hansen.

● Vannsportstedet Holme Pierrepont utenfor Nottingham i England var stedet 30. august i fjor. Ynkkelige 61 hundredels sekund var det magiske man snakket om. I hovedrollen var brødrene Frank og Alf Hansen fra Ormsund Roklubb i Oslo. De var blitt norsk rosports første verdensmestere.

Brødrene var så slitne at de ikke orket å sitte oppreist i båten. Da de passerte mål visste de ikke en gang at de hadde beseiret Øst-Tysklands topproere Joachim Dreike og Jürgen Bertow. Da var det at Frank (30 år) bøyde seg frem mot sin tre år yngre bror: – Tenk Alf, – om dette hadde vært i Montreal...

Det forteller alt om hvilken ærgjerrig konkurransemann Frank Hansen er. Personlig husker jeg ham også fra den

olympiske finalen i München for fire år siden, da han til tross for OL-sølv sammen med sarpingen Svein Thøgersen, avslørte at det var noe som manglet. Det nest-beste har aldri vært godt nok for Frank Hansen. Det er en egenskap som kjennetegner store idrettsutøvere.

Når man vet hvilke forhold Frank og Alf Hansen arbeider og trener under i Norge – sammenliknet med konkurrentene – kan det være grunn til å bli deprimert. Men det er såvisst ikke særegent for rosporten. Dette er alltid like aktuelt under store internasjonale mesterskap, men vil trolig bli stadig mer fokusert i tiden som kommer – fordi øst-Europas veldige satsing på de forskjellige grenener etter alt å dømme vil kom-

me klarere og klarere til syne.

Men nå skal det legges til at våre roende verdensmestere har lite å beklage seg over i øyeblikket. OL-midler fra Norges Olympiske Komite og andre økonomiske bidrag – samt forståelsesfulle arbeidsgivere – har gjort at forberedelsene til den olympiske ro-konkurransen har foregått under bedre forhold enn noen nordmenn tidligere har hatt foran sommer-OL.

Som Frank sa på et tidlig tidspunkt: – Alf og jeg ror for gullmedalje i Montreal. Alt annet enn seier vil være en kraftig skuffelse.

Når det norske folk i disse dager retter all oppmerksomhet mot Montreals olympiske arenaer vil man stadig i underbevisstheten ha et håp om en norsk overraskelse. Tross Gre-

te Waitz på 1500 meter og tittelforsvarer Leif Jenssen i vektlofting, er det sannsynlig at det er mest realistisk å inngå veddemål på at Frank og Alf Hansen vil lykkes.

Sjansene for å høre «Ja vi elsker» i Montreal er nok derfor størst på rostadion.

De aller færreste kan forestille seg hvilke treningsmengder som ligger bak det å komme opp på Frank og Alf Hansens prestasjonsnivå.

Det dreier seg om blodslit morgen og kveld – løping i terrenget, ro-økter på Årungen eller Ormsund. De har trent maksimalt, men en ubeleilig skade gjorde at fortvilelsen bredte seg på vårparten. Det var storebror Frank som med ribbensbrudd var satt ut av spill for en tid. Verdensmestere med OL-ambisjoner tåler egentlig ikke den slags nå for tiden, men det var ikke så alvorlig som først antatt, så allerede under den internasjonalt sterke Ratzeburg-regattaen i Vest-Tyskland midt

i mai var humøret det gamle, gode hos Frank og Alf. De vant suverent.

OL-oppkjøringen var i gang for alvor...

Hva OL-gull egentlig vil bety for Norges Roforbund – et beskjedent forbund innen norsk idrett, – er det alltid delte meninger om. Sannheten er imidlertid at våre små forbund som i de to siste sommer-lekene har fått fram gullmedaljevinnere, har profitert på det.

VM-seieren i fjor er verdsatt høyt i Norges Roforbund – men ingenting kan prestisjemessig måle seg med OL-gull.

Det overskygger fortsatt alt som kan vinnes i idrettens verden.

Men apropos den nevnte skaden til Frank Hansen – ribbensbruddet på vårparten. Hva betydde det – ærlig talt?

– Vi var betenkte med det samme, men da jeg var frisk nok til å trene igjen – det vil si tidlig i mai – kuttet jeg ut all jobbing, og utelukkende konsentrerte meg om trening... For å opparbeide en styrke på linje med Alf, forteller Frank.

– Hvordan kan en norsk ro-amatør slutte å arbeide...?

– Det går for en kort periode. OL-midlere er gode å ha, og når så arbeidsgiveren min i Oslo, NEBB, velvilligst bevilget meg et idrettsstipendium har det gått på et vis... Familien har ikke lidt noen nød. Jeg satser på OL-gull – så er det slutt.

– Men hvis det ikke blir gull?

– Snakk ikke om det. Det er absolutt det eneste som teller for oss nå. Sølvmedalje har jeg fra München.

– All treningen – og blodslitet. Har dere aldri lyst til å gi opp det hele?

– Mange ganger har vi lyst til å brenne opp årene. Det er hardt. Man kan ikke gjennomføre et slikt treningsopplegg i årevis. Det vil stoppe seg selv. Men selv om det er øsende regnvær og vind på Årungen – og selv om alt går ulidelig tungt – så tenker vi begge på seiersdagens herlige følelse, sier Frank.

Alf Hansen og Rod Dixon født på samme dato:

Bursdagsbarn i kort møte

Bursdagsbarna — superløperen Rod Dixon og ro-verdensmester Alf Hansen gratulerer hverandre, mens Hansen-bror, Frank, bivårer det hele.

MONTREAL (VG) — Gratulerer med dagen, Alf Hansen: du skal til offisiell mottagelse hos arrangørene, får presang og det hele.

— Fødselsdag, jeg? Jo, visst, det stemmer, jeg er jo blitt 28 år, det har helt gått i glemmeboken.

Vår roende verdensmester kom endelig til mottakelsen, men da var det slutt. I stedet traff han Rod Dixon, New Zealands favoritt på 5000 meter her i OL.

Han hadde vært og fått presang, et salgs brodert bilde, og fylte 26 år samme dag som nordmannen var to år eldre.

De to karene gratulerte hverandre og ønsket lykke til med OL-deltakelsen og innsatsen. Ny gratulant kom bortom. Dick Quax, som løp på 13.13.2 i Stockholm forleden, ønsket vår roer til lykke med dagen.

Ingen skikkelig feiring

Noen skikkelig feiring ble det likevel ikke av dagen. I olympiske forberedelser har ikke favoritter tid til å tenke på slikt. Hansen-brødrene dreide heller samtalen inn på deres hardeste konkurrenter, som de ikke har møtt denne sesongen.

Både russere og østtyskere stiller med mye mannskaper, kombinasjonene som ble slått av Norge under fjorårets VM i Nottingham har fått reisepass.

DDR har beholdt Bertow og satt inn Schmied som rodde singlesculler i fjor og slo Hansen-brødrene både i 1973 og 1974 — altså gull to år på rad. Russerne har satt sammen Malisev og Corshikov som henholdsvis har gull i single- og dobbeltsculler for noen år tilbake.

Kullfiber-båt

Mest interessant er likevel den britiske båten som ventes å ankomme i dag, sammen med Balieu og Hart. Det er en nykonstruksjon av kullfiber som er uhyre lett. Vekten på en dobbeltsculler er ikke mer enn 18 kilo — en normal trebåt veier 28. Atteren de har lagd veier 60, mens konkurrentenes er hele 93. Da blir det vekt å spare, sekunder å tjene.

Materialet er altså det samme som skistavene vår elite brukte for første gang i vinter og viste seg å være meget brukbart.

Nå spør man seg bare om reglene forteller noe om det er tillatt å bruke slikt utstyr under internasjonale konkurranser. Det ryktes at britene ikke vil ta i bruk båten under de første løpene — gjemme den til finalen. Slik at det ikke skal bli snakk om den og at noen internasjonal rokomité ikke skal kunne behandle spørsmålet.

Men siden saken allerede har blitt kjent på byen, har en slik fremgangsmåte neppe noen praktisk verdi. De internasjonale lederne vil være klar over problemet og ta sine beslutninger.

OL-EXTRA

FORM OG SKADER SIDE OM SIDE...

MONTREAL (VG) — Nå er alle de 68 norske OL-deltagerne på plass her i Montreal, og om tre dager starter jakten på gull og heder. Hvordan står det så til med sakene i den norske leiren?

Det ville være synd og si at alt er bare fryd og gammen — når man ser rent idrettslig på det. Skader, sykdom og andre uhell har vi dessverre ikke blitt spart for.

I går holdt den norske troppen pusten mens Leif Jenssen testet ryggen sin. I den siste uken har det ikke vært mulig for Leif å trene på grunn av smerter i ryggen. Nå kunne han rett og slett ikke vente lenger, da ville all form forsvinne, det fikk briste eller bære.

Heldigvis

Heldigvis gikk det godt, i motsatt fall ville Leif Jenssen trolig reist hjem uten å bære Norges flagg på OL-stadion lørdag og uten å løfte en kilo i konkurransen neste lørdag.

Vår digre diskoskaster Knut Hjeltnes skulle være med i et stevne her i går, men han er småskadd og meldte avbud. Særlig alvorlig er skadene ikke og kan-

skje en oppladning nå er bare av det gode for USA-studenten på 115 kilo.

Skulderen plager Hjeltnes og den plager i enda større grad bryteren Einar Gundersen. Han har kapselbetennelse og

KOMMENTAR

må holde seg i ro. Men tre dager av den medisinen vil hjelpe, mener legen vår.

Influenza

Høydehopper Falkum har hatt mange plager denne våren og var faktisk ikke helt frisk før like innunder OL-avreisen, men nå har elendigheten meldt seg igjen og det var influensa som fikk feberen til å hoppe i stedet for Falkum. Oppe i St. Agatha har doktor Oseid og en fysioterapeut måttet ta en dag ekstra

for å reparere senetribbel for Grete Waitz og Knut Kvalheim.

Heldigvis er ikke alt bare elendighet. Svømmeformann Egil Nylenna er optimist og mener bestemt at alle svømmere våre vil forbedre sine norske rekorder her nede, og at vi vil få flere finaledeltagere. Nivået i internasjonal svømming er kolossalt høyt for tiden, men noe av det som gleder mest, er at våre yngre representanter ikke ser ut til å ha noe respekt for storhetene.

Sterk tid

Vårt lag på 4 x 200 meter må forbedre seg med fem sekunder fra 7.51 til 7.46, og det bør kunne gå. Lene Jensen skal først i ilden av våre — allerede søndag morgen. Hennes norske rekord på 58.1 er sterk og kan hun krysse ytterligere nedover kan hun kanskje havne blant de åtte beste som skal gjøre opp til slutt.

Tore Hem virker svært solid, selv om han også arbeider med å få opp hurtigheten. Han har møtt så mange tunge folk i det siste slik at det har gått litt for langsomt.

Dobbeltskulleren er i rute selv om karrene ennå er temmelig mette av trening og østtyskerne imponerer kolossalt.

Noen dagers ro og Hansen-brødrene vil være på topp. Selv om de skal i ilden allerede søndag, så får vi jo tro at deres virkelige toppform trengs først neste søndag, da finalene går.

I firer uten styrmann går årene som en damp gjennom vannet. Kvartetten er rutinert og sterk, idet alle var med i München i 1972. Da satt merkelig nok bare Arne Bergodd og Rolf Andreasen i samme båt, Ole Nafstad og Finn Tveter hadde andre makker.

Kajakpadleren Harald Nilsen er hverken rutinert eller særlig heldig ved dette OL. Forfallet fra Øyvind Amundsen gjorde at hans makker i K-2, Morten Mørland, ble tatt ifra ham nettopp som båten gikk som best. Harald er nå anmeldt i single og fra trainingen forteller ryktene at det går svært så fint for den 21-årige bankmannen fra Flekkefjord. Det ville være toppen om han klarte en finaleplass etter all motgangen.

I dag begynner liksom OLs første runde idet trekningen finner sted i en rekke grener. Blant dem som får vite mer om sjanser og slikt i dag, er svømmere og roere og vektløftere. Nå begynner det altså å skje noe sportslig — heldigvis.

Bandasje på Ingunn

MONTREAL: Da de norske roere og padlerne kom til Montreal, fant de at bare en av båtene hadde kommet uskadd fra transporten over Atlanterhavet. Det var damenes dobbeltskuller, og dermed kom Ingunn Brechan og Solfrid Johansen først i gang med trainingen. Nå viser det seg at alle båtene kan repareres, men man hadde jo tenkt seg en helt annen innledning på den olympiske oppladning til vanns — hvor hele Norge tillater seg å vente noe i disse leker — enn et intenst reparasjonsarbeid. Heldigvis er våre roere og padlere trauste og sindige folk, de beste innen idretten er nå engang slik, så det har ikke vært det minste tilløp til panikk.

— Det er ikke første gangen vi har vært utsatt for slikt. Jeg husker da vi kom over Atlanteren i 1970, da var det også et sørgelig syn som møtte oss — selv om det ikke var fullt så ille som denne gangen. Men det nytter jo ikke å skrike og bære seg, så lenge vi sender våre båter

sjøveien kan vi stadig risikere skader. La oss ikke overdrive dette, nå virker båtene som de skal. Eventuelle skuffelser vil ikke skyldes materiellet, sier Drammens-roeren Arne Bargodd, som heller ikke lar den massive overvåkingen uroe nattesøvnen: — I våre dager må vi venne oss til slikt, men en annen sak er jo at eventuelle terrorister kan foreta et lyn-raid uansett hvor mange soldater man plasserer utenfor og i leiren. Jeg var med når jeg kan bare håpe at jeg ikke opplever noe slikt en gang til her i livet!

Det norske lege- og fysioterapeut-teamet har foreløpig hatt ett eneste «alvorlig» tilfelle til

behandling, og det tilfellet heter Ingunn Brechan. Hun trener hver dag med bandasje rundt brystkassen, men fysioterapeut John Gudmundsen er ikke i tvil om at damenes dobbeltskuller vil starte konkurransene på rostadion Ile de Notre Dame kommende søndag i vanlig slagkraft: — Ingunn har hatt smerter i ryggen og brystet, men de blir mindre plagsomme for hver dag. Bortsett fra en treningsøkt like etter ankomsten, har hun trent normalt hele tiden. De første dagene hadde vi festet bandasjen for stramt, men nå har vi inngått et kompromiss, slik at vår behandling ikke hindrer hennes trening. Hun får behandling hver morgen,

I MONTREAL:
John A. Larsen

og fortsetter fremgangen som nå vil hun trolig ikke kjenne noe som helst til skaden når alvoret begynner, sier Gudmundsen, som foreløpig har hatt rolige dager — heldigvis.

Ro-seier søndag kan gi uønsket lediggang

Aftenpostens medarbeider JOHN FREDRIKSEN

Montreal, 14. juli.

Om våre roere er så gode som både de selv og de fleste nordmenn håper de er, kan de komme i den situasjon at de vil gå konkurranseløse i en hel uke etter at de har vært gjennom forsøkene søndag. Og lediggang midt oppe i de olympiske konkurransene er noe av det aller verste de aktive kan bli utsatt for. Situasjonen er nemlig den at de aller fleste nasjonene har silt ut sine deltagere etter langt strengere krav enn våre roledere fra begynnelsen hadde trodd. Hele tiden har man gått ut fra at det ville stille 32 nasjoner til start og tilsammen omkring 1000 aktive. Når trekningen skal foretas torsdag ettermiddag kan man komme til å oppleve at det vil være klasser hvor det er påmeldt bare 12 båter. Det innebærer selvfølgelig at båtene er av toppkvalitet, men følgen er også at vinneren av forsøket går direkte til finalen og ikke skal ut i ny konkurranse før roingen avsluttes søndag den 25. juli. Og i den tiden vil det bli vanskelige treningsforhold på regattabanen med stadig oppsamling og semifinaler. Derfor knytter det seg ekstra stor spenning til torsdagens trekning.

— Det er klart at det er noe av det vi aller minst ønsker — å gå uten skikkelige konkurranser i en hel uke etter at vi har vært gjennom vår første. På den annen side vil det imidlertid ikke komme på tale med noen form for taktisk padling av oss for å få et oppsamlingsheat. Vi stiller opp i hvert eneste løp her borte enten det er forsøk eller finale med bare en eneste ting for øyet: Det å vinne, forsikrer Frank Hansen, den eldste av våre to brødre som stiller til start i dette OL som verdensmestere.

Både Frank og Alf Hansen er friske og begge trives i OL-landsbyen. Båten vil også tåle de påkjenninger de to vil utsette den for enten det dreier seg om finale eller forsøk. Treneren Thor Nilsen virker imidlertid ikke like overbevisst, selv om Hans Metelman har gjort en fantastisk jobb med

å få limt den smadrede dobbeltsculleren sammen igjen.

— Selv om den selvfølgelig ikke er like god som den var — én kilo tyngre og en smule skjev, er det virkelig å håpe at den vil holde, sier han en smule bekymret.

Også andre ting bekymrer dobbeltscullerens trener enda mer:

— Jeg har studert øst-tyskerne Bertow og Schmied på trening, og det er ingen tvil om at de ligger et hakk foran vår egen båt når det gjelder det rent tekniske, mener Thor Nilsen uten å legge den store entusiasmen for dagen.

Ja, Thor er visst av den oppfatning at de to øst-tyskerne ror helt fullkomment, gliser Frank Hansen med en satirisk undertone.

Men roerne er klar over at de ikke kan overrumple øst-tyskerne med en like fantastisk sluttspurt som under VM ifjor. Det må en annen resept til for å tukte dem denne gang.

Den styrmannsløse Nafstad-fireren glir som man bare kan ønske seg.

— Bedre og bedre dag for dag, smilte Finn Tveter før han la ut på onsdagens drepande harde superkompensasjonstrening.

Også Kjell Sverre Johansen var mer fornøyd onsdag enn for et par dager siden. Det har vært en del som ikke har stemt i fireren med styrmann.

— Men under treningen tirsdag kveld kjentes det ut som om det virkelig begynte å løsne, kunne Kjell Sverre konstatere. Det ser ut til at vi begynner å få sving også på båten med liggende styrmann.

Ingunn Brechan som ror vår kvinnelige dobbeltsculler sammen med Solfrid Johansen har slitt med en aldri så liten ribbensskade som har plaget henne under de første harde starttakene.

— Jeg kjenner ikke mer til den, forsikret hun onsdag og bega seg ut på den siste virkelige harde gjennomkjøringen før det braker løs for de to vinnerne fra Ratzeburg og Duisburg.

Dobbeltsculleren og fireren uten, best

Aftenpostens OL-redaksjon
ARVID ERIKSEN

De norske roerne innledet tirsdag sin siste hardtrening før konkurransene begynner. Selv kaller de det supercomp., som er et treningshøydepunkt under oppholdet her nede, og det er vanlig prosedyre tre dager før en hard konkurranse.

Først kjøres det 4 x 1000 meter på formiddagen og 6 x 500 meter på ettermiddagen på tid. Neste dag kjøres 4 x 1500 meter under den første økten og 20 km langdistanseroing på ettermiddagen. Jentene gjennomfører et lignende program når man tar deres fysikk i betraktning.

— Vi hadde vanskelige forhold i formiddag. Det var mange båter i banen og guttene måtte styre utenom og dessuten ro i kjølevannet fra andre båter. Tidene ble derfor ikke så gode som vi hadde håpet, men vi er stort sett fornøyd, sier lederen Knut Amundsen.

— Foreløbig ligger nok dobbeltsculleren et hestehode foran de andre, med firer uten styrmann like etter. Men begge mangler litt på toppformen. De skadene båtene pådro seg under transporten er nå eliminert og begge båtene går meget bra.

— Firer med styrmann henger dessverre litt etter. Den har ikke fått det til her ned og vi vet ikke riktig hva som er galt. Den var omtrent på høyde med den styrmannsløse fireren før vi reiste nedover etter Amsterdam-regattaen, men her er det noe som ikke stemmer. Firer med styrmann består av Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen, Rune Dahl og Sverre Norberg med Alf Torp som cox.

Amundsen tilføyer at den korte distansen passer firer med styrmann dårlig. Den har alltid hatt vanskeligheter med å komme godt ut fra start i motsetning til firer uten styrmann (Ole Nafstad, Finn Tveter, Arne Bergodd og Rolf Andreassen).

Men det er først og fremst dobbeltsculleren håpet ligger hos, og Alf og Frank Hansen er i fin form.

Damenes dobbeltsculler, Ingunn Brechan og Solfrid Johansen, har måttet ta det litt med ro her nede. Ingunn har hatt en muskelbrist som har plaget henne. Hun har fortsatt smerter i startøyeblikket, men så snart båten kommer i gang merker hun ingenting.

Montreal-lekenes symbol

Det offisielle symbolet for OL 1976 ble offentliggjort ved en pressekonferanse i München i august 1972. Den kanadiske tegneren, Georges Huel, hadde tegnet det symbolet som ble valgt ut blant en mengde innkomne forslag.

Vinnerutkastet er enkelt, rent og konsist i stilen. Det viser de fem olympiaringene og den olympiske seierspallen.

Seierspallen gir samtidig en grafisk fremstilling av bokstaven M, for Montreal.

I midten av symbolet ser vi ovalen som danner den olympiske stadion, lekenes sentrale arena.

De fem olympiske ringene som er tvunnet sammen, representerer brorskapstanken i verden, den idealistiske tanken om fred og vennskap ligger til grunn for de olympiske leker.

Gratulerer med dagen, sier Rod Dixon (til venstre) til Alf Hansen som begge hadde fødselsdag i går. Bak: Bror Frank som har fått ødelagt nattesøvnen i det siste...

3 ganger har den ødelagt OL-søvnen, men:

Nå har Hansen-brødrene demontert brannalarmen

Og Alf i fødselsdagsselskap med Rod Dixon

Av
Allan Aabech

Av ALLAN AABECH

MONTREAL.

Lett henslenkt på hver sin stol midt i olympialandsbyen, robrødrene Alf og Frank Hansen. Litt slitne mellom øktene med superkompensasjonsstreningen. Forbi dem passerer all verdens idrettsutøvere. Det kommenteres brødrene i mellom. De spør hverandre om det ikke er den eller den.

New Zealenderen Rod Dixon passerer. De presenteres for hverandre. Både Alf og løperfenomenet Dixon har fødselsdag. Dixon etterlyser nordmannen ved bløtkakespisningen, men Alf hadde ikke rukket tilbake fra treningen.

Vi slår oss ned hos de regjerende verdensmestere i dobbeltskuller. De vil vite om vi vet hvem som sitter om bord på den russiske dobbeltskulleren. Det

ryktes at olympiamesteren i singel fra Mexico, Malishev, har slått seg i lag med Korshikov, en av OL-mestrene i dobbelt i er de ikke. Trener ved en sjø i utkanten av Montreal for seg selv.

Vi viser våre slitte sko etter all traskingen i OL-byen. Brødrenes joggesko er ikke stort bedre. De er fra forrige olympiade.

— Ingen roere fikk nye sko før avreisen hit. Man hadde ingen større enn nummer 44. In-

gen roer har så små bein, ler de.

Den kubanske bokseren Stevenson har slått seg ned ved nabobordet. En kraftig kjempe med påklisset gils.

— Sånn ville du også sett ut, sier lillebror Alf, om du hadde visst at ingen av de 10 000 her i

OL-byen kunne hamle opp med deg.

Om hansen-brødrene sover godt? Humøret tyder på det, men forleden natt ble de vekket tre ganger av brannalarmen, plassert like utenfor soveværelsesvinduet deres.

— Jeg ble så irritert at jeg løp ut og prøvde å rive alarmapparatet ned av veggen, men da kom vakten og i samme øyeblikk sluttet kimingen. Hundre München. Brødrene har sett etter dem på ro-arenaen men der slag om gangen. Kjell Sverre Johansen (en annen roer) hadde ligget og talt slagene, forteller de.

Nå vil imidlertid ikke brannalarmen plage dem mer. Frank som er elektromonter og Alf som elektriker av yrke har ordnet den saken. Dagset etter demonterte de nemlig et alarmapparat i veggen, skrudde løs ledningene og monterte det på plass igjen.

— Får håpe det ikke blir brann her nå, kommenterer de to lattermildt.

Hansen-brødrene har funnet seg tilrette i OL-byen. Benytter seg av tilbudene her. Et sted kan de se nesten hva de måtte ønske av idrettskonkurranser på film. Særlig filmkassetten «Taperne» er de begeistret for. Maratonløpere som kolliderer, brytere som kjemper videre med skader som får ansiktet til å skjære grimaser og bokser som blir slått på defflate.

Vi er ikke sadister, vi vet hva det vil si å tape. Vi ser også kassetten kalt «Vinnerne» med glit fra Aki Buas 800 meter løp i München-OL og Lasse Virens 10 000 meterseier samme sted, og vi er fulle av respekt for de prestasjonene.

— Kanskje kan vi få se dobbeltskullerfinalen herfra på samme måte i Moskva-OL med oss selv i hovedrollen.

De sa det ikke, men mon tro om de ikke tenkte det akkurat da.

Foto
Jan Dahl

Ø-tyskerne skremte Frank og Alf

MONTREAL (VG) — Nå har vi endelig sett våre østtyske konkurrenter. Det gikk fort, mye forttere enn vi hadde trodd og ønsket. Jeg ble stort imponert av dobbeltsculleren med Hans-Ulrich Schmied (29) og Jürgen Bertow (26).

Treneren Thor Nilsen mener Hansen-brødrene har fått et skudd for baugen, at oppgaven her i OL blir hardere enn de egentlig hadde forestilt seg.

— Båten er den mest teknisk perfekte jeg noen gang har sett på en robane, den mest elegante av samtlige østtyske toppbåter her, fortsetter treneren. — Den er uhyggelig hurtig, det vi ikke vet er hvor godt den står distansen.

Ikke den rette flyten

— Du er altså skremt?

— Vi har fått litt å tenke på. Spesielt ettersom Frank og Alf har småproblemer om dagen. Båten har ikke den rette flyten. Det kan skyldes at gutta er nokså nedkjørt av hardtrening om dagen og at det retter seg så snart de får tilbake overskuddet og toppfarten er tilbake.

— Hva mener Frank Hansen om konkurrentene?

— Jeg er imponert, men ikke skremt av vannet. Åpningsfarten til østtyskerne kan vi neppe følge. Vi må ta dem i spurten som i fjor. Problemet er bare at Hans-Ulrich Schmied, som er kommet inn siden Nottingham, er kjent for å stå hele distansen. Han har slått meg mange gan-

ger i finishen den gangen jeg rodde sammen med Svein Thøgersen.

— Britene skal bruke en kullfiber-båt som veier 18 kilo, mens den norske er på 28 — hva betyr det, Thor Nilsen?

— Det bør ikke bety noen verdens ting. En båt må ha flyt i vannet, og når den blir for lett er den bevegelige vekten oppi båten kolossal i forhold. Slike båter krever i alle fall en fremragende teknikk. Østtyskerne

kunne kanskje dratt nytte av det. Jeg tviler på om britene Balieu/Hart er gode nok til å tjene inn så svært mye.

— Satser DDR spesielt i dobbeltsculler etter fjorårets nederlag, Frank Hansen?

— De har i alle fall bedre lag enn ifjor. Men den nasjonen har jo kolossale ressurser å ta av i roing. De kan faktisk vinne samtlige ro-øvelser her i OL — og spesielt blant damene, der bare russerne i dobbeltsculler brøt deres seiersrekke under fjorårets VM. Den som ligger best an til å knekke dem er jo vesttyskernes Peter Michael Kolbe i single-sculler, han er favoritt.

Mange reservør

— Men man kan jo bli skremt av å se dem på vannet. En ting er båtene som skal konkurrere. I tillegg har de med reserver til hver eneste båt, og det er ikke smågutter. I singlesculler og toer trener det fem-seks mann som holder seg klare til å steppe inn — folk som ble verdensmestre i fjor og nå er ikke gode nok til en plass i noen båt. Det er helt fantastisk.

— Hva med russerne?

— Vi vet lite, de trener for seg selv utenfor byen. Tidlig i vår slo de så vidt det østtyske laget med to tideler. Det er ingen tvil om at Schmied-Bertow som blir våre hardeste konkurrenter i kampen om seieren.

Engelske dobbeltsculleren er 12 kilo lettere enn Norges

Aftenpostens OL-redaksjon JOHN FREDRIKSEN

Så har også utstyrsrevolusjonen for alvor nådd roporten. I et siste fortvilet forsøk på å forvandle den britiske dobbeltsculleren fra «den evige taper» til ener, lot engelskmennene en aldri så liten bombe springe nå i disse aller siste dager før det braker løs på regattabanen. De to roerne som både i siste OL og i de to siste VM måtte ta til takke med 3. plass bak våre egne

I tillegg stiller engelskmennene også med en splitter ny åtter av det samme kullstoffproduktet. Den veier bare 60 kilo. 100 kilo regnes for en meget liten vekt på en åtter. Tilsammen regner man at disse to båtene har kostet engelskmennene 200 000 kroner. Til sammenligning kan nevnes at den båten Frank og Alf Hansen fikk bygd til seg i Vest-Tyskland i år har kostet 15 000 norske kroner, Alfs Singleculler det halve.

Engelskmennene er med andre ord ikke nøye med hva de koster på seg om de bare kan klare å tukte våre egne verdensmestere og Øst-Tyskerne. Og det er ingen tvil om at den store vektforskjellen kan få en avgjørende betydning i en OL-finale om forholdene er gunstige for en slik lett båt.

Engelskmennenes trekk nå like før de første OL-oppgjørene starter, har selvfølgelig ikke gått upåaktet hen.

— Ja, vi er meget spente på hva dette kan innebære, innrøm-

verdensmestere Alf og Frank Hansen og Øst-Tyskland, vil etter all sannsynlighet stille til OL-start i en helt ny kullstoff-fiberbåt. Den er ikke mindre enn 12 kilo lettere enn Frank og Alf Hansens båt, som de fikk splitter ny til årets regatta i Ratzebug. Engelskmennenes båt veier 16 kilo, nordmennenes 28 og øst-tyskerne Bertow/Schmieds 27 kilo.

mer dobbeltscullerens trener Thor Nilsen. Det er opplagt at en slik lett båt vil ha store fordeler i starten og frem til 500 meter. Men siden vil vindforholdene avgjøre resultatet i langt større grad enn for en tyngre farkost. Engelskmennene vil sannsynligvis ha fordeler i medvind, men det er et åpent spørsmål om de i det hele tatt kan benytte båten om det blir medvind eller motvind. Hearts og Ballieu er så forsiktige med båten at vi ikke får noe svar på hva den vil bety for de stiller opp i forsøket. Men selv om de skulle slå oss

der om vi kommer i det samme løpet, så betyr jo ikke det all verden. Og først da har vi fått kalr beskjed om hva båten vil bety. De to ligger jo normalt 5–6 sekunder etter Frank og Alf, konkluderer Thor Nilsen.

Overraskelsen som engelskmennene nå lar se dagens lys i den stadig opptrappede nervekrigen før de første alvorlige åretakene, er et resultat av årelang forskning på området. Men det er ganske kalrt at det fortsatt er langt frem for å få en slik lett farkost så solid som ønskelig.

NORSKE ROERE

trakk favorittene

MONTREAL (VG) — Norske roere gjør unna de olympiske finaler allerede søndag — en uke tidligere enn beregnet. Helt sant er ikke dette, vi får håpe at flesteparten av våre båter også skal ro om en uke, men forsøksheatene i gårsdagens trekning, kunne knapt vært hardere.

Bare firer med styrmann unngår å møte Øst-Tyskland eller Sovjet, denne sportens gigantnasjoner. Firer uten styrmann og damenes dobbelt-sculler møter begge disse landene med en gang.

La oss se litt på trekningen i samtlige klasser der norske mann-skaper er med:

Dobbelt-sculler:

14 lag stiller opp. Det ble ingen strykninger, og dermed tre heat der de tre første båtene går videre til semifinalen. Norge skal ut i første heat:

- Bane 1: Norge
- Bane 2: Sovjet
- Bane 3: England
- Bane 4: Italia
- Bane 5: Brasil

Treneren Thor Nilsen kommenterer:

— Bare Øst-Tyskland mangler av de nasjonene vi akter å ta kampen om seieren opp med. Vi kunne altså fått langt lettere heat og spart krefter, men det vil bli interessant å se hvilket åpningstempo britene Balieu/Hart kan få til med sin superlette båt av kullfiber på 16 kilo (en vanlig båt veier 28).

Dem har vi ikke hørt mye om i årets sesong. Disse to nasjonene ble nummer tre og fire da våre gutter vant VM i fjor. Brasil har en meget bra båt som Alf og Frank holder lett unna for, mens Italia overhodet ikke har noe å si i dette selskapet.

Ole Nafstad, Arne Bergodd, Finn Tveter og Rolf Andreasen møter 14 andre lag. Tre båter går direkte til semifinalen, og vårt mannskap er kommet i tredje heat:

- Bane 1: Norge
- Bane 2: DDR
- Bane 3: New Zealand
- Bane 4: Sovjet
- Bane 5: Canada

Treneren Knut Amundsen kommenterer:

— Bare Vest-Tyskland mangler av båtene som betyr noe i større sammenheng. Dette heatet kan gjerne bli gjentatt når finalen skal ros. Vi må ventelig sloss mot New Zealand som vi vet er gode, men som vi ikke

har sett, for å gå direkte videre. Sovjet er innen rekkevidde, hvis gutta får det til, mens DDR er klare favoritter.

— Vi får i alle fall greie på hvor vi står, og det kan jo være greit. Ulempene er at vi må ta ut alt av krefter allerede i forsøket, og hvis det ikke går helt godt, betyr det en del psykisk fram til finalen. Gutta kan tape glød, og i et slikt tilfelle blir det vanskelig og få dem til å tro fullt og helt på seg selv, helt fram til det virkelige gjelder.

14 lag stiller opp og vårt mannskap er Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen, Sverre Nordberg, Rune Dahl og coxen Alf Torp som

skal ro i annet heat:

- Bane 1: New Zealand
- Bane 2: Tsjekkoslovakia
- Bane 3: Norge
- Bane 4: Irland
- Bane 5: Argentina

Knut Amundsen sier følgende:

— Tsjekkoslovakia og New Zealand har normalt sterke lag som vi kan få problemer med. Irland slo oss med fire sekunder i Duisburg. Vi har forbedret oss vesentlig siden da. Spørsmålet er om det holder til å komme inn blant de tre beste og gå direkte videre.

Dobbelt-sculler:

Rodamene skal først i ilden mandag, men trekningen er unnagjort også for deres vedkommende:

Ingunn Brechan og Solfrid Johansen er våre håp og 10 båter skal konkurrere om seks finaleplasser. Vi møter følgende nasjoner:

- Bane 1: Sovjet
- Bane 2: Canada
- Bane 3: USA
- Bane 4: Norge
- Bane 5: DDR

11 båter stiller opp for å avgjøre hvem som er verdens beste dameroer mot vår egen dobbelt-sculler-reserve Tone Talnes, som roer i annet heat:

- Bane 1: USA
- Bane 2: Vest-Tyskland
- Bane 3: Norge
- Bane 4: Nederland
- Bane 5: DDR

Tsjekkernes sykler på fyllinga

MONTREAL (VG) — De tsjekkiske syklistene har fått store problemer å stri med like før OL-åpningen. Syklistene som skal i aksjon allerede søndag står pr. i dag uten sykler.

Tsjekkerne hadde sine racersykler plassert i egne containere utenfor forlegningen. Containerne var til forveksling lik søppel-containerne som stod ike ved siden av.

Og det skjedde selvfølgelig det som måtte skje. Da renholdsarbeiderne kom for å fjerne søppel fra OL-byen tidlig på morgenen, tok de tsjekkernes sykler med på lasset også.

Og systemet foregår slik at all søppel dumpes i en kjempemessig kvern som maler det hele opp. Deretter går alt sammen i ovnen for brenning.

Med på denne prosessen var også sykklene som tsjekkerne skulle benyttet i søndagens lag-tempo, — og i tillegg sykler som skulle brukes av andre tsjekkiske syklist under konkurransene senere under lekene.

Banesyklistene var heldigst, — de hadde sine spesielle banesykler stående på velodromen.

Ampert hos roerne

Fra vår uts. medarb.
Sjur Averholm.

Stemningen er sånn passe amper, det passet bra med ei bløtkake til Alf (Hansen) som fylte år her forleden, den ga den rette avslappingen. Men nervene er på briste-punktet, spenningen har tatt til å melde seg, og slik skal det være foran en OL-start.

Det er ro-trener Thor Nilsen som sier dette og han fortsetter:

— Leit at båten måtte limes, var en strek i regninga, sånt virker alltid inn hos topp-trente idrettsgutter rent psykisk, men jeg har syklet bak den øst-tyske og den sovjetiske dobbelt-sculleren og kan bare si: de går praktfullt. Teknisk sett er

da begge bedre enn våre. Men det er dette med den fysiske kapasitet over distansen da, den har vi ikke kunnet måle.

Øst-tyskerne og sovjetruksene har møtt hverandre en gang i år, da vant øst-tyskerne på litt «tjukkere båtbeis» sa han.

Slår Hansen-gutta sovjetruksene tar de også øst-tyskerne, så levne er de.

Vi har «sniki» oss unna, sier Nilsen. Vi trener, lur-trener for oss sjæl, det vil si vi trener i lunsj-pausen og da er det egentlig forbudt å trene, men skitt au, så lenge det går holder vi på. Skulle vi ha rodd til ordnære og oppsatte tim-etrenings-tabeller hadde det blitt å ro i takt for å komme fram. Så tett er det med båter i bassenget på den tida.

Hansen-brødrene spent på «østblokk-båtene»

Montreal (NTB-OL-red): — Vi er hardt kjørt nå, men vi tror vi er der vi skal være fire dager før det braker løs, sier Alf Hansen.

Sammen med storebror Frank hadde han da gått gjennom den nest siste hardkjøringen. Onsdag kveld skulle de utpå igjen til siste blodslitøkt, og så er det lett trening og oppladning som gjenstår før våre største håp i OL-roing skal gjennom forsøksheatet i dobbeltsculler på søndag formiddag.

— Men vi er litt spent på hvor mange båter som stiller til start. 14 er forhåndspåmeldt, og faller to ut når den endelige fristen går ut torsdag, blir det ikke semifinaler. Vinner vi forsøksheatet og går rett til finalen, blir vi gående nesten en hel uke mellom konkurransene. Da kan det bli vanskelig å få trent skikkelig her på rostadion, mener Alf.

— Noen taktisk kjøring i forsøket for å komme på andre plass og få ro oppsamlingsheat tar vi ikke sjansen på.

For mye kan skje i slike heat til at det kan komme på tale. Vi vil kjøre for fullt på søndag, og satse på å komme direkte til semifinale eller eventuelt finale.

I de regattaene de har rodd i år, har brødrene slått alle sine verste konkurrenter, unntatt øst-tyskerne og russerne som de ikke har møtt.

— Og det er akkurat disse to båtene vi er mest spent på.

Begge stiller med nye kombinasjoner som virker svært sterke på papiret, men som ikke har rodd sammen i dobbeltsculler i internasjonale mesterskaå før.

Det russiske laget har vi ikke fått bekreftet, men det ryktes at

Malisjev — gullvinneren i single-sculler i Munchen for fire år siden — skal ro sammen med Korschikov som vant gull i dobbeltsculler sammen med timosjinin foran Frank Hansen og Svein Tøgersen ved samme anledning. Østtyskerne stiller med kombinasjonen Schmied-Berthod. I fjor måtte Berthod og makkeren Dreifke se seg slått av brødrene

Hansen i Nottingham-VM.

Nå er Dreifke flyttet over i singlesculleren, og erstattet av Schmied som har to VM i dobbeltsculler fra 1973 og e74.

— Ingen av disse båtene har vist seg her på rostadion — både russerne og østtyskerne ligger utenfor Montreal og trener — og vi er svært spent på hvor fort

BILDET: Hansen-brødrene slapper av på en fortauskafe, men foreløpig er brødrene svært spent på hvilke båter russerne og øst-tyskerne stiller med.

akkurat disse to båtene vil gå, sier Alf Hansen.

Roerne neppe helt på topp søndag — Vi sikter mot finalen

Aftenpostens OL-redaksjon
JOHN FREDRIKSEN

Det er finalen vi hele tiden har siktet oss inn mot og det vil innebære at roerne kanskje ikke vil være helt på topp til søndagens forsøk, men fortsatt mangle en del av det nødvendige overskuddet etter den nylig avsluttede og beinhard superkompensasjonstreningen. Aldri har vi avsluttet den så tett opp til en viktig konkurranse. Det kan føre til et manglende overskudd søndag, men det vil forhå-

pentlig gi det forventede resultat i finalen 26. juli, forteller roernes trener Knut Amundsen.

Amundsen har ansvaret for våre to firere, mens det er Thor Nilsen som trener dobbeltsculleren og Ake Fiskerstrand jentene.

Nafstad-fireren (fireren uten styrmann) glir like glimrende i vannet som den allerede har gjort lenge nå, smiler Amundsen fornøyd. Den båten bør så avgjort ha en medalje innen rekkevidde om alt klaffer i finalen. Guttene tok seg godt ut under den avsluttende superkompensasjonstreningen og

så sent som et par dager etter at den var avsluttet var de meget sterkt i tvil om de ville komme skikkelig til hektene igjen i tide. Men det går nok bra, forsikrer treneren, om et par dager er nok både humøret og troen på seg selv tilbake slik den skal være foran et OL-oppgjør.

Mens Nafstad-fireren med Ole Nafstad, Finn Tveter, Rolf Andreassen og Arne Bergodd naturlig bør ta mål av seg til medalje, må vi vel si oss fornøyd om fireren med styrmann når finalen, mener Amundsen. Det er som kjent Sverre Norberg, Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen og Rune Dahl og coxen Alf Torp. Guttene har hatt problemer

med sin nye båt hvor coxen ligger nede. Det ser ut til at de har kommet over de verste tilvenningsfasene nå, men firer-oppgjørene er knallharde, påminner Knut Amundsen.

Sovjet, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Romania og Tsjechoslovakia er land som blir finalister i begge firer-oppgjørene, tipper Amundsen. I tillegg had New Zealand en sterk firer uten styrmann og i firer med styrmann gjør man vel klokt i også å regne med Irland. Det er store og sterke ronsjoner alle sammen. Om våre to firere når finalen så blir det jammen knallhardt å avansere i det oppgjøret, konkluderer Knut Amundsen.

Alf og Frank Hansen — Norges største gull-håp.

Stort press på Grethe Waitz.

Norske høydepunkter: Det er på vannet det skal skje

Av THOR ULLERØ

I morgen åpner CIOs president, Lord Killanin, de olympiske sommerleker i Montreal, nummer 21 i rekken. Første gang i nyere tid avviklet i Athen i 1896, tradisjonen tro. Den gang var det 285 deltakere. I München-OL for fire år siden var antallet kommet opp i 7147. I år er det sikkert steget betraktelig.

Det forteller kanskje litt om det snev av elefantsyke de olympiske leker er i ferd med å få.

Utvikling rent arrangementsmessig, men også for hjemmeværende entusiaster. Med fyldig dekning både i radio og TV. Men fjorten dagers sammenhengende TV-titting kan kanskje bli for mye, selv for den ivrigste tilhenger. Midt på varme sommeren.

Derfor er det kanskje på sin plass å antyde noe om norske høydepunkter. Slik at folk kan fordele sin tid mellom norsk sommersol og olympisk idrett. Skjønt — å være spåmann om norske høydepunkter i en knallhard olympisk konkurranse, er ingen takknemlig oppgave. Da er det så mye lettere å være etterpåklok.

To gull, en sølv og en bronse var status etter München-OL. Gull i sykkel og vektloft, ved Knut Knudsen og Leif Jenssen. Sølv til dobbeltsculleren i roing, og bronse til kajakkfireren. Men Knudsen har blitt profesjonell, og Leif Jensen er vel ikke helt den gamle gode, en langvarig ryggskade har satt hem en del tilbake.

Men det er på vannet det vil skje. Dette er ikke en gang noe originalt tips. Våre roere står minst like sterkt som i München, og det samme kan sies om kajakk. Vårt største gull-håp er uten tvil Alf og Frank Hansen i dobbeltsculler. De er klare favoritter, ikke bare ut sett fra norske øyne. Og verdensmesterne i fjor vil nok leve opp til forventningene. Men ikke bare dobbeltsculleren. Også firer med og uten styrmann har vist imponerende styrke i år. Som jentenes toer, med Solfrid Johansen og Ingunn Brechan om bord. Jentene som har overbevist nesten like mye som Hansen-brødrene har gjort i år.

I kajakk stilles det størst forventninger til fireren, selv om den er litt redusert grunnet Øyvind Amundsens skade. Men Morten Mørland tar hans plass i

båten, som etter all sannsynlighet er å finne i finale på OLs nest siste dag, lørdag 31.

Men ikke bare på vannet, også i. Norsk svømmetropp på sju stykker er mye sett med norske øyne. Og sju gode svømmere. Med Lene Jenssen i spissen som eneste jente. Allerede på OLs første dag skal hun i aksjon, forsøksheat på 100 m fri på lørdag. Finalen går på søndag. Forhåpentligvis med Lene.

Norske høydepunkter eller ikke, friidretten er vel det som er mest fascinerende fra tilskuerplass. Kjempingen mann mot mann — som på 10 000 meteren, f.eks. Med Knut Børø. Han er den eneste vi med sikkerhet får se i noen friidrettsfinale, for det er ingen forsøksheat på tier'n. Det er for hardt for det. Men alle de andre — fra løpere til høydehoppere og kastere må igjennom kvalifiseringsrunder. Og vi skal ikke ta noe for gitt. Internasjonal friidrett er knallhard.

Den største dagen sett med norske friidrettsøyne, blir fredag 30. Da går finalen både på herrenes 5000 meter og damenes 1500 meter. Med forhåpentligvis to nordmenn i hovedrollen, Knut Kvalheim og Grete Waitz.

Størst forhåpninger — og størst press — har nok Grete Waitz vært utsatt for, vår eminente verdensrekordholder på 3000 meter. Men for å dempe litt på optimismen. 3000 meter løpes ikke i OL. Og det internasjonale nivået på 1500 meter er beinhardt. Som eksempel kan nevnes at russiske Tatjana Kazinkina har verdensrekorden med tida 3.56,0. Gretes personlige rekord er nesten 10 sekunder dårligere. Bare som et lite apropos til en kanskje for høyt oppskrudd norsk optimisme.

Så — dersom folk ønsker å få noe annet ut av sommeren i de kommende fjorten dager, og ikke bare slite buksbaken foran TV-skjermen, prioriter øvelsene som foregår i vannet. Derom du vil ha med norske høydepunkter. Og så friidrett. Jeg holdt på å si — norske høydepunkter eller ikke. For friidrett har det meste i seg til å kunne fascinere publikum. Nok til å oppveie noen norske skuffelser, som vi nok må finne oss i.

Dagens niddvits

— Vet dere hvorfor molden-serne bare drikker av klare og brune flasker?

— Nei!!!?

— Fordi de tror at de grønne flaskene ikke er modne, hevder folk fra Kristiansund.

Damenes rotrener kunne godt tenkt seg OL en måned senere

Aftenpostens OL-redaksjon
JOHN FREDRIKSEN

Mens våre fire båter med mannlige roere skal i ilden allerede søndag er det Solfrid Johansen og Ingunn Brechan i dobbeltskuller og Tone Pahle i singelskuller som blir våre eneste rorepresentanter i OL-konkurranse mandag. Først da går nemlig forsøkene for jentene. Og selv om de to er i fremgang etter uhellene den siste tiden er ikke treneren Ake Fiskerstrand like optimistisk som han hadde håpet å kunne være på dette tidspunkt.

— Det er nok dessverre ingen tvil om at dobbeltskulleren med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen var sterkere da de vant i Ratzeburg og Duisburg enn de er nå, innrømmer han. Uhellene som har forfulgt de to jentene har nok kommet litt for tett opp til OL-oppgjørene. Skader og sykdom begynte å plage de to da de for alvor skulle starte den siste oppkjøringen i forvissning om at de allerede hadde slått alt bortsett fra øst-tyskere og russere. Først var det Solfrid Johansen som ble syk under regattaen i Amsterdam i slutten av juni, men stilte redusert til start og sto for en plassering som ikke kunne bli representativ for hennes styrke. Solfrid hadde ikke for blitt skikkelig restituert før Ingunn fikk problemer med et muskelfeste under

brystet, og de to måtte skyve samtreningen ytterlig nesten to uker fremover i tiden. Da hadde man tilsammen hatt treningsavbrekk på mer enn tre uker i den aller viktigste oppkjøringsfasen til årets hovedbegivenhet.

— Først mandag her på olympiabananen fikk vi gjenopptatt skikkelig samtrening, forteller Ake Fiskerstrand. Nå går det fremover for hver eneste dag. Det ville jo vært rene ønskedrømmen om det hadde vært en måned igjen til deres første OL-start, men det går det jo dessverre ikke an å forandre på. Om begge hadde vært like sterke nå som da de vant i Duisburg ville det ikke være urealistisk å regne med at vi kunne være med å slåss om bronzen bak Sovjet og Øst-Tyskland. Nå bør vi vel i første rekke være fornøyd om vi

når finalen. Både Ingunn og Solfrid er begge innstilt på å bevise at de er tilbake i like sterk grad som de var i Duisburg. Sykdom og skader har nok redusert dem fysisk og teknisk en smule, men mentalt er det ingenting i veien. Begge er innstilt på å nå finalen og der gjøre det så godt som mulig. USA, Bulgaria og Nederland er nok de nasjonene som ligger nærmest bronsemedaljen og som Ingunn og Solfrid må ta mål av seg til å slå om de skal ha muligheter til medalje.

Ake Fiskerstrand har tatt konsekvensen av den minimale samtreningen den siste tiden. Om vi havner i oppsamlingsheat etter forsøket vil det bare være en fordel, mener han. Jentene trenger alt de kan få av trening med henblikk på en finale.

Ingunn Brechan frisk igjen

Skadet har derimot Ingunn Brechan vært. Men da vi pratet med trønderjenta i leiren onsdag formiddag, kunne hun berolige oss med at nå var skaden i et muskelfeste leget. Derimot var hun ikke like tilfreds med treningen. Hennes makker Solfrid Johansen, har nemlig skrantet adskillig siden hun pådro seg en lei forkjølelse under regattaen i Amsterdam. Noen mangel på det tekniske samspill, som må til om en dobbeltskuller skal fungere effek-

tivt, er det ikke, fortalte Ingunn. Det som det skorter på er å få opp tempoet tilstrekkelig. — Farten er ikke like stor som da vi rodde på vårt beste tidlig i sommer, men jeg håper at de resterende dager vil rette på dette, sa trønderjenta, som egentlig satset på skøyter, men som ble olympisk deltager i det som før var en gren hun bare drev som trening med henblikk på hurtigløp.

Suksesstrener Ørjan Madsen og roersken Solfrid Johansen i OL-byen.

OL-landsbyen, eller retttere: De som bygde den, skal tiltales umiddelbart etter at OL er slutt.

8500 KRONER er prisen pr. nordmann

MONTREAL (VG) — Mange har sikkert lurt på hva det koster å ha en tropp på cirka hundre norske aktive og ledere her i Montreal. VG har undersøkt saken og de direkte utgiftene til deltagelsen ligger på omtrent tre kvart million kroner for de hundre.

Hver enkelt koster altså mellom 7000 og 8500 kroner alt etter som man regner ut. «Usikkerheten» gjelder den utrustningen som deltagerne får. Den er verdsatt til ca. 3500 kroner men OL-komiteen har ikke betalt mer enn vel 2000 kroner for den.

Dette koster en norsk OL-deltager altså:

Reise kr. 2000,—
Utrustning kr. 2000,—
Lommepenger kr. 1200,—
Opphold kr. 1800,—
Sum kr. 7000,—

Beløpet er slett ikke avskrekkende, men det finnes mange andre utgifter på det olympiske budsjett, hvis man ser hele fireårs-perioden under ett. OL-komiteen støtter jo

de aktive under forberedelsene, og så har vi jo vinterleker som koster penger.

Alt i alt regner OL-komiteen med at den bruker ca. fem millioner kroner i løpet av de fire årene. Ca. halvparten av dette kommer i støtte fra det private næringsliv, resten på andre måter, som via tippemidler etc.

Men faktum er nå at OL-komi-

teen lever «på kreditt». Når man kommer hjem etter lekene vil det være en «manko» i kassen på nærmere en kvart million kroner.

Det ville jo vært fint å kvitte seg med denne posten så snart som mulig, men hvis det ikke går så kommer det jo penger inn etter hvert og det er ikke trolig at OL-komiteen vil gå konkurs.

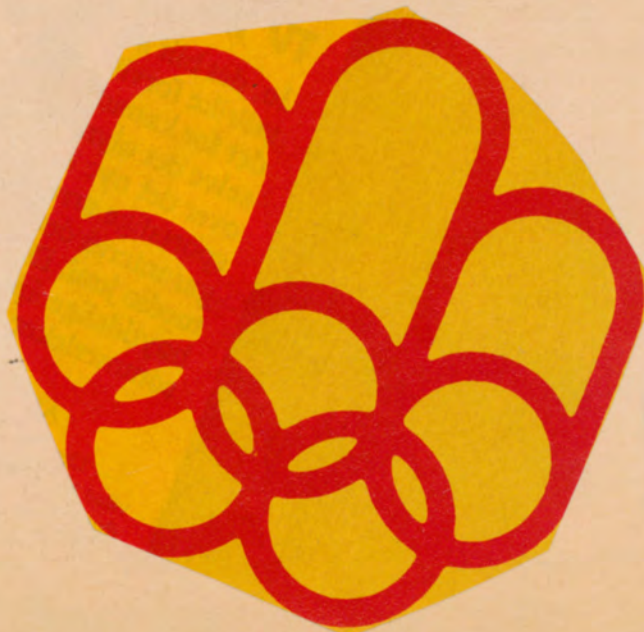
Solfrid Johansen og Ingunn Brechan.

Den norske OL-troppens Benjamin, Alf Torp løftes i været av formannen i Norges olympiske komité, Arne B. Mollén (til venstre) og assisterende chef de mission, Aage Møst. (Foto: Oddbjørn Monsen.)

DOBBELTSCULLEREN
med brødrene Alf (t.v.) og Frank Hansen tok VM-gull i England ifjor. Ormsund-roerne har ikke latet seg på de laurbærene. De er bedre trent enn noengang. Har vunnet flere store seire denne sesongen. Er gode for OL-gull sier båtfolket.

Alf Hansen.
Født: 13.7.48.
Yrke: Elektriker.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Verdensmesterskap -75.

Frank Hansen.
Født: 4.8.45.
Yrke: Montør.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Verdensmesterskap -75.

Finn Tveter.
Født: 19.11.47.
Yrke: Jurist.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Bronse i VM i 1970.

Ole Nafstad.
Født: 20.2.46.
Yrke: Bankmann.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Sølv i EM -71.

Arne Bergholt.
Født: 16.8.48.
Yrke: Ingeniør.
Beste prest.: Bronse EM -73.

Rolf Andreassen.
Født: 3.4.49.
Yrke: Montør.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Bronse EM Moskva -73.

Tom Amundsen.
Født: 3.7.42.
Yrke: Lege.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Sølv i EM -71.

I dag: Roerne

Kjell Sverre Johansen.
Født: 20.6.44.
Yrke: Bedriftsøkonom.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Sølv EM -71.

Sverre Norberg.
Født: 5.9.53.
Yrke: Student.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: Sølv i nordisk -75.

Rune Dahl.
Født: 28.2.55.
Yrke: Rørlegger.
Øvelse: Roing.
Beste prest.: NM -75.

Alf Torp. Cox.
Født: 30.8.60.
Skolegutt.

Ingunn Brechan.
Født: 1955.
Yrke: Student.
Øvelse: Roing.

Solfrid Johansen.
Født: 9.2.58.
Yrke: Husmor-skole-elev.
Øvelse: Roing.

Tone Pähle.
Født: 1955.
Yrke: Student.
Øvelse: Single-sculler.
Beste prest.: NM mester.

OL
Montreal

Noen hadde
tyde lig vis
trøbbel med
kjønns testen?

Norsk rotrener har fått tilbud fra utlandet

Thor Nilsen (i midten) sammen Alf og Frank Hansen.

Motreal: Den norske rotrener Thor Nilsen har fått tilbud fra både vest-Tyskland og fra Canada om å fungere som trener. Nilsen sier til vår OL-redaksjon at det ikke er klart om han kommer til å slå till på noen av tilbudene å ta en periode både i vest-Tyskland og i Canada. Nilsen kommer antakelig først til å ta stanpunkt til om han skal flytte utenlands når han ser hvordan det går med de norske roerne i sommerlekene.

Det er tilbudet fra vest-Tyskland som er mest konkret foreløpig, mens kanadierne nærmest har vært ute med følelser for å se om nordmannen er interessert. Det er ganske klart at den norske rotrenerens innsats og hans resultater har vakt internasjonal oppmerksomhet.

De norske herreroerne skal i aksjon søndag formiddag her i Montreal, med forsøk, mens jentene kommer etter mandag.

— Jeg tror neppe jentene kan regne med å bli direkte kvalifisert, sier Thor Nilsen. De må antakelig gå veien om oppsamlings-heat for å komme videre. Jeg har imidlertid ikke helt gitt opp håpet om at i allefall den kvinnelige dobbeltsculleren skal nå finalen.

På herresiden er det i første rekke den norske fireren uten styrmann som er havnet i et knallhardt heat. Det er helt usannsynlig at den klarer å gå direkte til semifinale. Høyst sannsynlig må den båten ro oppsamlingsheat tirsdag: Det er de tre beste som går videre, men den norske fireren uten styrmann er kommet sammen

med øst-Tyskland, New Zealand, Sovjet og Canada i forsøksheatet. Tre av de fremste OL-favorittene er med i dette heatet: Ødt-tyskerne er regjerende verdensmestere og Sovjet tok sølv i siste VM. New Zealand har også satset uhyre sterkt på dette mesterskapet.

Thor Nilsen har derimot god tro på at såvel dobbeltsculleren som firer med styrmann skal komme igjennom kvalifisering uten større problemer.

Vår dobbeltsculler skal søndag formiddag møte blant andre Sovjet og Storbritannia. Det er to av de sterkeste landene. Frank og Alf Hansen vil også få anledning til å stifte bekjentskap med britenes nye båt som veier mye mindre enn de andre og mer tradisjonelle båtene.

— Jeg mister ikke nattesøvnen fordi om britene kommer med noe nytt, sier Nilsen. Jeg tør fremdeles at vi har en god sjanse til å gå helt til topps i dobbeltsculler.

Da Frank og Alf Hansen ble verdensmestere i fjor satset nordmennene på en helt spesiell taktikk som ga meget gode resultater. De lot konkurrentene gå ut hardere og kom selv meget sterkt i sluttfasen. Likevel var det bare så vidt det holdt til gull.

— Det er kanskje for mye vente at vi skal klare å rive til oss en gullmedalje her også, sier Thor Nilsen. Vi var tross alt bare hundredeler foran i VM. Nå kan vi dessuten ikke overraske våre motstandere med vår egen taktikk.

I forsøkene søndag vil roledelsen ha sine folk langs hele

regattabanen. Man vil ta tidene på konkurrentene etter hver 250 meter. På den måten håper man å kunne kartlegge hvor fort de enkelte dobbeltscullerne ror på det beste. Ut fra det kan man regne ut en gjennomsnittsfart som man kan formidle til Alf og Frank Hansen. Det vil gi de en viss peiling på hva de kan vente seg i semifinale og finale.

Det er forholdsvis få land som har meldt på lag til rokonkurransene i dette olympiske mesterskapet. Den Norske rotreneren mener det kommer av at en rekke land har satt strenge krav til sine deltakere. Det har ført til at de olympiske leker er blitt en ren eliteturnering.

Det er en stor tropp det norske roforbundet har sendt hit til Montreal.

— Jeg er fullstendig klar over at jeg kommer til å bli utsatt for sterk kritikk dersom vi ikke innfrir forventningen sier Thor Nilsen, men vi kommer vel forberedt. Noe mer kan jeg egentlig ikke forlange. Dersom roerne våre klarer å leve opp til sitt vanlige nivå, skal jeg være fornøyd. Uansett hvor mye kritikk jeg vil måtte regne med hjemmefra etter på. Jeg ventet nærmest reaksjoner som at roerne har skreket seg til for mange plasser i OL-troppen.

— Er dobbeltsculleren til Frank og Alf Hansen blitt dårligere etter at den ble ødelagt under transporten?

— Jeg forsøker å innpode i dem — og jeg tror jeg har lykkes — at de ikke er blitt noe dårligere.

Alf og Frank i ny båttype

FRENDE ER FRENDE VERST

MOTREAL (VG) — Foran fjorårets VM-finale fikk Frank og Alf Hansen viktige opplysninger om sine hardeste konkurrenter. Hans-Ulrich Schmied (29) som representerer DDR i singelsculler pratet villig vekk om sine kolleger i dobbeltsculler,

opplysninger om styrke og svakheter som endte i norsk gull.

Det er neppe grunn til å tro at Hansen-gutta får de samme tilganger for å legge opp taktikk i år. Nå sitter nemlig Schmied selv i dobbelt-sculleren slik han gjorde det sammen med Böhme

da de vant i 1974.

Og i slike situasjoner hjelper ikke gammelt vennskap. Det er nemlig ingen hemmelighet at han og Frank Hansen har vært svært så gode venner siden de møttes første gang i VM 1973.

44

Forsøksheatene i roing klare

— Dobbeltsculleren og fireren med styrmann bør gå til semifinalen uten å måtte gå veien om oppsamlingsheatene, sier roertreneren Thor Nilsen etter at trekningen for forsøksheatene i roing ble foretatt i OL-landsbyen torsdag ettermiddag lokal tid.

— Fireren uten styrmann har også en sjanse til å nå semifinalen uten oppsamlingsheatene, men jentene våre må nok regne med å måtte ro oppsamlingsheat også sier Thor Nilsen.

I alle herreklassene viste det seg at det blir flere enn 12 deltagere i hver klasse, og det betyr at det blir semifinaler neste fredag og finaler neste søndag. De tre beste i hvert forsøksheat går direkte til semifinalene, sammen med de tre beste i oppsamlingsheatene. I dobbeltsculler har Norge trukket sammen med Sovjet, Storbritannia, Italia og Brasil, mens fireren med styrmann møter New Zealand, Tsjekkoslova-

kia, Irland og Argentina. Firer uten styrmann møter fire av medaljekandidatene, nemlig Øst-Tyskland, New Zealand, Sovjet og Canada.

I jentenes dobbelt- og single-sculler er det under 12 deltagere, og det betyr at bare vinneren av forsøkene går til finalen. Resten må ro oppsamlingsheat. I dobbeltsculler har Norge trukket Sovjet, Canada, USA, og Øst-Tyskland, omtrent alle favorittene i klassen.

— Med det betyr at vi slipper å treffe de samme favorittene i oppsamlingsheatet. Om Norge ikke kvalifiserer seg direkte gjennom seier direkte gjennom sier i forsøksheatet, sier Thor Nilsen.

Tone Pahle, som er reserve i dobbeltsculler og stiller opp i single-sculler her borte, møter USA, Vest-Tyskland, Nederland og Øst-Tyskland i forsøket.

Montreal (NTB): Alle nasjoner som er godkjent av den internasjonale olympiske komite (I.O.C.) er velkomne til sommerlekene i Moskva 1980.

Dette garanterte det sovjetrusiske medlemmet av IOC's arbeidsutvalg, Vitalij Smirnov i Montreal torsdag.

**Alle er
velkomne
til Moskva**

Ingunn Brechan og Solfrid Johansen klargjør dobbeltsculleren til en treningstur.

Damenes dobbeltsculler har sjansen

Montreal (NT-OL.red): Ingunn Brechan fra Trondheim og Solfrid Johansen fra Sandefjord seilte plutselig opp som sterke norske håp da de gjorde det så godt i dobbeltsculler ved regattaen i Duisburg først i juni.

Men så pådro Solfrid seg en solig bihulbetennelse, og Ingunn har her borte slitt med en muskelbrist i den ene leggen, så forhåpningene er noe dempet nå, fem dager før de skal i ilden.

— Vi synes det går ganske bra igjen nå, selv om det nok mangler noe på at vi har düsseldorf-formen inne, sier de to etter at de avsluttet hardkjøringen onsdag ettermiddag.

— Bihulbetennelsen slapp taket da vi kom hit bort. Men det tar sin tid å ta igjen tre ukers treningsavbrekk. Vi rodde riktignok sammen ganske mye i tiden før avreisen også, men med feber i kroppen kunne jeg ikke kjøre på langt nær for fullt — da sa det fort stopp, sier Solfrid.

— Muskelskaden ser også ut til å ha gitt seg. Iallfall kjente jeg ikke noe under hardkjøringen i dag, sier Ingunn.

Den olympiske fanfaren lød da 15 år gamle Stephane Prefontaine fra Montreal og 16 år gamle Sandra Henderson fra Toronto kom løpende inn på stadion med den olympiske ild. (NTB-telefoto)

Montreal

Ilden er tent

De afrikanske landenes boikott satte sitt preg på den to timer og 25 minutter lange åpningsseremonien på olympiastadion i Montreal lørdag, men ellers ble det en prikkfri åpning i pakt med

de beste olympiske tradisjoner. Stadion var fylt med 73 000 tilskuere, og millioner av mennesker så seremonien i fjernsyn over hele verden.

SPORTEN

Astrid Tveit og de andre norske jentene smilte og vinket under innmarsjen.

Og John Rødseth først - som i München 1972

MONTREAL.

Våre første olympiere i ilden i morgen, og først av dem alle — pistolskytteren John Rødseth, som han var det i München-OL for fire år siden. Skytteren som etter eget og andres utsagn går helt til topps om han får klaff. Klok-

ka 14.00 lokal tid smeller de første skuddene i fripistol, og Rødseth, som har skutt over verdensrekorden under trening, er med i den kanskje mest nervepirrende og konsentrasjonskrevende av alle idretter.

En time etter er det i gang på rostadion med forsøksheat, der Norge stiller med fire båt-

ter — firer med styrmann og firer uten styrmann, samt dobbeltsculler for menn, og dobbeltsculler for kvinner.

Samtidig legger våre lagtemposyklister i vei på sine 100 km. Sist ut av våre i morgen er vår frisvømmer Lene Jenssen på 100 m. Dette skjer 15.30 Montreal-tid (20.30 norsk tid).

Først ut, som i München, pistolskytter John Rødseth.

Våre andre i ilden i morgen, fra venstre Frank og Alf Hansen, rojentene Solfrid Johansen/Ingunn Brechan og lagtemposyklistene Geir

Digerud, Stein Bråthen, Magne Orre, Arne Klaveness, Pål Henning

Firer med styrmann: fra venstre Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen, Sverre Norberg, Rune Dahl og bakerst coxen Alf Torp. Firer

uten styrmann — Ole Nafstad, Rolf Andreassen, Arne Bergodd og

Ingen skal beskyldte flaggbærer Jensen for å være overdrevent galant i OL-dressen. NIF-basen Ole Jacob Bangstad (nr. 2 fra venstre i første rekke) hadde derimot åpningens fineste armsving.

Verdens største moteshow

Flere tusen idrettsutøvere opptrådte lørdag som mannekonger i det største internasjonale mote-show verden noen gang har sett, da sommer-OL ble åpnet i Montreal. — Borte var de enkle hvite tunikaene som de greske idrettsmennene sannsynligvis bar for over 2.000 år siden, og de mer eller mindre strenge uniformene fra tidligere tider hadde måttet vike plassen for vakre kjoler og smarte mote-klær. Den saudiarabiske troppen marsjerte inn på stadion i lange fotside drakter, sorte med gullkanter, den indiske troppen hadde turbaner — og det gjaldt samtlige fordi det ikke finnes en eneste kvinne i troppen, Bermudas tropp kom i shorts, mens cubanerne vakte opsikt i sine knallrøde alpeluer.

Derimot klarte jentene våre seg godt i mannekongkonkurranse.... (NTB-foto)

Norges Tropp med Leif Jensen i spissen inn på olympiastadion.

Montreal
vår olympiamester i vektløfting, Leif Jenssen, som solid flaggbærer deltok 90 nordmenn i åpningsseremonien på OL-stadion i Montreal lørdag.

Like bak flaggbæreren fulgte vår hovedledelse, som består av formannen i Norges idrettsforbund, Ole. J. Bangstad, formannen i Norges olympiske komite, Arne B. Mollen, den nye leirsjefen Johan von Koss og den avtroppende sjefen, J. Chr. Schønheyder.

Deretter fulgte troppen, anført av våre kvinnelige deltagere. I 17 rekker gikk de fem og fem i

bredden, og troppen tok seg stilig ut i sine lysbeige dresser og blå skjorter.

På den offisielle listen over deltagerland som ble delt rundt foran seremonien hadde Norge nr. 78 og gikk mellom Nicaragua og Ny-Guinea.

Slike olympiske innmarsjer er etterhånden blitt de reneste moteshow, og det skal godt gjøres at noen tropper virkelig stikker seg ut. Vanligvis har man ekstra fargerike innslag fra afrikanske land, men som kjent ble denne kontingenten beskåret, av rent politiske årsaker.

For Sverige var det den ny-

bakte europamesteren i bryting, Karlsson, som bar fanen, mens Finland hadde ingen ringere enn den dobbelte OL-mesteren fra Munchen-lekene, Lasse Viren, i spissen for sin tropp.

Islands flaggbærer var spydkasteren Oskar Jakobsson, mens Danmark hadde satt en kvinne til dette ærefulle vervet, nemlig roersken Judith Andersen.

Flaggbærere man saknet var Ugandas verdensrekordholder og olympiske mester på 400 meter hekk, John Akii-Bua og Mirus Yifter fra Etiopia. Begge land var blant de 22 som trakk seg fra lekene.

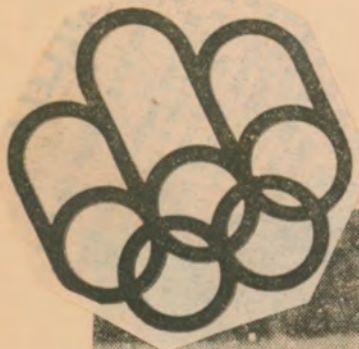
Leif Jensen marsjerer inn på Olympia-stadion i spissen for den norske troppen.

Derimot var de solide tungvektsbryterne Alexandre Tomov fra Bulgaria, Nicolae Martinescu fra Romania og Nikolaj Balbusjin fra Sovjet på plass, og de bar flaggene som om de skulle være av den sorten som man bruker til kakepynt.

En annen som heller ikke hadde noen problemer med flagget var tittelforsvareren i diskos, Ludvik Danek fra Tsjekkoslovakia.

- Drømte ikke om at det var så lett, sa Hansen-brødrene

Alf og Frank Hansen i den norske dobbeltsculleren (nærmest) på vei mot en overbevisende seier i kvalifiseringen.

Aftenpostens OL-redaksjon JOHN FREDRIKSEN og
ODDBJØRN MONSEN (foto)

Montreal, 18. juli.

— Vi hadde ikke drømt om at det skulle gå så lett som dette, var Frank og Alf Hansens kommentarer etter at de hadde utklasset sine konkurrenter under dagens forsøk i roing. Vi hadde bestemt oss for å vinne, men hadde belaget oss på at det måtte det en durabelig spurt til for å klare. Russerne hadde vi jo ikke møtt tidligere i år, og var temmelig nervøse for deres styrke. Likeledes var vi spente på hva den nye superbåten til engelskmennene ville bety. Nå vet vi det, smiler de to norske verdensmestrene; tydelig lettet over at den første olympiske styrkeprøven var over og at det hadde gått over all forventning.

Superbåt 12 sek. bak

— Løpene idag beviste at det blir øst-tyskerne Bertow og Schmied som vil bli våre verste motstandere også denne gang, konkluderte Frank Hansen og Alf nikkende anerkjennende. Vi visste jo at det var et visst favorittstempel på oss og dette løpet gjorde det vel ikke mindre. Men vi hadde bestemt oss for «å trå til» alt vi kunne for å sikre oss et psykisk overtak på konkurrentene. Det lyktes jo til fulle og det er vel ikke til å komme fra at nå er vi enda større favoritter. Men det har vi vært før, lo Frank Hansen. Skulle vi tape, går jo verden videre. Men den går sandelig mye bedre om vi vinner.

Alf Hansen var like strålende fornøyd som sin eldste bror. — Vi regnet med at engelskmennenes nye båt ville føre til at de ledet på oss med en halv lengde etter bare 100 meter, men da jeg tittet til si-

gen så jeg til min store overraskelse at det var vi som hadde fått den nevnte ledelsen og ikke Hart og Ballieu. Like hyggelig var det å konstatere at vi bare fosset fra for hvert eneste årtak til tross for at dette var et av de letteste større løpene vi har rodd, kunne Alf Hansen gledesstrålende slå fast.

Jå, vi synes det har gått bedre under treningen her nede enn før VM ifjor, medga Frank Hansen. Og båten, den bare glir som den skal. Men det er ingen grunn til bare å lulle seg inn i vann av den grunn. Vi reiser ikke fra byen for å gjemme oss bort i skogen eller noe slik selv om det ikke blir noen ny konkurranse før fredag. Vi kjører til og med et par riktig harde okter for vi skal iilden igjen. Hvis ikke blir vi bare stive og lemstre om vi blir nødt til å ta i en smule mer i semifinalen.

Alf og Frank Hansen rett etter seieren i kvalifiseringsheatet.

Hansen-brødrenes siste usikkerhet forsvant

La oss ikke ta gullet på forhånd!

Montreal: — Vi var litt spent foran dette løpet. Britene kom med ny båt og russerne hadde vi ikke sett noe til denne sesongen. Vi var veldig usikre på hvor gode de var, men løpet gikk atskillig lettere enn vi hadde drømt om. Vi kunne tillate oss å ro i et behagelig tempo denne siste halvparten, sier Frank og Alf Hansen.

De imponerte voldsomt i det første forsøksheatet, og de første 500 m gikk usedvanlig raskt. Det var i den fasen de to opparbeidet seg en overlegen ledelse.

— Det gled godt, sier Frank og ser optimistisk fram til semifinalen fredag. Det er ikke noe i veien med formen og nå er også usikkerheten borte. Ikke minst den lille usikkerhet vi har hatt med at dobbeltsculleren er reparert her borte.

— Hva med den nye engelske «vidunderbåten»?

— Det var ikke forhold for den i dag. Vinden var litt for sterk. Den klarer seg nok best i vindstille, men de var så langt etter oss at det skal godt gjøres å kunne hente opp igjen det.

Frank og Alf Hansen understreker at også russere og briter kunne tillate seg å slappe av fordi det nokså tidlig ble klart at italienerne og brasilianerne ville bli de to siste båtene som måtte igjennom oppsamlingssheatet.

— Utrop oss likevel ikke til OL-favoritter med en gang, ber brødrene. Mye kan forandre seg fram til semifinalen og finale og den øst-tyske båten skal vi heller ikke glemme.

Mens dobbeltsculleren levde opp til sitt rykte, skuffet nok vår firer med styrmann noe. Den båten klarte aldri å hevde seg i teten og må igjennom oppsamlingssheat på tirsdag for å nå semifinalen.

— Vi er bedre enn dette, sier Kjell Sverre Johansen. I dette løpet fant vi ikke rytmen i starten. Vi kom alt for mye på etter-skudd. Vi fikk fart på oss etter omlag 650 meter og i de neste tusen metrene rodde vi opp til vårt beste, men mot slutten ble det for mye mas og kjas.

Tidene viser da også at den norske firer med styrmann rodde raskere enn noen andre i heatet midt i løpet, men at den tapte i begynnelsen og slutten. Dersom man sammenlikner tidene til dem som skal ro oppsamling i morgen, ser det ut til at den norske fireren har små sjanser til å nå semifinalen.

— Vi har slett ikke gitt opp, sier Rune Dahl. Vi tror vi skal komme oss videre. Nå er den verste begynner-nervositeten borte og vi skal henge med fra starten.

Kjell Sverre Johansen understreker også dette med nervøsitet som en forklaring på at man ikke klarte å innfri de krav man hadde til seg selv.

Heller ikke vår firer med styrmann kom direkte videre til semifinalen fredag. I kampen om 3. plassen i sitt heat måtte Ole Nafstad, Finn Tveter, Arne Bergodd og Rolf Andreassen se seg slått av Irland. En situasjon som nok ikke var helt ventet for vår så gode «Nafstad-firer».

Bedre enn vi ventet første dag

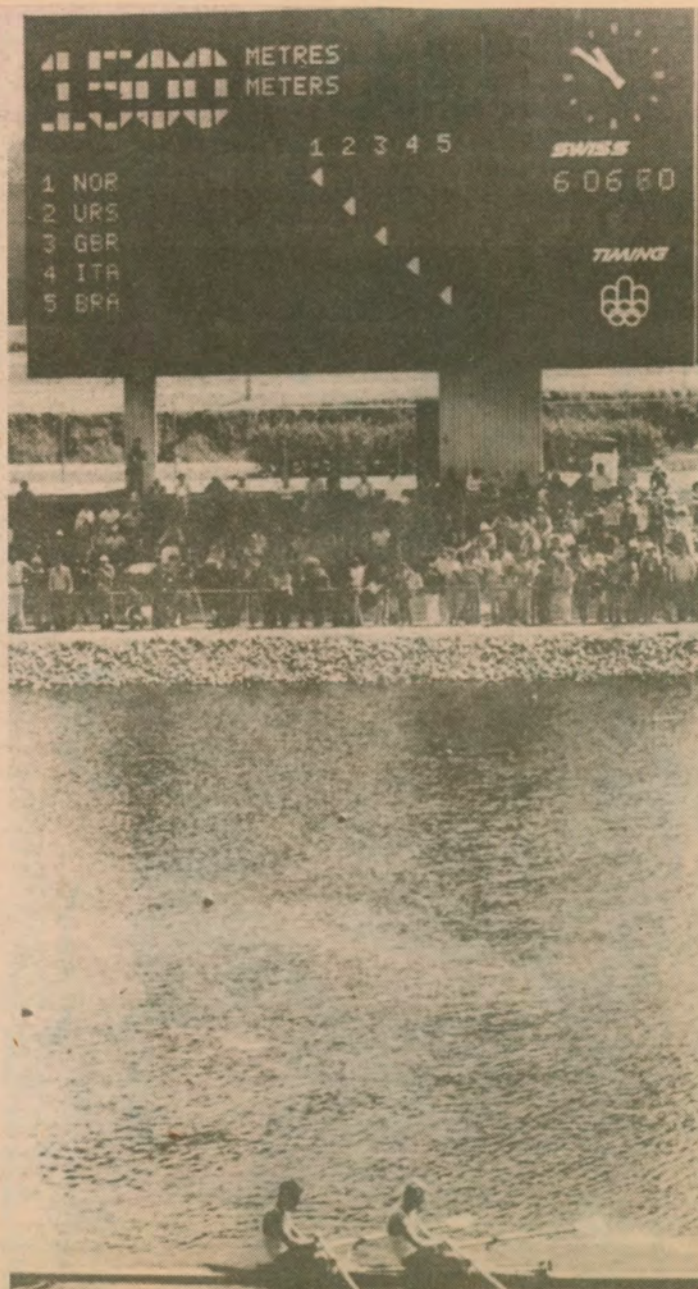
Aftenpostens OL-redaksjon

Montreal, 18. juli.

Selt fra norsk perspektiv er det grunn til å erklære seg relativt fornøyd med sommerlekenes første konkurransedag.

Dobbeltsculleren, med våre verdensmestere Alf og Frank Hansen ombord, skaffet seg hva som kan komme til å bli et verdifullt psykisk overtak på sine konkurrenter ved å oppnå klart beste tid i kvalifiseringsheatene. Tidsdifferansen på nesten ni sekunder til nærmeste konkurrent forlener betegnelsen utklassing, og artig er det å kunne slå fast at den 12 kg lettere engelske dobbeltsculleren ble slått med ... 12 sekunder.

Våre to firere lyktes imidlertid heller dårlig på regatta-banen idag, og begge må ro oppsamlingssheat tirsdag. De kan bedre enn de fikk vist idag, — om det er tilstrekkelig til å nå semifinale gjenstår å se.

Hansen-brødrene i ensom majestet over mål.

«Øst-tyskerne prøvde å sjenke oss fulle»

Sa Hansen-brødrene etter at de hadde rodd for fort til å komme på norsk TV

Av
Allan Aabech

MONTREAL

Østtyskerne skjønte nok at Hansen-brødrene var i godt slag. Kvelden før forsøksheatene var nemlig mannskapet fra den norske dobbelsculleren ute sammen med konkurrentene fra DDR. Og kveldssammenkomsten resulterte i et par øl. Etter to sa imidlertid Frank og Alf stopp.

— Vi er i så god form nå at to øl faktisk gjorde oss beruset sa de til Dagbladet etter forsøkene, og tilføyde —men østtyskeren Hans Ulrich Schmied nødet oss til å ta en til, og vi mistenkte ham faktisk for å prøve å skjenke oss fulle, ler de to.

Og nå har de grunn til å le. Aldri før har de vært så suverene. Ja, vi går faktisk så langt at vi påstår: Ingen kan frata Alf og Frank Hansen gullet nå. Så suverene var de i går.

—Ingen av våre konkurrenter, verken østtyskere, russere eller for den saks skyld, engelskmennene i deres superbåt impo- nerte i forsøkene. Og vi tok oss heller ikke fullstendig ut i går. Vi var mest interessert i å holde avstanden. Men to hundre meter fra mål, så vi resultattavla og øynet mulighetene for en meget god tid.

Spurten de satte inn resulterte i klappsalver fra publikum, og utklassing av de hardeste konkurrentene i heatet, russerne som kom i mål ni sekunder bak. Østtyskerne i heatet etter dem var hele ti sekunder bak, og det var akkurat dette faktum som får oss til å utrope dem til mestere allerede i dag.

Mange norske seere savnet et opptak fra Hansen-brødrenes løp i går. Men sannheten er faktisk at de rodde så fort og var så suverene at den kanadiske produsenten fant deres løp uinteressant og fritt for spenningsmomenter.

Da Hansen-brødrene i fjor vant VM i Nottingham var de

Verden har vel aldri sett maken til oppvisning. Og blant de 15 000 som forlot Forum, summet forvent-
9.75.
Comaneci — 9.70 — 10.00 — 9.90 —
turnhallen, til å løfte seg: Nadia
fikk taket i Forum, den olympiske
gatoriske apparater var det som
ly Kim. Og denne serien i de obli-
var 5/10 foran Olga Korbut og Nel-
og Sovjets Tjurtscheva, som igjen
landsmaninnen Teodora Tureanu
kampen med 0.5 poeng foran
en uoffisiell individuell seier i lag-
gang fulgte henne selv, og dermed
Forst 10.0 i skranke, faktisk for 17.
var det Nadia som tok hånd om.
Og det psykiske overblikket, det
ble prestert.
overmenneskelig perfekt det som
Det var så enestående, nesten
de til å gispe etter lufte.
mellom som fikk de tusener ringsi-
damene og deres rumenske søstre i
dia over.
Og me

Mot gull på vannet!

Verdensmestrene i dobbelt-sculler 10 sekunder foran neste båt

Montreal (NTB-OL-red): Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.6, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

LETTERE ENN VENTET

- Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

- Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig - vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

DE SPARTE SEG

- Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

- Vi har fått det atskillig bedre

til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene videre.

Montreal (NTB-OL-red.): Den norske dobbeltsculleren (Frank og Alf Hansen) kvalifiserte seg til fredagens rofinaler.

Resultater forsøk (vinnerne til finalen. De øvrige til oppsamling-sheat).

1. heat: 1) Norge 6.29.77, 2) Sovjet 6.38.63, 3) Storbritannia 6.40.68, 4) Italia 6.47.97, 5) Brasil 7.02.18.

2. heat: 1) Øst-Tyskland 6.39.71, 2) Vest-Tyskland 6.41.16, 3) Frankrike 6.44.04, 4) USA 6.43.33.

3. heat: 1) Tsjekkoslovakia 6.40.55, 2) Sverige 6.44.10, 3) Jugoslavia 6.49.68, 4) Belgia 6.52.09.

Resultater firer med styrmann. (De tre beste til semifinale fredag).

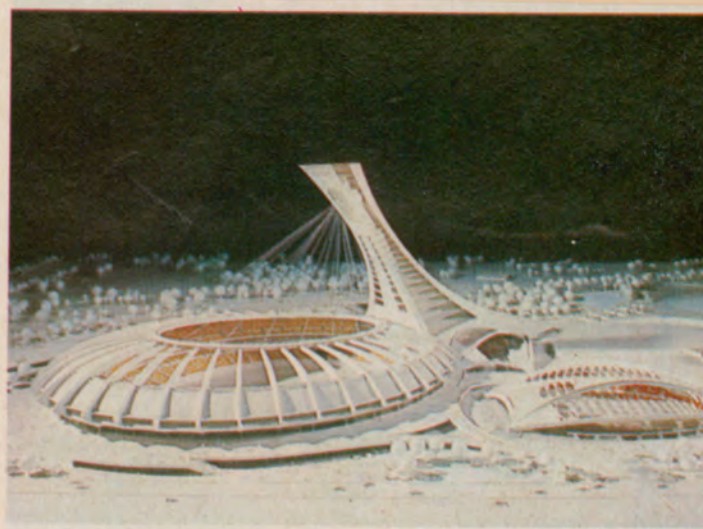
1. heat: 1) Nederland 6.38.95, 2) Sovjet 6.41.56, 3) Frankrike

6.42.14, 4) Bulgaria 6.43.69, 5) Italia 6.44.81.

2. heat: 1) Tsjekkoslovakia 6.47.57, 2) New Zealand 6.48.25, 3) Irland 6.50.76, 4) Norge 6.52.18, 5) Argentina 7.04.38.

3. heat: 1) Øst-Tyskland 6.29.97, 2) Vest-Tyskland 6.31.52, 3) USA 6.36.52, 4) Polen 6.42.55.

Norge ror oppsamlingsheat tirsdag.

Modellen av hovedstadion - med det storslagne tårn som byggherrene måtte oppgi.

Brødrene Hansen tar gull?

La oss håpe at lekene nå kan gå sin gang uten ytterligere politisk innblanding i Montreal. Topptrente utøvere fortjener det ikke. De må ha fått alt som smaker av politikk i vrangstrupen.

Som ventet kommer Norge til å gjøre det best på vannet. Forsøkene igår fortalte oss det. Brødrene Hansen i dobbeltsculler var favoritter på forhånd og innfridde igår. Men man skal ikke la seg lure av den meget klare tidsdifferansen til det nest-beste laget i kvalifiseringen, Øst-Tyskland, som under VM i fjor (hvor brødrene vant) bare var små tiendedeler bak. De må ha spart på kreftene. Men våre to energiske brødre bedyrer at bare gull teller nå. Dobbelt-sculleren tok sølv i München, og skal vi i det hele tatt ta en gull i Ol, må det bli i denne øvelsen. Finalen går 25. juli.

Dobbeltsculleren skremte konkurrentene:

— Det gikk lettere enn vi hadde drømt om

Montreal, fra vår OL-redaksjon

— Vi var litt spent foran dette løpet. Britene kom med ny båt og russerne hadde vi ikke sett noe til denne sesongen. Vi var veldig usikre på hvor gode de var, men løpet gikk atskillig lettere enn det vi hadde drømt om. Vi kunne tillate oss å ro i et bedagelig tempo den siste halvparten, sier våre to verdensmestere i dobbeltsculler, Frank og Alf Hansen.

De imponerte voldsomt i det første forsøksheatet, og det er ingen tvil om at de skremte sine konkurrenter. De første 500 metre gikk usedvanlig raskt og det var i den fasen de to opparbeidet seg en overlegen ledelse.

— Det gled godt, sier Frank og ser optimistisk fram til semifinalen seinere i uka. Det er ikke noe i veien med formen og nå er også usikkerheten borte. Ikke minst den lille usikkerhet vi har hatt med tanke på at dobbeltsculleren er reparert her borte.

— Hva med den nye engelske vidunderbåten?

— Det var nok ikke forhold for den i dag. Vinden var litt for sterk. Den klarer seg nok best i vindstille, men de var så langt etter oss at det skal godt gjøres å kunne hente opp igjen det.

Frank og Alf Hansen understreker at også russere og britene kunne tillate seg å slappe av fordi det nokså tidlig ble klart at italienerne og brasilienerne ville bli de to siste båtene som måtte igjennom oppsamlingsheatet.

Utrop oss likevel ikke til OL-favoritter med en gang, ber de to Hansen-brødrene. Mye kan forandre seg fram til semifinale og finale, og den øst-tyske båten skal vi heller ikke glemme.

Mens dobbeltsculleren levde opp til sitt rykte, skuffet nok vår firer med styrmann atskillig. Den båten klarte aldri å hevde seg i teten og må igjennom oppsamlingsheatet på tirsdag for å nå semifinalen.

— Vi er bedre enn dette, sier Kjell Sverre Johansen. I dette løpet fant vi aldri rytmen i starten. Vi kom på etterskudd og alt for mye på etterskudd. Plutselig fikk vi fart på oss etter ca. 650 meter og i de neste tusen metre rodde vi opp til vårt beste, men mot slutten ble det for mye mas og kjas.

Tidene viser da også at den norske fireren med styrmann rodde raskere enn noen andre i heatet midt i løpet, men at den tapte i begynnelsen og slutten. Dersom man sammenlikner tidene til dem som skal ro oppsamling i morgen, ser det ut til at den norske fireren har små sjanser til å nå semifinalen.

— Vi har slett ikke gitt opp, sier Rune Dahl. Vi tror vi skal komme oss videre. Nå er den verste begynnernevrositeten borte, og vi skal henge med fra starten.

Kjell Sverre Johansen understreker også dette med nevrositeten som en forklaring på at man ikke klarte å innfri de krav man hadde til seg selv.

— Vi har to nye i båten og for dem var dette en så stor opplevelse at nevrositeten uteble. Vi viste at vi kan ro like fort som de andre når vi har rytmen.

**Frank fra
Sætre og
broder
Alf
raskest.**

Ingen norske «firere» direkte til finalen

Fotbrettet til Ole Nafstad i «fireren» røk like før start i går.

Ingen av de norske firerne klarte å kvalifisere seg direkte til semifinalen under søndagens forsøksheat i roing. Fireren uten styrmann var imidlertid ikke mer enn fattige tre tiendeler fra å gå videre etter en fin innsats i heat med sterke nasjoner som Øst-Tyskland, Sovjet og New Zealand. Øst-tyskerne vant på 6.02.56, mens Norge brukte 6.06.70.

— Jeg er selvfølgelig skuffet over at det ikke ble semifinale på båten, uttalte treneren Knut Amundsen etterpå. Men det skjedde så mange uheldige ting med laget at det i grunnen ikke kom som noen overraskelse at guttene endte på 4. plass.

— Klemmen til fotbrettet til Ole Nafstad røk like før start, og selv om den provisoriske surringen de fikk i stand holdt bra, resulterte uhellet i altfor hektisk stemning. Guttene fikk ikke varmet opp skikkelig og i tillegg viste det seg at vi hadde bommet totalt ved justeringen av årefestene. Vi hadde nærmest justert for motvind, mens det ble medvind. Vinden skiftet imidlertid retning ustanselig, så det var ikke lett å ta en avgjørelse, sa Knut Amundsen.

Den styrmannsløse fireren kom dårlig ut fra start hvilket er nokså unormalt for båten. Laget forserte imidlertid bra etter ca. 400 meter og arbeidet seg opp på annenplass, en posisjon båten holdt til det gjensto 17-1800 meter da først

New Zealand og så Sovjet seg så vidt forbi.

Fireren med styrmann var også oppe på annenplass et lite øyeblikk, men i mål var båten klart distansert av Tsjekkoslovakia, New Zealand og Irland.

Rune Dahl, rogalendingen som fikk plass i båten på et meget sent tidspunkt, klagde litt over at kroppen ikke helt hadde kommet seg etter den såkalte «supercompen» for noen dager siden da guttene tømte seg helt for krefter under trening.

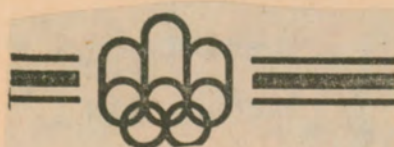
— Både Sverre Nordberg og jeg var helt stive i armene et stykke ut i løpet, og dette hadde vel sitt og si til at vi ikke klarte å følge opp mot slutten.

— Men dette var nok ikke den eneste årsaken. Vi har hatt problemer med å få til starten før, men dagens åpning er den svakeste vi har prestert hittil.

— Vi forsøkte oss med en ny vri — lange tak for å få rytmen og sigen inn i båten. Men dette var tydeligvis ikke den rette åpning. Allerede under oppsamlingen tirsdag akter vi å åpne som vi gjorde før.

— Til tross for feilene i innledningen klarte vi å følge ganske godt på og var faktisk et øyeblikk oppe på annenplass. Vi trodde da at det skulle være mulig å gå opp i teten, men vi maste for mye og mistet rytmen, sluttet Rune Dahl.

Tsjekkoslovakia vant heatet på 6.47.57, foran New Zealand 6.48.25, Irland 6.50.76 og Norge 6.52.18.

**Flott
av Alf
og
Frank
Hansen**

OL-kommentar

De norske roerne på sverdsiden var alle i aksjon igår, bare dobbeltsculleren gikk direkte gjennom til semifinalen. Men Alf og Frank Hansen imponerte da også kolossalt. Nesten ti sekunder var de foran nærmeste opponent, og slikt kan telle voldsomt, rent psykisk. Ikke bare positivt for nordmennene, men også som en belastning for Sovjet og Øst-Tyskland — nordmennenes antatt sterkeste konkurrenter.

I dag skal så de kvinnelige norske roerne i aksjon. Ingunn Brechan/Solfrid Johansen i dobbeltsculler og Tone Pahle i single. Mannskapet i dobbeltsculleren har hatt mange problemer den siste tiden, men vil vel likevel gjøre det sterkere enn Tone Pahle?

Her er gutta som skremte de andre dobbeltscullerne. Frank fra Sætre og Alf Hansen.

- De prøvde å ikke se slitne ut etter løpet

Montreal (NTB-OL-red): Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

- Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd

Frank Hansen etter innkomsten.

- Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig - vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

- Vi vet imidlertid at flere av

de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

- Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

56 - Vi fikk styrket troen på gull, sa brødrene

Brødrene i en klasse for seg under heatet

MONTREAL (NTB—OL-red): Den norske dobbelt-sculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort i går formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi endelav på farten, det viser også mellomtidene klar. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

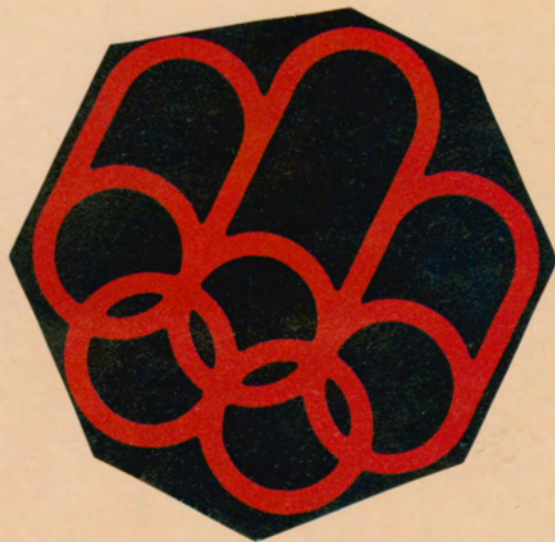
— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også østtyskerne,

som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Svojet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tsykland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenske kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

De norske brødrene som kan ta gull.

57
Dobbeltskulleren 9 sekunder foran neste båt:

Bare gull er godt nok for Hansen-brødrene nå!

Den norske dobbeltskulleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tysk-

land som vant heatet etterpå 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli

så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de

andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

● OVER TIL SIDE 10

Dobbeltskulleren imponerte:

Alf og Frank Hansen overlegne i forsøket

Montreal (NTB—OL-red): Den norske dobbeltskulleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overras-

kende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

Resultater forsøk (vinnerne til finalen. De øvrige til oppsamlingsheat).

1. heat: 1) Norge 6.29.77, 2) Sovjet 6.38.63, 3) Storbritannia 6.40.68, 4) Italia 6.47.97, 5) Brasil 7.02.18.

2. heat: 1) Øst-Tyskland 6.39.71, 2) Vest-Tyskland 6.41.16, 3) Frankrike 6.44.04, 4) USA 6.43.33.

3. heat: 1) Tsjekkoslovakia 6.40.55, 2) Sverige 6.44.10, 3) Jugoslavia 6.49.68, 4) Belgia 6.52.09.

Brødrene Frank (foran) og Alf Hansen puster ut etter sin suverene oppvisning i søndagens forsøksheat i dobbeltskuller i Montreal.

Roskilde-roerne protesterer mod dommerbådens sejlads, men uden held.

Danske roere blev hånet

Roning

MONTREAL (Politiken) — Roskilde-roerne Kim Rørbæk og Mogens Juhl Rasmussen blev mødt med ironiske klapsalver, da de i to uden styrmand sneg sig over målstregen — 1 min. 14 sekunder efter DDRs heatvindere.

De to roere så fuldstændig udkørte ud og kollapsede nærmest, da de var kommet i mål. De nedlagde straks protest mod dommerbåden, idet de hævdede, at dens kølvand havde generet dem.

Protesten er afvist, og danskerne erkender, at de alligevel ikke var blevet blandt de tre, der går videre til semifinalen.

Danskerne var i det skrappeste heat og var bagud fra første årtag. Da de følte sig generet af dommerbåden, holdt de nærmest op med at ro. I mål var de flere hundrede meter efter konkurrenterne.

DDR vandt foran USA og

Sovjet. Hollands bronzevindere fra VM må i opsamlingsheat.

Af de 15 nationer i toer uden styrmand havde kun en dårligere tid end Danmark. Det var Brasilien.

I opsamlingsheatet skal Roskilderoerne møde Canada Australien, Holland Brasilien og England.

Kim Rørbæk og Mogens

Juhl Rasmussen kan komme til semifinalen, hvis de opnår en tredjeplads. Og den regner de med at få. I går sagde de: Vi slår mindst to af de andre nationer.

Mogens Juhl Rasmussen sagde efter løbet: — Vi havde en af de dage, hvor vi ikke kunne få glid i båden. Vi var så uheldige at miste et tag i starten, og siden gled vi

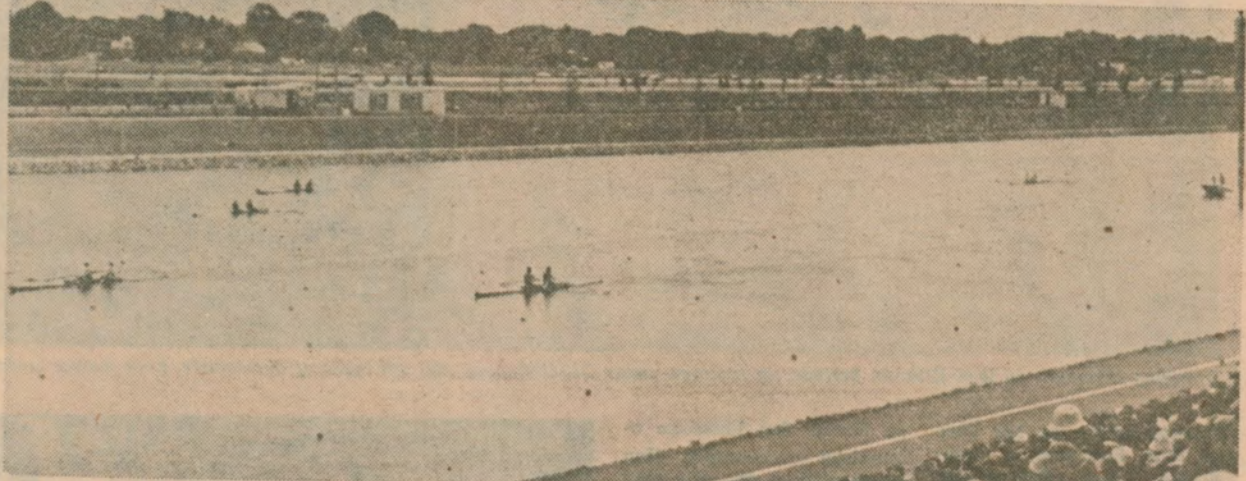
længere og længere agterud.

— Efter 1600 m overhalede dommerbåden os ved et uheld, så vi blev ramt af deres kølvandsbølger og tvunget ud i en bøjle. Det blev det selvfølgelig endnu ringere af, men på det tidspunkt var vi så håbløst distanceret, at uheldet ikke skal omfattes som nogen undskyldning for

vor svage præstation.

Træner Jørgen V. Böttcher fulgte løbet fra land: — Det er det ringeste, jeg endnu har set mine roere præstere, sagde han.

— De skal ro ganske anderledes i opsamlingsheatet end i dag, hvis de skal videre.

Helt ude til højre i billedet ligger de danske roere. Konkurrenterne er ved at ro i mål og dommerbåden ved at overhale danskerne.

Hadde uhell før start, men:

Drammensfireren vil nok klare semifinalen

Drammensfireren var uheldig foran gårdsdagens forsøksheat i Montreal. Et fotbrett røk, og det ble meget hektisk før guttene kunne sette båten på vannet. Oppvarmingen ble ikke slik den burde, og en noe svak start var resultatet. Men etter hvert kom karene riktig i siget. En stund var de oppe på 2. plass i det knallharde heatet, der de tre beste ville gå direkte til semifinalen. Det er fra

denne fasen av racet vårt bilde er hentet. Fra v.: Ole Nafstad, Arne Bergodd, Finn Tveter og Rolf Andreassen i kraftfylt innsats. I den knallharde innspurten sviktet nok kreftene noe, og først Sovjet, siden New Zealand, seg så vidt forbi. 3/10 skilte karene fra semifinalen. Den ordner de sikkert i morgendagens oppsamlingsheat.

Heller ikke firer med styrmann unngår oppsamlingsheat. Det gjør imidlertid dobbeltsculleren med brdr. Hansen, som overbeviste stort med meget klar heatseier på dagens suverent beste tid for denne klassen. Gullet synes innen rekkevidde, om da ikke de beste konkurrentene ha spart på konfekten?

I 100 km lagtempo fikk ikke Kongsbergs Pål Henning Hansen plass på laget. Det vil si at vi finner ham på startstreken i fellesstarten. Det ble 8. plass på vår kvartett – noe svakere enn vi hadde håpet.

Men oppgjøret var uhyre hardt. Det skilte bare 57 sekunder på vårt mannskap og Danmark, som noe

overraskende sikret seg 3. plass og bronsemedaljer.

Vår fremste svømmepike, Lene Jenssen, hadde i realiteten ingen sjanse til finaleplass. Men som første norske svømmer klarte hun semifinalen i olympiske leker, og to ganger tangerte hun sin nordiske rekord med 58,10, hvilket er en fin prestasjon.

Montreal
Firer uten
styrmann
3/10 for
sent i mål

Montreal (NTB-OL. red): Den norske fireren uten styrmann må gjennom oppsamlingsheat, som kollegene med styrmann.

I tredje og siste forsøksheat søndag ettermiddag måtte nordmennene se seg slått med tre tiendedeler av New Zealand, som tok tredje plassen og retten til å gå direkte til semifinalen.

Heatet ble overlegent vunnet av Øst-Tyskland på tiden 6.02.56, foran Sovjet 6.05.57, New Zealand 6.06.40, Norge 6.05.70 og Canada som var håpløst etter og gikk i mål på 6.13.09.

Brødrene Hansen imponerte

Montreal (NTB—OL-red): Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd

Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi

notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig be-

dre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og glede- lig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

«Styrket troen på at det kan bli gull»:

Norges dobbeltsculler utklasset Sovjet i forsøket

MONTREAL: Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke

tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak

for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den let-

teste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i

troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og glede- lig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tider 6.44.10.

Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29,77. Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38,63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39,71. — Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag. — Vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi såg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1,31, mens vi på de siste var oppe i 1,43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

Suverene i forsøket — brødrepåret Alf (t.v.) og Frank Hansen i dobbeltsculler.

Drammensfireren med uhell før start - men uhyre nær suksess

De norske firerne må ro oppsamlingsheat imorgen. Nærmest til å komme direkte til semifinale var «Drammensfireren». Etter en noe svak start kom karene meget sterkt og var oppe på 2. plassen.

— Klemmen til fotbrettet til Ole Nafstad røk like før start, og selv om den provisoriske surringen de fikk i stand holdt bra, resulterte uhellet i altfor hektisk stemning. Guttene fikk ikke varmet opp skikkelig og i tillegg viste det seg at vi hadde bommet totalt ved justeringen av årefestene. Vi hadde nærmest justert for motvind, mens det ble medvind. Vinden skiftet imidlertid retning ustanselig, så det var ikke lett å ta en avgjørelse, sa Knut Amundsen.

Det skulle imidlertid være helt klart at guttene, om ikke noe unormalt inntreffer skulle sikre seg semifinaleplass ganske lett når de imorgen igjen skal på vannet.

I det hele tatt. Dette ser lovende ut.

Stive armer i «firer med»

For fireren med styrmann er ikke situasjonen like god. Også denne båten hadde svak

Mot slutten sviktet tydeligvis kreftene litt i en rivende fight og der New Zealand var fattige 3/10 foran overmål. — Jeg er selvfølgelig skuffet over at det ikke ble semifinale på båten, uttalte tre-

neren Knut Amundsen etterpå. Men det skjedde så mange uheldige ting med laget at det i grunn ikke kom som noen overraskelse at guttene endte på 4. plass.

start, men var allikevel en stund oppe på 2. plass. Men mot slutten sviktet det stygt.

Rune Dahl, rogalendingen som fikk plass i båten på et meget sent tidspunkt, klagde litt over at kroppen ikke helt hadde kommet seg etter den såkalte «supercompens» for noen dager siden da guttene tømte seg helt for krefter under trening.

— Både Sverre Nordberg og jeg var helt stive i armene et stykke ut i løpet, og dette hadde vel sitt å si til at vi ikke

klarte å følge opp mot slutten.

— Men dette var nok ikke den eneste årsaken. Vi har hatt problemer med å få til starten før, men dagens åpning er det svakeste vi har prestert hittil.

— Vi forsøkte oss med en ny vri - lange tak for å få rytmen og sigen inn i båten. Men dette var tydeligvis ikke den rette åpningen. Allerede under oppsamlingen tirsdag akter vi å åpne som vi gjorde før.

NYTT FRA OL
I MONTREAL

Montreal

Brødrene Hansen MOSJONERTE!

Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort i går og

«klistret» virkelig til slik en hadde håpet på forhånd. I forsøket utklasset de harde konkurrenter som Sovjet

og Storbritannia og gikk i mål på den meget sterke tiden

OVER TIL SISTE SIDE 2

Brødrene Hansen — mot norsk gull?

Brødrene Hansen etter god innledning: - Styrket i troen på en norsk gullmedalje

Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få det litt lettere motstand i semifinalen

på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1.

Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmesterne synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland V.-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia, og gledelig nok svenskene Lennart Balter og Jan Martell direkte til semifinalen. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

Ingen heldig dag for våre firer-båter

Montreal (NTB-OL-red): Ingen av de norske firerne klarte å kvalifisere seg direkte til semifinalen under søndagens forsøksheat i roing. Fireren uten styrmann var imidlertid ikke mer enn fattige tre tiendedeler fra å gå videre etter en fin innsats i heat med sterke nasjoner som Øst-Tyskland, Sovjet og New Zealand. Øst-Tyskerne vant på 6.02.56, mens Norge brukte 6.06.70.

— Jeg er selvfølgelig skuffet over at det ikke ble semifinale på båten, uttalte treneren Knut Amundsen etterpå. Men det skjedde så mange uheldige ting med laget at det i grunnen ikke kom som noen overraskelse at guttene endte på 4. plass.

— Klemmen til fotbrettet til Ole Nafstad røk like før start, og selv om den provisoriske surringen de fikk i stand holdt bra, resulterte uheldet i altfor hektisk stemning. Guttene fikk ikke varmet opp skikkelig og i tillegg viste det seg at vi hadde bommet totalt ved justeringen av årefestene. Vi hadde nærmest justert for motvind, mens det ble medvind. Vinden skiftet imidlertid retning ustanselig, så det var ikke lett å ta en avgjørelse, sa Knut Amundsen.

Den styrmannsløse fireren kom dårlig ut fra start hvilket er nokså unormalt for båten. Laget forserte imidlertid bra etter ca. 400 meter og arbeidet seg opp på annenplass, en posisjon båten holdt til det gjensto 17-1800 meter da først New Zealand og så Sovjet seg så vidt forbi.

Fireren med styrmann var også oppe på annenplass et lite øyeblikk, men i mål var båten klart distansert av Tsjekkoslovakia, New Zealand og Irland.

Rune Dahl, rogalendingen som fikk plass i båten på et meget sent tidspunkt klagde litt over at kroppen ikke helt hadde kommet seg etter den såkalte «supercompen» for noen dager siden da guttene tonte seg helt for krefter under trening.

— Både Sverre Nordberg og jeg var helt stive i armene et stykke ut i løpet, og dette hadde vel sitt og si til at vi ikke klarte å følge opp mot slutten.

— Men dette var nok ikke den eneste årsaken. Vi har hatt problemer med å få til starten før, men dagens åpning er den svakeste vi har prestert hittil.

— Vi forsøkte oss med en ny vri — lange tak for å få rytmen og sigen inn i båten. Men dette var tydeligvis ikke den rette åpning. Allerede under oppsamlingen tirsdag akter vi å åpne som vi gjorde før.

— Til tross for feilene i innledningen klarte vi å følge ganske godt på og var faktisk et øyeblikk oppe på annenplass. Vi trodde da at det skulle være mulig å gå opp i teten, men vi mistet rytmen, sluttet Rune Dahl.

Tsjekkoslovakia vant heatet på 6.47.57, foran New Zealand 6.48.25, Irland 6.50.76 og Norge 6.52.18.

Montreal (NTB-OL-red): Resultater firer med styrmann. (De tre beste til semifinale fredag).

1. heat: 1) Nederland 6.38.95, 2) Sovjet 6.41.56, 3) Frankrike 6.42.14, 4) Bulgaria 6.43.69, 5) Italia 6.44.81.

2. heat: 1) Tsjekkoslovakia 6.47.57, 2) New Zealand 6.48.25, 3) Irland 6.50.76, 4) Norge 6.52.18, 5) Argentina 7.04.38.

3. heat: 1) Øst-Tyskland 6.26.97, 2) Vest-Tyskland 6.31.52, 3) USA 6.36.52, 4) Polen 6.42.55.

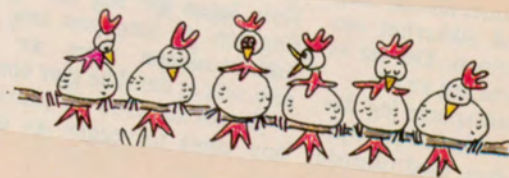
Norge ror oppsamlingsheat

Alf og Frank Hansen — våre sterkeste kort i Montreal?

Roer-brødrene OL-favoritter

Det norske brødreparet Alf og Frank Hansen må finne seg i favorittstemplet til gullet i roing for dobbel-sculler etter at de i går vant sitt forsøksheat suverent med flere båtlengders margin og best tid av samtlige heat: En flott opptakt for de norske farger.

Dobbeltsculleren skremte konkurrentene:

Det gikk LETTERE enn vi hadde drømt om!

Montreal, fra vår OL-redaksjon.

— Vi var litt spent foran dette løpet. Britene kom med ny båt og russerne hadde vi ikke sett noe til denne sesongen. Vi var veldig usikre på hvor gode de var, men løpet gikk atskillig lettere enn det vi hadde drømt om. Vi kunne tillate oss å ro i et bedagelig tempo den siste halvparten, sier våre to verdensmestere i dobbeltsculler, Frank og Alf Hansen.

De imponerte voldsomt i det første forsøksheatet, og det er ingen tvil om at de skremte sine konkurrenter. De første 500 metrene gikk usedvanlig raskt og det var i den fasen de to opparbeidet seg en overlegen ledelse.

— Det gled godt, sier Frank og ser optimistisk fram til

semifinalen seinere i uka. Det er ikke noe i veien med formen og nå er også usikkerheten borte. Ikke minst den lille usikkerhet vi har hatt med tanke på at dobbeltsculleren er reparert her borte.

— Hva med den nye engelske vidunderbåten?

— Det var nok ikke forhold for den i dag. Vinden var litt for sterk. Den klarer seg nok best i vindstille, men de var så langt etter oss at det skal godt gjøres å kunne hente opp igjen det.

Frank og Alf Hansen understreker at også russere og britene kunne tillate seg å slippe av fordi det nokså tidlig ble klart at italienerne og brasilierne ville bli de to siste båtene som måtte gjennom oppsamlingsheatet.

Utop oss likevel ikke til

OL-favoritter med en gang, ber de to Hansen-brødrene. Mye kan forandre seg fram til semifinale og finale, og den øst-tyske båten skal vi heller ikke glemme.

Mens dobbeltsculleren levde

opp til sitt rykte, skuffet nok firer med styrmann atskillig. Båten klarte aldri å hevde seg i teten og må igjennom oppsamlingsheatet på tirsdag å nå semifinalen.

Strålende fornøyd Frank Hansen

— Det gikk langt lettere enn vi hadde tort håpe på!

Montreal (NTB-OL-red): Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hardt. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi no-

tert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i

kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10

Rune Dahl til Rogalands Avis etter at fireren må kjøre oppsamlingsheat tirsdag:

Oss videre!

— Vi tror vi skal komme videre!

Mens dobbeltsculleren levde opp til sitt rykte, skuffet nok vår firer med styrmann atskillig. Den båten klarte aldri å hevde seg i teten og må isjennom oppsamlingsheatet på tirsdag, for å nå semifinalen.

— Vi er bedre enn dette, sier Kjell Sverre Johansen. — I dette løpet fant vi aldri rytmen i starten. Vi kom på etterskudd og alt fikk vi fart på oss etter ca. 650 meter og i de neste tusen metrene rodde vi opp til vårt beste, men mot slutten ble det for mye mas og kjas.

Tidene viser da også at den norske fireren med styrmann rodde raskere enn noen andre i heatet midt i løpet, men at den tapte i begynnelsen og slutten. Dersom man sammenlikner tidene til dem som skal ro oppsamlingsheatet i morgen, ser det ut til at den norske fireren har små sjanser til å nå semifinalen.

— Vi har sluttet ikke gitt opp.

sier Rune Dahl til Rogalands Avis. Vi skal komme oss videre. Nå er den verste begynnervorsleten borte og vi skal henge med fra starten.

Kjell Sverre Johansen understreker også dette med nervositeten som en forklaring på at man ikke klarte å innfri de krav.

— Vi har to nye i båten og for dem var dette en så stor opplevelse at nervositeten uteble. Vi viste at vi kan ro like fort som de andre når vi har rytmen.

Dårlig start for fireren uten styrmann

SverreNordberg - problemer

Montreal (NTB-OL-red): Ingen av de norske firerne klarte å kvalifisere seg direkte til semifinalen under søndagens forsøksheat i roing. Fireren uten styrmann var imidlertid ikke mer enn fattige tre tiendedeler fra å gå videre etter en fin innsats i heat med sterke nasjoner som Øst-Tyskland, Sovjet og New Zealand. Øst-Tyskerne

vant på 6.02.56, mens Norge brukte 6.06.70.

— Jeg er selvfølgelig skuffet over at det ikke ble semifinale på båten, uttalte treneren Knut Amundsen etterpå. Men det skjedde så mange uheldige ting med laget at det i grunnen ikke kom som noen overraskelse at guttene endte på fjerde plass.

— Klemmen til fotbrettet til Ole Nafstad røk like før start, og selv om den provisoriske surringen de fikk i stand holdt bra, resulterte uheldet i altfor hektisk stemning. Guttene fikk ikke varmet opp skikkelig og i tillegg viste det seg at vi hadde bommet totalt ved justeringen av årefestene. Vi hadde nærmest justert for motvind, mens det

ble medvind. Vinden skiftet imidlertid retning ustanselig, så det var ikke lett å ta en avgjørelse, sa Knut Amundsen.

Den styrmannsløse fireren kom dårlig ut fra start hvilket er nokså unormalt for båten. Laget forsøkte imidlertid bra etter ca. 400 meter og arbeidet seg opp på annenplass, en posisjon båten holdt til

det gjensto 17-1800 meter da først New Zealand og så Sovjet seg så vidt forbi.

Fireren med styrmann var også oppe på annenplass et lite øyeblikk, men i mål var båten klart distansert av Tsjekkoslovakia, New Zealand og Irland.

Rune Dahl, rogalendingen som fikk plass i båten på et meget sent tidspunkt klagde litt over at kroppen ikke helt hadde kommet seg etter den såkalte «supercompens» for noen dager siden da guttene tømte seg helt for krefter under trening.

— Både Sverre Nordberg og jeg var helt stive i armene et stykke ut i løpet, og dette hadde vel sitt og si til at vi ikke klarte å følge opp mot slutten.

— Men dette var nok ikke den eneste årsaken. Vi har hatt problemer med å få til starten før, men dagens åpning er den svakeste vi har prestert hittil.

— Vi forsøkte oss med en ny vri — lange tak for å få rytmen og siden inn i båten. Men dette var tydeligvis ikke den rette åpning. Allerede under oppsamlingsheatet tirsdag akter vi å åpne som vi gjorde før.

— Til tross for feilene i innledningen klarte vi å følge ganske godt på og var faktisk et øyeblikk oppe på annenplass. Vi trodde da at det skulle være mulig å gå opp i teten, men vi maste for mye og mistet rytmen, sluttet Rune Dahl.

Tsjekkoslovakia vant heatet på 6.47.57, foran New Zealand 6.48.25, Irland 6.50.76 og Norge 6.52.18.

Verdensmestrene Frank og Alf Hansen etter suksess i forsøks-heatet:

Utrop oss ikke til gull-favoritter!

Montreal, fra vår OL-redaksjon.

— Vi var litt spent foran dette løpet. Britene kom med ny båt og russerne hadde vi ikke sett noe til denne sesongen. Vi var veldig usikre på hvor gode de var, men løpet gikk atskillig lettere enn det vi hadde drømt om. Vi kunne til late oss å ro i et bedagelig tempo den siste halvparten, sier våre to verdensmestere i dobbeltsculler, Frank og Alf Hansen.

De imponerte voldsomt i det første forsøksheatet, og det er ingen tvil om at de skremte sine konkurrenter. De første 500 metrene gikk usedvanlig raskt og det var i den fasen de to opparbeidet seg en overlegen ledelse.

— Det gled godt, sier Frank og ser optimistisk fram til semifinalen seinere i uka. — Det er ikke noe i veien med formen og nå er også usikkerheten borte. Ikke minst den lille usikkerhet vi har hatt med tanke på at dobbeltsculleren er reparert her borte.

— Hva med den nye engelske vidunderbåten?
— Det var nok ikke forhold for den. Vinden var litt for sterk. Den klarer seg nok best i vindstille, men de var så langt etter oss at det skal godt gjøres å kunne hente opp igjen det.

ANDRE SLAPPET AV

Frank og Alf Hansen understreker at også russerne og britene kunne tillate seg å slippe av fordi det nok så tidlig ble klart at italienerne og brasilienerne ville bli de to siste i oppsamlingsheatet. Utrop oss likevel ikke til OL-favoritter med en gang, ber de to Hansen-brødrene. Mye kan forandre seg fram til semifinalen og finale og den øst-tyske båten skal vi heller ikke glemme.

Frank og Alf Hansen slapper av etter at semifinalen-plassen er sikret i dobbelt-sculler.

66 — Vi slakket av på farten mot slutten, sa Alf Hansen

Montreal (NTB—OL-red): Den norske dobbeltskulleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

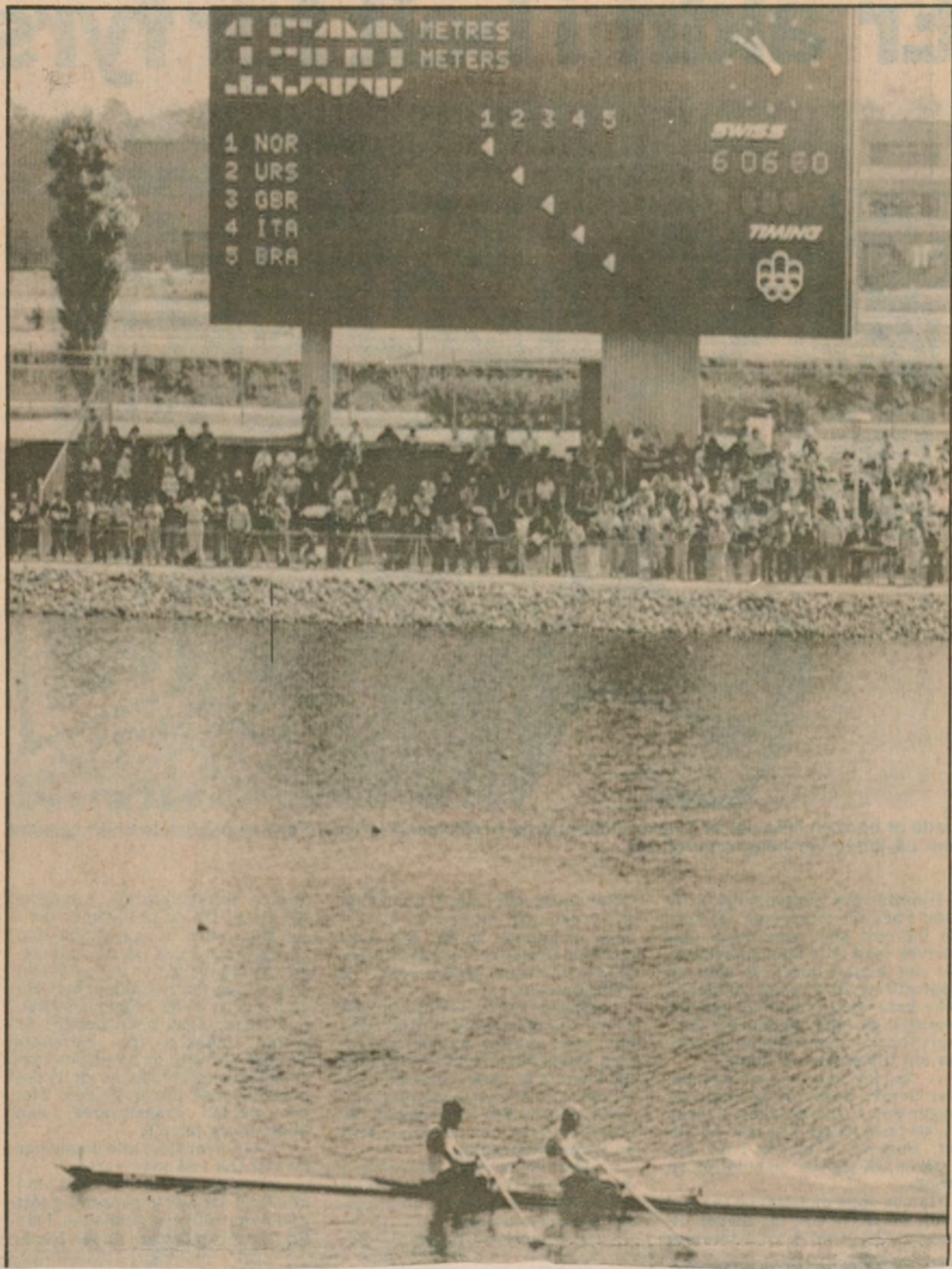
— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

Brødrene Frank og Alf Hansen passerer målstreken i ensom majestet. Først flere båtlengther bak kom Sovjet.

Imponerende roing av Alf og Frank Hansen:

Slo nest beste båt med nesten ni sekunder

MONTREAL: Den norske dobbeltskulleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten 9 sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland, som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lette-

re enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtide-

ne klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var opp i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den letteste banen, bane 1. Men der rodde også øst-tyskerne, som vi nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det atskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

Rune Dahl får en ny sjanse i morgen

67

Glimrende roing av vårt fremste gull-håp, dobbelt-sculleren

Fra Aftenbladets utsendte medarbeider
ERNST GULDBRANDSEN

Montreal, i dag: — Vi fikk en dårlig start, fant ikke rytmen og kom derfor i bakleksa i den første delen av løpet. Riktignok lå vi likt med konkurrentene de første 100 metrene, men så var det gjort og vi tapte terreng, sier Rune Dahl til Aftenbladet etter at han og hans lagkamerater hadde rodd sin første olympiske konkurranse ute på regattabanen, Isle Notre Dame, i går. Det lyktes dem ikke å kvalifisere seg til tirsdagens semifinaler i denne omgangen.

Sprakk

— Vi gjorde et krafttak midt i løpet og var faktisk en stund oppe på 2. plass, men så sprakk både jeg og Sverre Norberg, vi stivnet fullstendig, sannsynligvis en følge av den beinharde treningen vi hadde

torsdag, den såkalte «supercomp». Vi gjør regning med å være over ettervirkningene av den til tirsdagens oppsamlingsheat hvor vi får en ny sjanse til å kvalifisere oss til fredagens semifinaler, sa Rune Dahl.

Nei, det lyktes ikke Rune Dahl og hans fire lagkamerater i fireren med styrmann, Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen, Sverre Norberg og coxen Alf Torp å kvalifisere seg direkte til semifinalen i morgen.

De måtte se både Tsjekkoslovakia, New Zealand og Irland foran seg i mål, de var vel to og et halvt sekund etter Irland og avansement i konkurransen.

Tidene i deres heat var i særklasse de svakeste sammenliknet med de andre, og Rune Dahls båt hadde bare en båt etter seg rent tidsmessig av dem som i morgen skal ro i oppsamlingsheatet. Det er Argentina. Seks båter i alt skal ro i oppsamlingsheatet, og tre av dem går til semifinalen.

— Vi bør greie å gå videre, sier Rune Dahl. Tidene fra heat til heat kan ikke sammenliknes

fordi vindforholdene var så varierende.

Svak åpning

— Hva var årsaken til den dårlige starten?

— Vi forsøkte en startrytme med lange tak for å komme inn i rytmen raskest mulig. Men det slo feil, og vi kommer til å gå tilbake til kortere åpnings-tak for raskere å få båten opp i fart. Vi håper også å være kommet over vår lille downperiode etter hardtreningen. Det skjedde nemlig under den internasjonale regattaen i Duisburg tidligere i sommer da vi også måtte gjennom oppsamlingsheat for å komme videre. Da nådde vi også finalen, og det ble en 2. plass. For oss er det også bare en fordel å ro i oppsamlingsheatet, for vi trenger mest mulig konkurransetrening for å få kjørt oss inn, sier en optimistisk Rune Dahl.

Medalje-håpene imponerte

Brødrene Frank og Alf Han-

sen imponerte i forsøket i dobbeltsculler der de slo det russiske laget med hele ni sekunder i samme heatet, og var 10 sekunder raskere enn Øst-Tyskland, som vant heat nr. 2. Engelskmennene med sin spesialbygde 16 kg-båt, den er 12 kg lettere enn den norske, prøvde aldri å ta opp kampen mot nordmennene. Tsjekkoslovakia som vant det tredje heatet, var 11 sekunder svakere enn den norske båten.

Men også Hansen-brødrene understreker at man ikke må legge vekt på tidsforskjellene for de enkelte heat.

— Det er også grunn til å presisere at flere av våre konkurrenter nok rodde taktisk, og har ressurser i bakhånd. Det gjelder i første rekke Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, England og Sovjet. Russerne skuffet imidlertid med sin roing, og de prøvde ikke å ta opp kampen. Øst-tyskerne viste imidlertid at de ikke blir lette å beseire. Vi har ikke møtt dem tidligere. Både Vest-Tyskland og England

Norges største gull-håp i Montreal er brødrene Frank og Alf Hansen. De vant som de ville i kvalifiseringen i dobbelt-sculler i går. Fotografering er deres store hobby utenom rosporten.

Begge firerne til semifinalen

Montreal: — Den ene av båtene våre kommer i allefall til å gå glatt igjennom oppsamlingsheatet og til semifinalen. Det er ingen grunn til bekymring for firer uten styrmann. Den har allerede dokumentert at den er god nok. Uten de små uhellene i forsøksheatet ville den kanskje ha unngått oppsamlingsheatet, sier ro-treneren Thor Nilsen som legger til at han tror

også fireren med styrmann klarer seg videre.

Den norske rotreneren ble litt forbauset da vi ba om vurdering av sjansene i tirsdagens oppsamlingsheat.

— Tirsdag? Oppsamlingsheatet går da først onsdag, var reaksjonen og han måtte grave dypt i sine papirer for virkelig å klarlegge at det var tirsdag formiddag

kanadisk tid. — Der ser du hvor lite vi har tenkt på oppsamlingsheatet. Vi hadde regnet med å klare oss unna det, sier Nilsen med et lite smil.

Firer med styrmann stiller opp i et heat hvor bare en av båtene har svakere tid i forsøket. De fire andre rodde raskere. Det er bare tre som går til semifinale.

Dette gikk mye lettere

enn ventet

Brødrene Hansen uten konkurranse i forsøket

Montreal (NTBO—L-red): Den norske dobbeltsculleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort

Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den etteste banen, bane 1. Men der moment er at vi hadde den let? nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det adskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

Oppsamling for firerne

Montreal (NTB-OL-red): Ingen av de norske firerne klarte å kvalifisere seg direkte til semifinalen under søndagens forsøksheat i roing. Fireren uten styrmann var imidlertid ikke mer enn fattige tre tiendedeler fra å gå videre etter en fin innsats i heat med sterke nasjoner som Øst-Tyskland, Sovjet og New Zealand. Øst-Tyskerne vant på 6.02.56, mens Norge brukte 6.06.70.

— Jeg er selvfølgelig skuffet over at det ikke ble semifinale på båten, uttalte treneren Knut Amundsen etterpå. Men det skjedde så mange uheldige ting med laget at det i grunnen ikke kom som noen overraskelse at guttene endte på 4. plass.

— Klemmen til fotbrettet til Ole Nafstad røk like før start, og selv om den provisoriske surringen de fikk i stand holdt bra, resulterte uhellet i altfor hektisk stemning. Guttene fikk ikke varmet opp skikkelig og i tillegg viste det seg at vi hadde bommet

totalt ved justeringer av årefestene. Vi hadde nærmest justert for motvind, mens det ble medvind. Vinden skiftet imidlertid retning ustanselig, så det var ikke lett å ta en avgjørelse, sa Knut Amundsen.

Den styrmannsløse fireren kom dårlig ut fra start hvilket er nokså unormalt for båten. Laget forsøkte imidlertid bra etter ca. 400 meter og arbeidet seg opp på annenplass, en posisjon båten holdt til det gjensto 17-1800 meter da først New Zealand og så Sovjet seg så vidt forbi.

Fireren med styrmann var også oppe på annenplass et lite øyeblikk, men i mål var båten klart distansert av Tsjekkoslovakia, New Zealand og Irland.

Rune Dahl, rogalendingen som fikk plass i båten på et meget sent tidspunkt klagde litt over at kroppen ikke helt hadde kommet seg etter den såkalte «supercompens» for noen dager siden da guttene tømte seg helt for krefter under trening.

— Både Sverre Nordberg og jeg var helt stive i armene et stykke ut i løpet, og dette hadde vel sitt og si til at vi ikke klarte å følge opp mot slutten.

— Men dette var nok ikke den eneste årsaken. Vi har hatt problemer med å få til starten før, men dagens åpning er den svakeste vi har prestert hittil.

— Vi forsøkte oss med en ny vri — lange tak for å få rytmen og sigen inn i båten. Men dette var tydeligvis ikke den rette åpning. Allerede under oppsamlingen tirsdag akter vi å åpne som vi gjorde før.

— Til tross for feilene i innledningen klarte vi å følge ganske godt på og var faktisk et øyeblikk oppe på annenplass. Vi trodde da at det skulle være mulig å gå opp i teten, men vi mistet for mye og mistet rytmen, sluttet Rune Dahl.

Tsjekkoslovakia vant heatet på 6.47.57, foran New Zealand 6.48.25, Irland 6.50.76 og Norge 6.52.18.

Resultater fra roingen

Dobbeltsculler:

Resultater forsøk (vinnerne til finalen. De øvrige til oppsamlingsheat).

1. heat: 1) Norge 6.29.77, 2) Sovjet 6.38.63, 3) Storbritannia 6.40.68, 4) Italia 6.47.97, 5) Brasil 70.02.18.

2. heat: 1) Øst-Tyskland 6.39.71, 2) Vest-Tyskland 6.41.16, 3) Frankrike 6.44.04, 4) USA 6.43.33

3. heat: 1) Tsjekkoslovakia 6.40.55, 2) Sverige 6.44.10, 3) Jugoslavia 6.49.68, 4) Belgia 6.52.09.

Firer uten styrmann:

1. heat: 1) USA 6.15.07, 2) Italia 6.16.10, 3) Bulgaria 6.20.71, 4) Romania 6.23.12, 5) Finland 6.38.91.

2. heat: 1) Vest-Tyskland 6.15.08, 2) Storbritannia 6.16.32, 3) Belgia 6.20.07, 4) Irland 6.25.57, 5) Argentina 6.49.33.

3. heat: Øst-Tyskland 6.02.56, 2) Sovjet 6.05.57, 3) New Zealand 6.06.40, 4) Norge 6.05.70, 5) Canada 6.13.09

Firer med styrmann:

De tre beste til semifinale fredag:

1. heat: 1) Nederland 6.38.95, 2) Sovjet 6.41.56, 3) Frankrike 6.42.14, 4) Bulgaria 6.43.69, 5) Italia 6.44.81.

2. heat: 1) Tsjekkoslovakia 6.47.57, 2) New Zealand 6.48.25, 3) Irland 6.50.76, 4) Norge 6.52.18, 5) Argentina 7.04.38.

3. heat: 1) Øst-Tyskland 6.26.97, 2) Vest-Tyskland 6.31.52, 3) USA 6.36.52, 4) Polen 6.42.55

Norge ror oppsamlingsheat tirsdag

Øst- tyskerne prøvde å skjenke Hansen- brødrene fulle

Hansen-brødrene studerer sine konkurrenter på TV-monitor etter sitt eget fantastiske løp. (Foto: Tom Martinsen).

Hardkjør for Hansen-brødrene

Ror to mil på trening i dag

Brødrene Alf og Frank Hansen kommer ikke til å slappe av og lade opp til semifinalen i dobbeltsculler. Slik luksus tar man seg ikke tid til. Planene fram til neste test er allerede lagt. Det nytter ikke å føle seg for sikker selv om konkurrentene fikk et alvorlig skremmeskudd i søndagens forsøk. Mandag rodde vårt fremste ol-håp to mil i et passende tempo. De ble ikke stresset av det, men tirsdag morgen er det hardkjør.

— Vi er enige om at det ikke er tid for å legge seg i kuvøse. Vi må fortsette i vanlige spor. Det er lenge til semifinalen og de to gutta skal nok få tid til å lade opp, sier trener Thor Nilsen. Det blir knallhardt tempo på treningen tirsdag og onsdag. De to brødrene skal få smelle til med alt de orker.

Det er klart at duoen og deres medhjelpere allerede er i ferd med å konsentrere seg om finalen

til helgen. De skal nok først igjennom semifinalen, men det regner man med skal bli forholdsvis lett.

— Tror du russerne er bedre enn det de fikk vist i forsøkene?

— Jeg trodde de drev taktikk, slik vi gjorde det. Vi planla at dobbeltsculleren skulle smelle til fra start slik at de andre fikk noe å gruble på. Jeg trodde lenge at russerne gjorde det motsatte. At de lot sine båter gå forsiktig for ikke å røpe sin styrke, sier Thor Nilsen og legger til: — Jeg er ikke like sikker på om den vurderingen er holdbar. Etter forsøkene søndag samlet nemlig den russiske treneren alle sine roere og lot dem få gjennomgå. Det var ikke måte på hvor misfornøyd han var. Men vi skal ikke undervurdere dem. I denne idretten kan det fort snu seg. Russerne kan ha hatt den samme svarte dagen

Etter åpningsseremonien lørdag var Alf og Frank Hansen ute med sine øst-tyske konkurrenter. To timer og like mange øl senere sa de norske OL-favorittene takk for seg. Øst-tyskerne hadde tydeligvis til hensikt å skjenke dem fulle. Det gikk ikke, og Hansen-brødrene rodde sin mest imponerende regatta til nå. Ingen kan frata dem gullet, er melodiene i OL-byen. For øvrig fyldig reportasje fra svømmebassenget og Lene Jansens innsats, og lagtemporytternes mareritt som endte i åttende-plass.

Begge firerne til semifinalen

Montreal: — Den ene av båtene våre kommer i allefall til å gå glatt igjennom oppsamlingsheatet og til semifinalen. Det er ingen grunn til bekymring for firer uten styrmann. Den har allerede dokumentert at den er god nok. Uten de små uhellene i forsøksheatet ville den kanskje ha unngått oppsamlingsheatet, sier ro-treneren Thor Nilsen som legger til at han tror

også fireren med styrmann klarer seg videre.

Den norske rotreneren ble litt forbauset da vi ba om vurdering av sjansene i tirsdagens oppsamlingsheat.

— Tirsdag? Oppsamlingsheatet går da først onsdag, var reaksjonen og han måtte grave dypt i sine papirer for virkelig å klarlegge at det var tirsdag formiddag

kanadisk tid. — Der ser du hvor lite vi har tenkt på oppsamlingsheatet. Vi hadde regnet med å klare oss unna det, sier Nilsen med et lite smil.

Firer med styrmann stiller opp i et heat hvor bare en av båtene har svakere tid i forsøket. De fire andre rodde raskere. Det er bare tre som går til semifinale.

Dette gikk mye lettere

enn ventet

Brødrene Hansen uten konkurranse i forsøket

Montreal (NTBO—L-red): Den norske dobbeltskulleren med brødrene Alf og Frank Hansen imponerte stort søndag formiddag, da de i forsøket utklasset harde konkurrenter som Sovjet og Storbritannia og gikk i mål på den sterke tiden 6.29.77.

Sovjet ble slått med nesten ni sekunder, men ble likevel nest beste båt med 6.38.63, foran Øst-Tyskland som vant heatet etter på 6.39.71.

— Dette gikk mye lettere enn vi hadde ventet, sa en fornøyd Frank Hansen etter innkomsten.

— Vi var oppsatt på å vinne dette heatet, for å få litt lettere motstand i semifinalen på fredag, men vi fryktet så avgjort

Sovjet og hadde ventet hard fight. At det skulle bli så enkelt å komme først i mål, hadde vi ikke trodd. Sovjet slapp overraskende tidlig — vi seg jo fra tak for tak i starten. På slutten slakket vi en del av på farten, det viser også mellomtidene klart. På den første 500-meteren fikk vi notert normale 1.31, mens vi på de siste var oppe i 1.43.

— Vi vet imidlertid at flere av de andre har spart på konfekten, og de vil ganske sikkert komme sterkere igjen siden. Et annet moment er at vi hadde den etteste banen, bane 1. Men der moment er at vi hadde den lette? nok frykter mest i kampen om gullet.

De norske verdensmestrene synes det ser lovende ut etter forsøket.

— Vi har fått det adskillig bedre til under treningen her borte enn foran VM i Nottingham i fjor, og dagens løp styrket oss i troen på at det kan bli gull her borte også.

Sammen med Norge gikk Sovjet, Storbritannia, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Frankrike, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og gledelig nok svenskene Lennart Bälter og Jan Martell direkte til semifinalene. Svenskene kom på andreplass i sitt heat med tiden 6.44.10.

Oppsamling for firerne

Montreal (NTB-OL-red): Ingen av de norske firerne klarte å kvalifisere seg direkte til semifinalen under søndagens forsøksheat i roing. Fireren uten styrmann var imidlertid ikke mer enn fattige tre tiendedeler fra å gå videre etter en fin innsats i heat med sterke nasjoner som Øst-Tyskland, Sovjet og New Zealand. Øst-Tyskerne vant på 6.02.56, mens Norge brukte 6.06.70.

— Jeg er selvfølgelig skuffet over at det ikke ble semifinale på båten, uttalte treneren Knut Amundsen etterpå. Men det skjedde så mange uheldige ting med laget at det i grunnen ikke kom som noen overraskelse at guttene endte på 4. plass.

— Klemmen til fotbrettet til Ole Nafstad røk like før start, og selv om den provisoriske surringen de fikk i stand holdt bra, resulterte uhellet i altfor hektisk stemning. Guttene fikk ikke varmet opp skikkelig og i tillegg viste det seg at vi hadde bommet

totalt ved justeringer av årefestene. Vi hadde nærmest justert for motvind, mens det ble medvind. Vinden skiftet imidlertid retning ustanselig, så det var ikke lett å ta en avgjørelse, sa Knut Amundsen.

Den styrmannsløse fireren kom dårlig ut fra start hvilket er nokså unormalt for båten. Laget forsøkte imidlertid bra etter ca. 400 meter og arbeidet seg opp på annenplass, en posisjon båten holdt til det gjensto 17-1800 meter da først New Zealand og så Sovjet seg så vidt forbi.

Fireren med styrmann var også oppe på annenplass et lite øyeblikk, men i mål var båten klart distansert av Tsjekkoslovakia, New Zealand og Irland.

Rune Dahl, rogalendingen som fikk plass i båten på et meget sent tidspunkt klagde litt over at kroppen ikke helt hadde kommet seg etter den såkalte «supercompens» for noen dager siden da guttene tømte seg helt for krefter under trening.

— Både Sverre Nordberg og jeg var helt stive i armene et stykke ut i løpet, og dette hadde vel sitt og si til at vi ikke klarte å følge opp mot slutten.

— Men dette var nok ikke den eneste årsaken. Vi har hatt problemer med å få til starten før, men dagens åpning er den svakeste vi har prestert hittil.

— Vi forsøkte oss med en ny vri — lange tak for å få rytmen og sigen inn i båten. Men dette var tydeligvis ikke den rette åpning. Allerede under oppsamlingen tirsdag akter vi å åpne som vi gjorde før.

— Til tross for feilene i innledningen klarte vi å følge ganske godt på og var faktisk et øyeblikk oppe på annenplass. Vi trodde da at det skulle være mulig å gå opp i teten, men vi mastet for mye og mistet rytmen, sluttet Rune Dahl.

Tsjekkoslovakia vant heatet på 6.47.57, foran New Zealand 6.48.25, Irland 6.50.76 og Norge 6.52.18.

Mange uhell ga 4. plass i forsøket for de to norske firerne:

Likevel sterk innsats av Drammensfireren

Montreal (NTB-OL-red): Ingen av de norske firerne klarte å kvalifisere seg direkte til semifinalen under søndagens forsøksheat i roing. Fireren uten styrmann var imidlertid ikke mer enn fattige tre tiendedeler fra å gå videre etter en fin innsats i heat med sterke nasjoner som Øst-Tyskland, Sovjet og New Zealand. Øst-Tyskerne vant på 6.02.56, mens Norge brukte

6.06.70.

— Jeg er selvfølgelig skuffet over at det ikke ble semifinale på båten, uttalte treneren Knut Amundsen etterpå. Men det skjedde så mange uheldige ting med laget at det i grunnen ikke kom som noen overraskelse at guttene endte på 4. plass.

— Klemmen til fotbrettet til Ole Nafstad rok like før start, og selv om den provisoriske sur-

ringen de fikk i stand holdt bra, resulterte uhellet i altfor hektisk stemning. Guttene fikk ikke varmet opp skikkelig og i tillegg viste det seg at vi hadde bommet totalt ved justeringen av årefestene. Vi hadde nærmest justert for motvind, mens det ble medvind. Vinden skiftet imidlertid retning ustanselig, så det var ikke lett å ta en avgjørelse, sa Knut Amundsen.

Den styrmannsløse fireren kom dårlig ut fra start hvilket er nokså unormalt for båten. Laget forsøkte imidlertid å dra etter ca. 400 meter og arbeidet seg opp på annenplass, en posisjon båten holdt til det gjensto 17-1800 meter da først New Zealand og så Sovjet seg så vidt forbi.

Fireren med styrmann var også oppe på annenplass et lite øyeblikk, men i mål var båten

klart distansert av Tsjekkoslovakia, New Zealand og Irland.

Rune Dahl, rogalendingen som fikk plass i båten på et meget sent tidspunkt klagde litt over at kroppen ikke helt hadde kommet seg etter den såkalte «supercomp» for noen dager siden da guttene tømte seg helt for krefter under trening.

— Både Sverre Nordberg og jeg var helt stive i armene et

stykke ut i løpet, og dette hadde vel sitt og si til at vi ikke klarte å følge opp mot slutten.

— Men dette var nok ikke den eneste årsaken. Vi har hatt problemer med å få til starten før, men dagens åpning er den svakeste vi har prestert hittil.

— Vi forsøkte oss med en ny vri — lange tak for å få rytmen og sigen inn i båten. Men dette var tydeligvis ikke den rette åpning.

— Til tross for feilene i innledningen klarte vi å følge ganske godt på og var faktisk et øyeblikk oppe på annenplass. Vi trodde da at det skulle være mulig å gå opp i teten, men vi mistet rytmen, sluttet Rune Dahl.

Tsjekkoslovakia vant heatet på 6.47.57, foran New Zealand 6.48.25, Irland 6.50.76 og Norge 6.52.18.

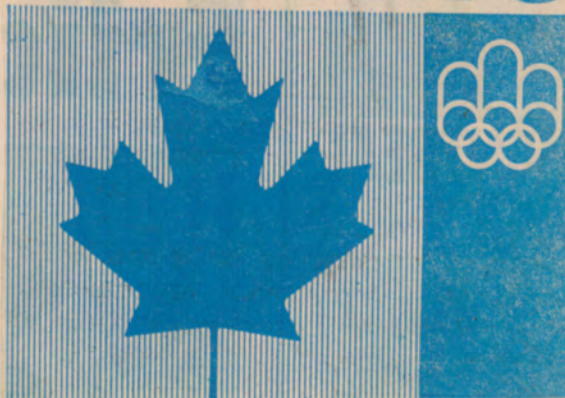
Håpene svant første dagen

Den første konkurransedagen i disse olympiske leker brakte ikke den norske troppen de gledene den hadde håpet på, selv om robrødrene Alf og Frank Hansen bekreftet at de er det største medaljehopet med sin knusende overlegne seier i det innledende heatet. I München-OL hadde Norge også en stor rotropp, faktisk større enn den i Montreal, men da ble det et mer taktisk spill i de innledende heatene før det til slutt endte med sølv til Frank Hansen og Svein Thøgersen.

Som regjerende verdensmestere er alle klar over hvor de har den norske dobbeltsculleren. Det er ikke nødvendig å drive med lureri for å forvirre konkurrentene. Det var nok også mange i Norge som ble lurt etter de første resultatene i München. Hha de andre norske båtene som skal til oppsamlingsheat kan utrette denne gangen er ikke godt å si. Foreløpig er det bare dobbeltsculleren som håpet står til om en skikkelig plassering.

I dag skal de kvinnelige roerne til aksjon, kanskje de kan være med på å forsvare rotroppens posisjon som den største i den norske leiren. Olympisk roing for kvinner er en ny erfaring, og for første gang i lekenes historie var det også en jente og en gutt som kom sammen inn på OL-arenaen med fakkelen og tente den olympiske ild. I idrett etter idrett blir det likhet, om-

MONTREAL '76

Roerne er våre største medaljehåp

MONTREAL: I München for fire år siden dukket vest-tyskeren Hans Lutz opp på velodromen med en sykkel som vakte stor oppsikt, den var først og fremst så mye lettere enn konkurrentenes sykler. Lutz ble med sin vidundersykkel nummer tre — alle, ikke minst trøndere, husker vel hvem som tok gullmedaljen i forfølgelsesrittet. Her i Montreal opptreer den engelske rotroppen med en dobbeltsculler som veier 16 kg. Verdensmestrene Alf og Frank Hansen sitter i en båt på 28 kg, øst-tyskernes veier 27. — Dette er et britisk forsøk på å bryte den vanlige rekkefølgen i dobbeltsculler (1. Norge 2. Øst-Tyskland 3. Storbritannia), er ro-president Thorleif Torgersens kommentar til nyheten. — Vi vet ikke hvilket materiale denne britiske båten er laget av, og vi vet heller ikke hva man vil tjene i tid på en så lett båt. Men vi tar nyheten med knusende ro, det er garvede karer i vår ro-tropp.

Nettopp ordet «garvet» faller lett i pennen når man skal karakterisere denne troppen, den største innen den norske OL-kontingenten. «Målbevissthet» er et annet ord man lett tyr til, dette er en tropp som vet at den tilhører verdenseliten, og som har bevist det mange ganger.

— Hele Norge har utropt roerne til Norges største medaljehåp her i Montreal. Hvordan føler troppen det selv?

— Det er ingen tung bær, men selvsagt heller ikke det aller beste utgangspunkt. Våre roere har heldigvis den trykkningsfølelse det gir å vite at intet har forstyrret treningsopplegget, det har fulgt skje-

maet helt siden i fjor høst. Frank og Alf Hansen, de virkelig store favorittene i vår tropp, lar seg ikke så lett affisere — de vet at de kan vinne igjen hvis alt klaffer. Formen er i hvert fall på topp, hos dem som hos resten av troppen. Alle skal være i stand til å yte sitt aller beste når konkurransene starter, og gjør de det, kan ingen forlange noe mer. Hvis noen andre er enda bedre, får vi bare akseptere det, sier Torgersen.

— Men kan ikke skadene på båtene innvirke på resultatene?

— Vår servicemann Hans Metelmann gjorde en fantastisk jobb, han holdt på i 16 timer uten pause. Hvis ikke noe helt uforutsett skjer,

som at skadene går opp igjen, tror vi båtene skal være akkurat like gode under konkurransene som de var før de ble sendt hjemmefra. Hvis vi får noen skuffelser, tror jeg vi skal vokte oss vel for å skyld på båtene.

— Men hva med damene, hva vet man om deres sjanser?

— I grunnen svært lite. De har slått vest-europeerne, men ikke møtt øst-europeerne. Det eneste vi med sikkerhet kan si, er at Ingunn Brechan og Solfrid Johansen er bedre trent enn noen norske kvinnelige roere har vært tidligere. Dessuten er de i klar fremgang igjen etter Solfrids forkjølelse og Ingunns ryggskade. Hvilken plassering de kan oppnå hverken vil eller kan jeg si noe om, vi i ledelsen er like spente som alle rointeresserte hjemme i Norge.

Deltagelsen i roing her i Montreal blir langt mindre enn man hadde ventet, fordi omtrent alle nasjoner stilte ekstremt harde kvalifiseringskrav. Medaljesjanser krevde de fleste, dermed kan ikke deltagelsen bli stor. Det sier litt om norsk rosports stilling at med omtrent like strenge krav sender man 14 aktive til Canada. Det er et stort kompliment til en «liten» norsk idrett — som her i Montreal kan vise seg å bli stor.

Bedre til vanns enn på land, har vært en gjennomgangsmelodi i karakteristikk av norsk sommeridrett i år. Det stilles store krav til roere (og padlere). Jola.

Roerne, her representert ved brødrene Hansen, er våre største medaljehåp i Montreal-OL.

En øl med erke-rivalene

MONTREAL (VG) — Foran en olympisk konkurranse skulle nervene roes ned. Alf og Frank Hansen ble sendt ut for å ta seg et glass øl søndag kveld. En god medisin for å sovne når det sitrer i kroppen.

De traff ingen ringere enn sine østtyske motstandere Hans-Ulrich Schmied og Jurgen Bertov. Fire mann satte seg ned rundt et bord, pratet og diskuterte mulighetene ute på vannet.

Østtyskerne syntes i alle fall det var hyggelig og foreslo en runde til.

— Men vi sa stopp, ler Alf Hansen.

Ø-tysk opplegg uten suksess

MONTREAL (VG) — I tre uker foran OL har østtyske roere trent på Silveretta-sjøen i Østerrike. De har brukt den gamle metoden med å samle ekstra røde blodlegemer i høyden foran store konkurranser.

Men hundre prosent vellykket har det ikke vært. I de trakter som hjemme i Norge, har det nemlig vært tørke i år, sjøen hadde skrumpet inn til en brøkdelt av hva den vanligvis er.

Dermed fikk roerne aldri sveis over treningen.

NAFSTAD-FIREREN FALT BLANT ULVER

MONTREAL (VG) — Fjerdeplass i et forsøksheat er ikke mye å rope hurra for, tre tiendeler fra bronse i finalen etter å ha ligget an til sølv gjennom 1800 meter er meget akseptabelt. Den styrmannsløse norske fireren med Ole Nafstad, Arne Bergodd, Finn Tveter og Rolf Andreassen pres terte begge deler i samme løp.

Nå skal man være varsom, dette var ikke finalen. Men det skal forundre oss meget om ikke samtlige fem båter fra dette forsøk ror søndagens finale sammen med Vest-Tyskland. Det er rett og slett beinhardt.

Øst-Tyskland er i en klasse for

seg. Men så fulgte Sovjet New Zealand og Norge som perler på en snor. Vi ble slått med fattige 3/10 i spurten om tredje plass og direkte semifinale.

«Et hav» etter — slått med syv sekunder av Norge — fulgte Canada, heatets «prugelknabe».

Likevel skulle det vise seg at Canada hadde langt bedre tid enn vinnerne av noe annet heat, de slo USA med to sekunder. Norge var altså ni sekunder bedre enn vinnerne av de foregående heat og kom likevel ikke videre. Snakk om uheldig trekning.

Men vi kommer til å være der vi skal likevel. Roingen gutta presterer står det all respekt av. De kommer til å vinne onsdagens oppsamling som de vil, de går videre gjennom semifinalen også. Den uheldige trekningen betyr bare et løp ekstra.

Fra roing til diskos

Montreal (VG) — Peter Michael Kolbe — Vest-Tysklands vidunderbarn i roing som ble verdensmester i fjor — har tanker om å trekke seg til-

bake til tross for at han bare er 22 år.

— Han har i alle fall sagt at hvis det blir gull i dette OL, vil han gå inn for diskos neste sesong, forteller Alf Hansen.

— Han har allerede nærmet seg

60-meters grensen uten spesialtrening og mener det ligger store muligheter i denne grenen.

I det hele tatt er han et unikum når det gjelder bevegelser, ror på en måte som andre ikke kunne, vi er rett og slett ikke raske nok i bevegelsen.

Kraftkaren på 194 cm og 89 kilo bare lekte med konkurrentene i går. Fra start tok han en klar ledelse, slapp så irlenderen Jean Drea inn på seg, lot ham faktisk gå forbi, før Kolbe slo til med et publikumsnummer, og før forbi i spurten. Ingen tvil om at den gutten er i form.

Ingen klaff for Amundsen og co.

Montreal (VG) — Firer med styrmann må via oppsamling i morgen. Fjerdeplassen i heatet holdt ikke til direkte semifinale.

— Synd at vi ikke fikk til roingen

i dag, sier storken Tom Amundsen. — Vi kom aldri i gang i starten, fant ikke rytmen og ble liggende håpløst langt bak. Fra 500 til 1000 meter gikk det slik vi kan, da trodde vi faktisk at motstanderne skulle bli innhentet, men så skar det seg

plutselig på siste halvdel av løpet — der vi normalt er best.

En kvart distanse holder ikke til å hevde seg i olympisk sammenheng. Men det er verdt å merke seg at Norge hadde best tid av samtlige båter i heatet fra 500 til 1000 meter

— det er altså fart i båten.

Mulighetene burde være til stede for å nå en semifinale i morgen, selv om vi bare hadde Argentina bak oss rent tidsmessig denne gangen. Og noen finale kan båten neppe gjøre seg noe håp om.

Derfor gikk TV-Norge⁷³ glipp av Frank og Alf

MONTREAL (VG) — TV-Norge fikk fyldig dekning fra ro-arenaen under gårsdagens sendinger, men gikk glipp av dob-

beltscullerens ro-oppvisning i forsøksheatet. Hvorfor Jarle Høysæter?

TVs Gunnar Grimstad intervjuer Frank og Alf Hansen. (Intervju et kommer på norsk TV i dag.)

— Vi er jo nødt til å foreta en visst utvalg. Vi kan ikke få med alt i våre sendinger som går samlet til hele Europa. Vi mente det var riktig at alle nasjonene fikk se så mye som mulig av sine egne og resonerte som så at dobbeltsculleren skal det bli rik nok anledning til å komme tilbake til senere, sier Høysæter, som er leder for den europeiske fjernsynsunionens team her borte.

De fleste fornøyde

— Jeg tror flesteparten av nasjonene kan si seg fornøyde med det utvalget de fikk i går, men det er klart at «til lags at alle kan ingen gjera». Det visste vi jo også på forhånd, men akkurat i dette tilfellet valgte vi å satse på andre båter som det ikke er sikkert vi skulle få se senere i konkurransen, sier Høysæter som lover å komme tilbake til dobbeltsculleren.

Mistet lyden

— Hvordan går det ellers med sendingene?

— Stort sett bra, enkelte problemer har vi, selvfølgelig, og det må man jo regne med ved slike anledninger. I går mistet en del av Europa lyden og kommentarene en kort periode, men jeg tror ikke det gikk utover Norge. Vi hadde en feil ved apparaturen, men fikk heldigvis utbedret den under marsjen. Slike ting må man være forberedt på kan komme til å oppstå når så mange detaljer skal klaffe for at alt skal bli perfekt, sier Høysæter.

PS. TV-Norge skal for øvrig få se Hansen-brødrene på skjermen allerede i kveld. Gunnar Grimstad har intervjuet de to, så for dere ro-entusiaster som ble skuffet i går: — I kveld er det bare å skru på TV-apparatene igjen.

Ro-dramatikk oppsamling idag

Dramatikk på ro-stadion, men lite oppløftende innsats av de norske kvinnelige roerne igår. Dobbeltsculleren med Solfrid Johansen og Ingunn Brechan kolliderte umiddelbart før start. Brechan fikk skader i ryggen og båten fikk endel materielle skader. De to norske jentene må ro oppsamlingsheat idag for eventuelt å kvalifisere seg til finalen. Singelsculleren med Tone Pahle kom sist i sitt heat men hun skal også ro oppsamling. Det blir mye oppsamling for de norske idag, idet både firer med og uten styrmann også skal forsøke å kvalifisere seg.

Cox'en Alf Torp — oppsamling idag.

OPPVISNING

orge
Alf

MONTREAL (VG) – Det var mye OL i TV i går kveld og natt – men to store glipp av. Først Alf og Frank Hansens suverene roing i dobbeltsculler-forsøke deretter den rumenske turnersken Nadia Comanecis fantastiske innsats i ob i skranke – for første gang i OL-historien!

statet. Hvorfor Jarle

IKKE VISTE

SUVERENE BRØDRE

MONTREAL (VG)

— Snaue to hundre meter fra mål skjedde det: Alf og Frank Hansen satt og så opp på tidtagertavla for å orientere seg om løpet de var i ferd med å avslutte: — Her kan det bli god tid, skrek Frank. — Vi tar i litt ekstra.

Episoden viser bare hvor suverene nordmennene var under sitt forsøksheat mot bl. a. russere og briter. Det ble bare rodd for fullt til ca. 100 meter. Da fant gutta ut at ledelsen på ni sekunder til nærmeste konkurrent var stor nok og satte ned takten. Brukte tiden til å se seg om på vannet mens de fortsatt økte, men ikke så mye lenger.

— Det gikk ganske lett allerede

ut fra start, sier Frank. — Vi hadde en middels åpning, regnet egentlig med å ligge litt i bakfeltet for å begynne kjøret etter hundre meter, men da vi så oss omkring lå vi allerede i teten. Da var det bare å skuffe på, si farvel til resten av båtene først som sist.

Dagens klareste seier

Den norske oppvisningen var dagens klareste seier på den olympiske rostadion. Med ni sekunders margin feiet våre verdensmestere over målstreken foran Sovjet som vi visste så lite om, og som har vært fryktet i denne konkurransen.

Østtyskernes kanonbåt klarte heller ikke å holde tempoet, deres tid var ti sekunder svakere enn den norske.

— Ta likevel ikke noe for gitt påpeker Frank. — Under slike forsøksheat er det mye lureri. Fram til 100 meter kan man sammenligne tider og få noenlunde rede på styrkeforholdet. Deretter slapper mange av hvis de har sikret seg en posisjon, vil ikke ta ut nødvendige krefter hvis de ikke må.

På passeringene ved 1000 meter er den norske fasiten minst like fin. Russerne lå da fem sekunder bak vårt mannskap, østtyskerne hadde syv sekunder svakere tid.

Dagens største applaus

Publikum var i hvert fall med vårt brødrepar som fikk dagens

største applaus da de kom over vannet i ensom majestet — med unntak av kanadiske hjemmefavoritter. En liten nasjons triumf over store — som Norges over Sovjet i dette tilfelle — er alltid populært.

Britiske ledere hadde følgende kommentar:

— Våre egne håp, Balieu/Hart, hadde ikke noe vellykket løp i sin nye superbåt. Men de kan bedre. Nordmennene er det imidlertid ikke

noe å gjøre med, der har vi allerede gitt opp kampen. Jeg tror de kommer til å vinne denne konkurransen som de vil. Så får resten av feltet kjempe om de neste medaljene. Jeg tror ikke engang østtyskerne kan true deres mannskap.

Hyggelige ord å ta med seg på veien, men konkurransene er så langt fra avgjort. Det vet Alf og Frank bedre enn noen andre.

Fikk selvtillit

Som Frank sa det:

— Vi var best i dag, ingen tvil om det. Men det er jo langt fra sikkert at vi får til roingen like godt om en uke, eller om østtyskerne har noe mer på lager. Foreløpig er det bare å si at slik innsats som vi presterte i hvert fall gir en god porsjon selvtillit med på veien. Det er heller ikke dumt å ta med seg.

Hansen-brødrene «koser seg» inn til seier i forsøksheatet - suverene vinnere med 10 sekunder til neste båt.

Dame-treneren inn på fireren

MONTREAL

I dag forsøker våre firere på nytt å kvalifisere seg til semifinalene. Vi kan høyst vente at en kommer igjen - nå løyet. Og det må bli den styrmannsløse fireren med Nafstad, Andreassen, Tveter og Bergodd som var uheldige i forsøket. Et fotbrett røk like før start, og de måtte droppe oppvarmingen. Likevel var de bare 30/100 fra direkte kvalifisering.

Verre er det med styrmannsfireren. Det er sykdom om bord. I det lengste håper man at Sverre Norberg ikke skal ha pådratt seg en infeksjon, og man frykter også at Rune Dahl har et for dårlig treningsgrunnlag og at han derfor er blitt kjørt for hardt.

Synd er det om en av disse må stå over i dag. Innet stygt sagt om vår trener for damedobbeltskulleren, Åke Fiskerstrand, men med ham om bord blir det neppe semifinale.

JSJ

Ro-jentene kolliderte

Montreal: — Ingunn Brechan, 22 år gammel trønderjente, er plastret inn oppover ryggen. Det er merker etter at den norske dobbeltsculleren kolliderte med den amerikanske like før start i forsøksheatet. Kollisjonen var såpass kraftig at den norske båten fikk store skader og måtte repareres i alle hast. Hele forsøksheatet ble utsatt.

Ingunn forteller:

— Vi trodde vi skulle starte i bane fire. Vi varmet opp og tenkte ikke på noe annet enn løpet. Imens ble hele feltet forskjøvet uten at noen fortalte oss om det. Amerikanerne i bannen ved siden av oss kom over i vår bane.

Hennes kollega i båten, Solfrid Johansen, skyter inn:

— Vi var ikke klar over noe før vi plutselig hørte krasjet. Da var det på tide å snu seg og se hva som foregikk.

Ingunn slår fast at de skrammene hun fikk ikke er al-

vorlige. Hun ble plastret inn av den norske massøren og fikk behandling. Hun kunne stille like frisk opp igjen halvannen time senere. I mellomtiden hadde man hatt et hektisk reparasjonsarbeide på båten.

— Fire båtbyggere gikk sammen, forteller Solfrid. Vår egen båtbygger fikk god hjelp. Nye deler ble høvlet til og felt inn og nå er båten like god som ny igjen.

I selve løpet kom de to norske jentene på etterskudd fra start og selv om de spurtet friskt kunne de ikke ta igjen tilstrekkelig mye.

— Vi hadde heller ikke trodd at vi skulle gå rett til finalen. Det er bare vinneren av de to heatene som gjør det. Vi hadde hele tiden regnet med at vi måtte via oppsamling og forsøke oss den veien, sier Solfrid.

Helt umulig burde det ikke være for dobbeltsculleren å komme til finalen i dette olym-

piske mesterskapet, derimot blir det atskillig vanskeligere for Tone Pahle i singlesculler. Hun var imidlertid med i Montreal bare som reserve for dobbeltsculleren og stilte opp fordi hun syntes det var gøy å få prøve seg. Noen forhåpninger hadde hun ikke.

— Det er for mange gode båter igjen til at jeg skal nå finalen, sier hun.

Rojentene tar mål av seg til bronsemedaljer

Aftenpostens OL-redaksjon JOHN FREDRIKSEN

Det ble en dramatisk og lite oppløftende OL-debut for våre kvinnelige roere. Både dobbeltsculleren med Solfrid Johansen/Ingunn Brechan og Tone Pahle i singlesculler må veien om onsdagens oppsamlingsheat for å nå til finalen. Men det skjedde ikke før den norske dobbeltsculleren både hadde havarert, fått Ingunn Brechan skadet i ryggen og fått forskjøvet starten for hele heatet i halvannen time for å starte om igjen.

De norske rojentene kan delvis selv lastes for fadesen som inntraff, selv om alle de andre konkurrentene underveis fikk beskjed om at banene var forskjøvet i forhold til det opprinnelig. På grunn av at det ikke var fullt antall båter til start, valgte man å bruke

bane to som nummer én. Denne forflytningen var ikke de norske jentene klar over og på vei til start kom plutselig den amerikanske båten fossende rett mot dem.

— Vi ante ikke noe før det braket til noe forferdelig. Vi så faktisk ikke båten før i det samme

øyeblikket som den traff oss, kunne Solfrid Johansen fortelle etter at det verste var over.

— Det må ha vært en åre som traff meg i ryggen, mente Ingunn Brechan. Det ble et kutt av det og en del skrubbsår.

Flisene føk av skvettbrettet på

den norske båten og et par spanter fikk også alvorlige skader. Men noe hull i skroget ble det utrolig nok ikke. Verre gikk det faktisk med den amerikanske båten som fikk slått av riggene i tillegg til de øvrige skadene. Det

Fortsatt side 15.

Den norske dobbeltsculleren (t.v.) med mannskapet Ingunn Brechan og Solfrid Johansen umiddelbart etter kollisjonen med den amerikanske båten.

Hårsbredd fra forlis da det smalt:

BÅTEN BRAKK BAK BRECHAN

Ingunn Brechan og Solfrid Johansen kommer til land med sin skadete båt, hvor de norske herroererne med blant annet Frank og Alf Hansen sto klare til å hjelpe til.

— „Bare DDR og Sovjet er bedre enn oss“

MONTREAL (VG) — Da våre dameroere endelig fikk starte kom de ikke skikkelig i gang. Maken til bedrovelig start håper man å unngå. De lå sist, helt sist.

— Vanligvis er vi ingen racere på første delen av løpet, men dette var ille, sier Solfrid Johansen. Det kan ikke bli verre, lover på tro og ære å forbedre oss i fortsettelsen. Men tankene var andre steder etter havariet tidligere på dagen. Noe godt samarbeid mellom hv av egentlig ville og musklene som skulle gjøre det var det ikke.

Norge lå seks sekunder bak Sovjet allerede etter 500 meter — i mål

var forskjellen knappe åtte sekunder. Fra en bedrovelig siste plass passerte jentene båt etter båt — bare ikke Sovjet og DDR. Tredjeplassen på en tid som hadde gitt kamp om seieren i heatet foran viser med all mulig tydelighet at denne uttagningen hadde sin fulle og hele berettigelse.

Med en skikkelig start tror jeg skalpen på Bulgaria er innen rekkevidde — at våre kometer på da-

menes rohimmel kan overraske all verden med en bronsemedalje.

For all del, ta den ikke på forskudd. Men vanskeligheter med å komme seg til finalen skulle de ikke ha. Det viser blant annet spurtten. På de siste 250 meterne var Johansen/Brechan et halvt sekund raskere enn DDR, nesten to sekunder raskere enn Sovjet, hurtigst av samtlige dobbeltscullere.

MONTREAL (VG) — Damescullerens dobbeltsculler trøster seg med en ting: Nå kan ikke flere uhell ramme dem, de har gjort unna sin kvote.

Først var det Solfrid Johansen (20) sykdom over 14 dager før OL-avreisen, deretter Ingunn Brechans (22) ribbenstrøbbel etter ankomst og til slutt gårsdagens kollisjon med de amerikanske damene Diane Braecland og Jan Palchikoff.

Ingunn Brechan forteller:

— Vi hadde tatt en liten oppvarmingsrunde i bane 4 som vi var anviset, var tilbake på vei mot start noen minutter før racet skulle begynne. Plutselig smalt det bak meg, hele båten knaket, treverk revnet og riggen ble revet tvers av. Jeg snudde meg og så to amerikanske damer sitte der ganske hysteriske.

Solfrid Johansen overtar:

— Jeg har en merkelig evne i slike situasjoner. Istedenfor å få panikk blir jeg kald som is. Ingunn har noe av det samme. Vi undersøkte skadene, fant ut at båten holdt seg flytende og prøvde å komme oss løs. Det var umulig. Riggene hadde filtret seg. Ingunn hadde en amerikansk åre under benet, vi måtte ha hjelp.

Det tok tid, fem, seks, syv minut-

ter gikk, funksjonærbåten jobbet for livet, vi fant i mellomtiden ut at det ikke gikk an å ro noen konkurranse med dette utstyret. Satte kursen mot land.

Da vi kom inn var alt ordnet. Vårt heat var utsatt i to og en halv time, båtmann Metelmann måtte i aksjon igjen og lovet oss utstyr i full stand på den korte tiden. Fikk hjelp av ikke mindre enn fire verfts-representanter.

Denne Metelmann fortsetter å imponere. Riggene var altså helt odelt, likedan et viktig spant inne i båten, skjermen som sitter foran båten for å ta av for sjø var flenget vekk og likedan øverste del av siden på den.

Solfrid Johansen ble sendt nedover langs land for å lete etter vrak-biter som skulle brukes til reparasjonen. Ingunn Brechan ble tatt under behandling av fysioterapeuten John Gudmundsen for en trøkk hun hadde fått seg i ryggen. Da Solfrid kom tilbake med deler av dobbeltsculleren var den nesten ferdig. Metelmann og hans hjelpere hadde funnet andre materialer, bare finpuss og lakking stod igjen. Svært få kunne se at noe som helst hadde skjedd med båten da de lå på vannet igjen.

— Men hva var egentlig årsaken til kollisjonen?

— Vi hadde fått tildelt bane fire, forteller Solfridd Johansen, — og rodde i den, men det hadde kommet en vindskiftning og hele feltet var forskjøvet en bane. De andre hadde fått beskjed, men ikke vi.

Ro-kollisjon i OL-debuten

Men mirakelmannen Metelmann fikset båten til Brechan/Johansen

MONTREAL

På en smilende og sjarmerende måte forklarte våre to ro-jenter Ingunn Brechan og Solfrid Johansen hvorledes kollisjonen med den amerikanske dobbeltsculleren inntraff og hvordan den kunne vært unngått. En kollisjon som førte til at deres forsøksheat måtte utsettes i to og en halv time. I mellomtida hadde de opplevd å bli løst fra en tømmer-vase av norske og amerikanske årer og rigger, ro tilbake til land for behandling av skrubbsår, få båten tilbake i reparert og brukbar stand og gjennomført heatet på nytt.

Og til tross for at det ble 3. plass i heatet bak Sovjet og DDR, var det bare smil å spore. De hadde jo tross alt fått den 4. beste tida etter et løp som de langt fra var tilfredse med.

I kulissene hadde båtsmann Hans Metelmann arbeidet med båten «Trondheim», skjenket av kommunen med samme navn. Like før avreisen til OL, med hjelp av 4 eksperter fra et av

Av
Allan Aabech

Europas største båtbyggerier, Tusenkunstner Metelmann ble mirakelmann igjen.

Mens Ingunn fikk massasje, ble Solfrid sendt nedover langs banen for å lete etter vrakrester. De hadde riktignok drevet i land, men tidsnøden førte til at Metelmann måtte ta i bruk annet materiell for å få båten i skikkelig stand. Og dessuten måtte en rigg settes ut etter at den hadde bøyde seg i kollisjonen.

— Vi ble liggende sammenfil-

tret med amerikanerne i 5 minutter før en hjelpebåt kom til. Riggene var vanskelige å få fra hverandre. Vi hadde fått de andres årer under beina, men turde ikke gjøre noe selve av frykt for å velte. Vi kom motsatt vei og så hverandre ikke før det smal. Men det er jo rart at ikke dommerbåten eller andre så hva som var i ferd med å skje. Kanskje det kunne vært unngått om vi hadde vært mer våkne selv. Vi visste jo at bare 1 ikke var i bruk og at vi derfor skulle ro i bane 5, og ikke 4 som vi ble anvist, sier Solfrid Johansen.

Ulykken er skjedd og jentene må igjennom oppsamling i morgen.

— Annet hadde vi heller ikke regnet med, sier de.

Om det er av beskjedenhet, vet vi ikke. Men de er i alle fall uten respekt for sine østtyske og sovjetiske konkurrenter. Roin-gen deres imponerte dem ikke.

Men hvordan forklarer de så at de rodde de siste 250 meter raskere enn de første?

— Slik er det alltid. Det er lik-som et eller annet som skjer med oss på 500 meter. Vi vet ikke hva vi skal gjøre for å komme tidligere i gang. Opp-varmingen på forhånd er god nok. Vi kan jo ikke slite oss helt ut før starten, sier Ingunn fra Trondheim og Solfrid fra Sandefjord.

Jentenes start var under enhver kritikk. De kom sist ut av samtlige. Først på de siste 200 metrene passerte de USA og Canada.

— Tankene var nok flere steder enn de burde være da, innrømmet de. Sovjet vant med nærmere 8 sekunder. Østtyskerne var 7 sekunder foran våre. I det andre heatet vant Bulgaria 4,5 sekunder bedre enn den norske båten. Bulgaria og Sovjet gikk dermed rett til finalen, mens de øvrige må gjennom oppsamling i morgen, der de to beste i hvert av de to heatene går videre. Semifinalen er annullert på grunn av for liten deltakelse.

Dramatikk på rostadion: Norges dobbeltsculler bæres i land av Ingunn Brechan og Solfrid Johansen for reparasjon. Starten ble utsatt to og en halv time, men endelig kom de i gang. Og etterpå var de smilende blide tross 3. beste tid i heatet.

79
Sandefjords deltaker i Montreal uheldig:

De norske rojentene kolliderte med USA før starten

De norske og de amerikanske jentene tørnet sammen med et brak og måtte ha assistanse for å komme løs igjen.

Montreal (NTB-OL.red): De norske rojentene hadde ingen stor suksess i sin olympiske debut i forsøksheatene for kvinner på rostadion i Montreal mandag. Både dobbeltsculleren med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen og Tone Pahle i singlesculler må som ventet til oppsamling onsdag for eventuelt å kvalifisere seg for lørdagens finaler. Det ble henholdsvis 3. og 5. plass på de to båtene. Bare heatvinnerne gikk direkte til finalen.

Det skjedde dramatiske ting under dagens konkurranser og midt i begivenhetenes sentrum var den norske dobbeltsculleren. Før start kom de inn i feil bane

og kolliderte med den amerikanske båten.

— Under oppvarmingen ute på vannet foran start var de ikke oppmerksomme på at banene var forskjøvet en plass. De rodde langsomt opp mot startblokken i den opprinnelige banen og så ikke at USA var i ferd med å forflytte seg over i denne fra sin tidligere tredje bane, og dermed var det gjort, fortalte Ingunn Brechan.

— Båtene traff hverandre ganske langt foran og begge ble påført store skader. Verst gikk det utover USA. I samme øyeblikk fikk jeg et slag i ryggen, men var akkurat da mer opptatt

av hvordan det hadde gått med båten.

— Fryktet dere at båten ikke ville bli klar igjen til en ny start?

— Nei, vi mente at vår båtmann Hans Metelmann ville klare også denne oppgaven, og han fikk god hjelp av fire forskjellige båtverft, sa Ingunn. Verst gikk det utover skvettbrettet, og et brudd i den ene spanten var også alvorlig nok. Men Metelmann og hans hjelpere felte inn nye stykker og fikk båten tipp-toppt samtidig som jeg var inne til behandling hos massøren, J. Gudmundsen.

De dobbeltsculleren endelig kom i gang fikk den til en elen-

dig start. Etter hvert kom den imidlertid i sig og avsluttet som vanlig sterkt. Canada og USA ble innhentet da det gjensto 250 meter, men de hadde ingen mulighet til å hamle opp med øst-blokk-landene, Sovjet og Øst-Tyskland. Med tiden 3.29.54 ble Norge slått med nesten 8 sekunder av Sovjet.

Tone Pahle kom bokstavelig talt skjevt ut i sitt heat. Etter bare få meter havnet hun utenfor sin egen bane og lå tidlig godt etter konkurrentene. Hun fikk notert 3.59.93, men den dobbelte øst-tyske verdensmesteren Christine Scheiblich brukte 3.49.29.

Tone Pahle sist i singlesculler

Montreal (NTB-OL.red.): Tone Pahle ble desidert sist i sitt forsøksheat i singlesculler for kvinner i Montreal mandag.

Den dobbelte østtyske verdensmesteren Christine Scheiblich vant Tones heat på 3.36.09, mens tiden til Norges deltaker var 3.59.93.

Kolliderte med kanadisk båt

Ingunn Brechan skadet

Montreal (NTB-OL.red): Den norske roersken Ingunn Brechan ble skadet under en kollisjon med den kanadiske dobbeltsculler ved oppvarmingen foran starten av første heat av rokonkurransen mandag.

Det norske laget var blitt an-

vist feil bane og de to båtene oppdaget ikke hverandre før de barket sammen. Båten fikk betydelige skader og er nå under reparasjon.

Hvorvidt Ingunn Brechan kan stille opp etter den trykken hun fikk, vil først være avgjort like

før heatet skal starte om lag kl. 1800 norsk tid.

Det er en mulighet for at reserven Tone Pahle må gå inn i stedet. Hun skal imidlertid også ro singlesculler i dag.

Solfrid Johansen unngikk heldigvis å bli skadet.

Rojentene hadde ingen suksess

Montreal (NTB-OL-red): De norske rojentene hadde ingen stor suksess i sin olympiske debut i forsøksheatene for kvinner på rostadion i Montreal mandag. Både dobbeltsculleren med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen og Tone Pahle i singlesculler må som ventet til oppsamling onsdag for eventuelt å kvalifisere seg for lørdagens finaler. Det ble henholdsvis 3. og 5. plass på de to båtene. Bare heatvinnerne gikk direkte til finalen.

Det skjedde dramatiske ting

under dagens konkurranser og midt i begivenhetenes sentrum var den norske dobbeltsculleren. Før start kom de inn i feil bane og kolliderte med den amerikanske båten.

— Under oppvarmingen ute på vannet foran start var vi ikke oppmerksomme på at banene var forskjøvet en plass. Vi rodde langsomt opp mot startblokken i den opprinnelige banen og så ikke at USA var i ferd med å forflytte seg over i denne fra sin tidligere tredje bane, og dermed

var det gjort, fortalte Ingunn Brechan.

— Båtene traff hverandre ganske langt foran og begge ble påført store skader. Verst gikk det utover USA. I samme øyeblikk fikk jeg et slag i ryggen, men var akkurat da mer opptatt av hvordan det hadde gått med båten.

— Fryktet dere at båten ikke ville bli klar igjen til en ny start?

— Nei, vi mente at vår båtmann Hans Metelmann ville klare også denne oppgaven, og han fikk god hjelp av fire forskjellige båtverft, sa Ingunn. Verst gikk det utover skvettbrettet, og et brudd i den ene spanten var også alvorlig nok. Men Metelmann og hans hjelpere felte inn nye stykker og fikk båten tipp-

topp samtidig som jeg var inne til behandling hos massøren, J. Gudmundsen.

Da dobbeltsculleren endelig kom i gang fikk den til en elendig start. Etter hvert kom den imidlertid i sig og avsluttet som vanlig sterkt. Canada og USA ble innhentet da det gjensto 250 meter, men de hadde ingen mulighet til å hamle opp med øst-blokk-landene, Sovjet og Øst-Tyskland. Med tiden 3.29.54 ble Norge slått med nesten 8 sekunder av Sovjet.

Tone Pahle kom bokstavelig talt skjevt ut i sitt heat. Etter bare få meter havnet hun utenfor sin egen bane og lå tidlig godt etter konkurrentene. Hun fikk notert 3.59.93, men den dobbelte øst-tyske verdensmesteren Scheiblich brukte 3.49.29.

og det ser mørkt ut for firer med cox

Montreal (NTB-OL-red): Det ser ikke helt lyst ut for den norske fireren med styrmann foran tirsdagens oppsamlingsheat i roing. Sverre Nordberg føler seg ikke riktig bra om dagen, og Ro-

galendingen Rune Dahl går rundt og klager over at han er slapp i kroppen.

— Nordberg var hos legen mandag og tok en blodprøve, forteller treneren Knut Amund-

sen. Det er ikke godt å si hva det er som feller ham, men i Dahls tilfelle er det vel bare det at han ikke riktig har tålt hardkjøret. Han kom jo med i OL-billet på et sent tidspunkt.

Hvis Nordberg må trekke seg fra deltagelsen, blir det en ny OL-start for jentenes trener Åke Fiskerstrand. Han var også med i Munchen for fire år siden, men da i toer

OL Montreal 1976

OL Montreal 1976

Dobbeltskulleren kolliderte før start

Den norske dobbeltsculleren i kvinneklassen kolliderte før start i går, og Ingunn Brechans rygg kom ikke ganske skadefri fra uhellet. Sårene ble imidlertid stelt og iset ned før den nye starten — halvannen time senere enn den opprinnelig var programmert. — Skadene burde ikke få noen konsekvenser i dagene fremover, sier Brechan selv, og på bildet konstaterer hennes parkamerat i båten, Solfrid Johansen, at plastringen sitter som den skal. (Foto: NTB).

Sverre Nordberg føler seg ikke bra om dagen

Det ser ikke helt lyst ut for den norske fireren med styrmann foran tirsdagens oppsamlingsheat i roing. Sverre Nordberg føler seg ikke riktig bra om dagen, og rogalendingen Rune Dahl går rundt og klager over at han er slapp i kroppen.

— Nordberg var hos legen mandag og tok en blodprøve, forteller treneren Knut Amundsen. Det er ikke godt å si hva det er som feiler ham, men i Dahls tilfelle er det vel bare det at han ikke riktig har tålt hardkjøret. Han kom jo med i OL-bildet på et sent tidspunkt.

Hvis Nordberg må trekke seg fra deltagelsen, blir det en ny OL-start for pikenes trener Åke Fiskerstrand. Han var også med i München for fire år siden, men da i toer.

Foran oppsamlingsheatet:

Roerne føler seg ikke bra

MONTREAL: Det ser ikke helt lyst ut for den norske fireren med styrmann foran dagens oppsamlingsheat i roing. Sverre Nordberg føler seg ikke riktig bra om dagen, og rogalendingen Rune Dahl går rundt og klager over at han er slapp i kroppen.

— Nordberg var hos legen mandag og tok en blodprøve, forteller treneren Knut Amundsen. Det er ikke godt å si hva det er som feiler ham, men i Dahls tilfelle er det vel bare det at han ikke riktig har tålt hardkjøret. Han kom jo med i OL-bildet på et sent tidspunkt.

Hvis Nordberg må trekke seg fra deltagelsen, blir det en ny OL-start for jentenes trener Åke Fiskerstrand. Han var også med i München for fire år siden, men da i toer.

Kollisjon skapte dramatikken i OL

Montreal (NTB—OL-red): De norske rojentene hadde ingen stor suksess i sin olympiske debut i forsøksheatene for kvinner på rostadion i Montreal mandag. Både dobbeltsculleren med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen og Tone Pahle i singlesculler må som ventet til oppsamling onsdag for eventuelt å kvalifisere seg for lørdagens finaler. Det ble henholdsvis 3. og 5. plass på de to båtene. Bare heatvinnerne gikk direkte til finalen.

Det skjedde dramatiske ting under dagens konkurranser og midt i begivenhetenes sentrum var den norske dobbeltsculleren. Før start kom de inn i feil bane og kolliderte med den amerikanske båten.

— Under oppvarmingen ute på vannet foran start var de ikke oppmerksomme på at banene var forskjøvet en plass. De rodde langsomt mot startblokken i den opprinnelige banen og så ikke at USA

var i ferd med å forflytte seg over i denne fra sin tidligere tredje bane, og dermed var det gjort, fortalte Ingunn Brechan.

— Båtene traff hverandre ganske langt foran og begge ble påført store skader. Verst gikk det utover USA. I samme øyeblikk fikk jeg et slag i ryggen, men var akkurat da mer opptatt av hvordan det hadde gått med båten.

— Fryktet dere at båten ikke ville bli klar igjen til en ny start?

— Nei, vi mente at vår båtmann Hans Metelmann ville klare også denne oppgaven, og han fikk god hjelp av fire forskjellige båtverft, sa Ingunn. Verst gikk det utover skvettbrettet, og et brudd i den ene spanten var også alvorlig nok. Men Metelmann og hans hjelpere felte inn nye stykker og fikk båten tipp-topp samtidig som jeg var inne til behandling hos massøren, J. Gudmundsen.

En av de norske firerne som man fortsatt håper på i OL. Guttene er Tom Amundsen, Rune Dahl, Kjell Johansen og Sverre Norberg.

Damenes dobbeltsculler kolliderte med USA-båt

Begge påført store skader før start – Også Tone Pahle skjevt ut

Solfrid Johansen måtte plastres etter kollisjonen med den amerikanske båten. Det er hennes kollega i sculleren, Ingunn Brechan, som viser frem plasteret.

Montreal (NTB-OL:red): De norske rojentene hadde ingen stor suksess i sin olympiske debut i forsøksheatene for kvinner på rostadion i Montreal mandag. Både dobbeltsculleren med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen og Tone Pahle i singlesculler må som ventet til oppsamling onsdag for eventuelt å kvalifisere seg for lørdagens finaler. Det ble henholdsvis 3. og 5. plass på de to båtene. Bare heatvinnerne gikk direkte til finalen.

Det skjedde dramatiske ting under dagens konkurranser og midt i begivenhetenes sentrum var den norske dobbeltsculleren. Før start kom de inn i feil bane og kolliderte med den amerikanske båten.

— Under oppvarmingen ute på vannet foran start var de ikke oppmerksomme på at banene var forskjøvet en plass. De rodde langsomt opp mot startblokken i den opprinnelige banen og så

ikke at USA var i ferd med å forflytte seg over i denne fra sin tidligere tredje bane, og dermed var det gjort, fortalte Ingunn Brechan.

— Båtene traff hverandre ganske langt foran og begge ble påført store skader. Verst gikk det utover USA. I samme øyeblikk fikk jeg et slag i ryggen, men var akkurat da mer opptatt av hvordan det hadde gått med båten.

— Fryktet dere at båten ikke ville bli klar igjen til en ny start?

— Nei, vi mente at vår båtmann Hans Metelmann ville klare også denne oppgaven, og han fikk god hjelp av fire forskjellige båtverft, sa Ingunn. Verst gikk det utover skvettbrettet, og et brudd i den ene spanten var også alvorlig nok. Men Metelmann og hans hjelpere felte inn nye stykker og fikk båten tipp-topp samtidig som jeg var inne

til behandling hos massøren, J. Gudmundsen.

Da dobbeltsculleren endelig kom i gang fikk den til en elendig start. Etter hvert kom den imidlertid i sig og avsluttet som vanlig sterkt. Canada og USA ble innhentet da det gjensto 250 meter, men de hadde ingen mulighet til å hamle opp med øst-blokk-landene, Sovjet og Øst-Tyskland. Med tiden 3.29.54 ble Norge slått med nesten 8 sekunder av Sovjet.

Tone Pahle kom bokstavelig talt skjevt ut i sitt heat. Etter bare få meter havnet hun utenfor sin egen bane og lå tidlig godt etter konkurrentene. Hun fikk notert 3.59.93, men den dobbelte øst-tyske verdensmesteren Christine Scheiblich brukte 3.49.29.

«Trondheim» kolliderte med USA

gjett hvilken avis?

ADRESSA.

83

Start-uhell holdt på å ødelegge alt for vår kvinnelige doublesculler

MONTREAL: For å sette det litt på spissen, så er Trondheim den eneste byen som «deltar» i Sommerlekene, ved siden av arrangørbyen Montreal naturligvis. Men tirsdag holdt det på å gå galt med «Trondheim», som jo er navnet på den båten som vår kvinnelige dobbeltsculler Ingunn Brechan og Solfrid Johansen, bruker i den olympiske konkurranse og som ble døpt av kommunalråd Elsa Skjerven på Jonsvannet like før OL-troppens avreise til Canada.

Denne gaven fra Trondheim kommune kolliderte onsdag med USA — det kunne jo ha blitt storpolitikk ut av mindre. For ikke helt å fortsette i samme humoristiske lei, så vet leserne naturligvis at det

gikk bra både med båten og med de to jentene i den. Bra gikk det også da de rodde, selv om de var sjanseløse mot suverene Sovjet og DDR.

Glimrende sluttspurt

Men den glimrende sluttspurten til Ingunn fra Trondheim og Solfrid fra Sandefjord ga bud om at jentene både kan nå finalen og kanskje også være med å kjempe om bronsemedaljen. Det tredje beste laget i tirsdagens forsøk, Bulgaria, som var suveren i det andre heatet, hadde nemlig ikke så forskrekkelig mye bedre tid enn det norske. Bulgaria vant sitt forsøk med 3.25,05, Norge brukte 3.29,54 i sitt. Selv om en sammenligning i roing mel-

I MONTREAL:
Victor Johansen

lom sluttidene halter noe, fordi lag som leder naturligvis slår av tempoet en smule, var det absolutt oppløftende å studere mellomtidene. På de siste 250 meter, etterat Norge ennå lå sist av de fire lagene ved 750, brukte nemlig våre jenter bare 50,63 mot 51,05 på DDR og

52,39 på Sovjet.

— Hvordan skjedde så uhellet som kunne ha veltet den norske deltagelsen i denne den første olympiske rokonkurranse som arrangeres for kvinner?

Åre i ryggen

— Vi skulle starte i fjerde bane, og etter å ha varmet opp nådde vi denne bane i retning av startplass. Ingen gjorde tegn til å stoppe oss, så vi trodde naturligvis at alt var i den skønneste orden. Men det viste seg at det var gitt en beskjed som vi ikke hadde hørt om at alle lag skulle forskyve seg en bane. Dermed hadde USA, som egentlig hadde bane nummer tre, inntatt plassen i bane fire, uten at vi så

denne båten da vi med ryggen til rodde mot startplassen, og dermed var uhellet ute, forteller Ingunn som fikk en amerikansk åre i ryggen ved sammenstøtet og som måtte til behandling hos massøren for den norske troppen, John Gudmundsen.

— Jeg kjenner ingenting til skaden og var ikke hemmet av den, sa Ingunn selv etterpå.

— Hva så med «Trondheim»?

— Fem representanter for hele fire båtverft som ellers konkurrerer sterkt samlet seg for å hjelpe. Vår båt er av fabrikat Stämpfli, men det spilte ingen rolle for de andre som assisterte slik at reparasjonen gikk unna på rekordfart, fortalte Solfrid som supplement til Ingunn.

— Vår trener Åke Fiskerstrand var naturligvis til stede hele tiden og så at alt gikk riktig for seg. Amerikanerne «fikset» også noe på

sin båt, og ettersom dette ble regnet som et teknisk uhell, ble det ordnet med omstart for hele heatet som avslutning på dagens konkurranser, hvor Tone Pahle ellers var norsk representant uten at hun akkurat fremhevet seg i singlesculler.

Ingunn fikk «fisk»

— Starten var elendig. Var dere nervøse på grunn av uhellet?

— Vi er alltid sent ute, men var kanskje ekstra svake i starten i dag, innrømmet jentene i kor. — Det var kanskje også vanskelig til å begynne med å samarbeide tankene, likesom Ingunn fikk en «fisk» mellom 500 og 700 meter, fortalte Solfrid.

— Ingunn fikk hva?

— Det er en betegnelse som brukes når man av en eller annen grunn får åren for dypt ned i vannet slik at farten bremses.

Men roingen fra og med 750 meter var de tilfredse med begge to. Onsdag skal de kjempe om finaleplass når de åtte lag bak de to heatvinnere, Bulgaria og Sovjet, som går direkte til finalen, stiller opp i to oppsamlingsheat med fire i hvert og med de to beste fra hvert til sluttoppgjøret.

Oppslutningen fra publikums side om denne historiens første olympiske rokonkurranse for kvinner var overraskende stor i et strålende, men noe vindfullt vær, med 27 grader i skyggen.

Om vår dobbeltsculler fikk en «fisk» så var det for ingen ting å regne mot den amerikanske åtter, der jenta i baugen var helt ute av seg etter at hennes åre gikk så dypt at hun bremsset hele båten og aldri fikk til å ro igjen under den spennende sluttspurten mot Øst-Tyskland som seiret, men hvor USA likevel ble nummer to.

Den norske doublesculleren med Ingunn Brechan (t.v.) og Solfrid Johansen i aksjon i gårsdagens forsøksheat

FRANK OG ALF i solid medvind

Treneren rømmer OL-maset med Hansen- brødrene

*Og norsk roing kan skrive
historie med tre båter i finalen*

Av
Allan Aabech

MONTREAL

Etter treningen i dag reiser Hansen-brødrene bort på et foreløpig ukjent sted for å slippe av fra OL-maset sammen med sin trener Thor Nilsen etter initiativ fra sistnevnte.

De er tilbake i morgen kveld, tidsnok til å få en treningstur i OL-bassenget, og kanskje de i mellomtida kan glemme den urettferdighet de umiddelbart følte etter at trekningen på fredagens semifinale var klar.

— Vi er kommet i det hardeste heatet. Sverige i det andre har aldri hatt større sjanser til å komme til rofinale, sier Frank Hansen.

Norge møter Jugoslavia, England, Italia, Tsjekkoslovakia og Vest-Tyskland. I det andre heatet finner vi Sverige, Frankrike, USA, Sovjet, DDR og Belgia.

— Er det egentlig noe å være redd for etter oppvisningen i forsøksheatet? Alle utenlandske rotrenerer skryter jo av dere. Engelskmennenes trener har jo allerede reservert gullet for Norge.

— Kanskje ikke, men heattoppsettet burde vært bedre. Og så har vi fått bane fem som ligger utsatt til for vin-

den, mener Frank Hansen.

Brødrene er misfornøyde igjen. Også det et godt tegn etter godhumøret de siste dagene. Nå møter de ikke DDR før i finalen, akkurat som i Nottingham i fjor da det ble norsk roings første VM-gull.

Det er da man begynner å snakke om det første OL-gullet.

Vår styrmannsløse firer, come back-fireren som man kan kalle den, etterlot ingen tvil om sin styrke da den vant sitt oppsamlingsheat i går.

Ikke kunne de bli heldigere med trekningen til semifinalen heller. Ror i bane tre mot Belgia, Italia, Vest-Tyskland, Romania og Sovjet. Unntatt Sovjets lag har de slått alle i år. I det andre heatet finner vi USA, England, Bulgaria, DDR, Canada og New Zealand. Blir det finaleplass er det sjanser på bronsemedalje, men heller ikke mer.

Styrmannsfireren sa takk for seg da det ble jumbo i oppsamlingen, et nederlag de fire om bord tar meget hardt. I går var det intet som stemte om bord etter en panisk og altfor hard åpning.

I dag må vår damedobbeltskuller med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen gjennom oppsamlingen, en kurant affære skulle vi tro.

Det betyr at norsk roing har en alle tiders sjanse til å få tre båter i finalen (damer lørdag og herrer søndag). Det er historie i norsk roing.

MONTREAL (VG) — Det blir ikke noe møte med Hansen-brødrenes erkerivaler, østtyskerne Schmied/Bertow, i semifinalen heller. De to favorittlagene trakk hvert sitt heat og venter med den store tvekampen til søndagens finale — forhåpentligvis.

I det hele tatt bør våre verdensmestere gå lekende lett gjennom neste runde. Russerne som hadde nest beste tid i forsøket, havnet nemlig også i det andre heatet, mens våre folk nok en gang møter britene Balleu/Hart som de har rodd mot i hele sommer.

Øvrige motstandere er Jugoslavia, Tsjekkoslovakia, Vest-Tyskland og Italia, lag som ble slått med fra 11 til 20 sekunder i forsøket.

Nå skal man aldri ta noe på forskudd, russernes åtter ble f. eks. slått ut i går. Men normalt ligger veien åpen til en lett finaleplass. Annet var jo heller ikke ventet samme hva slags motstand de får.

Alf og Frank Hansen skal bruke bane fem i fredagens 1. heat, mens firer har fått annet heat og bane tre i sin klasse.

God trekning, finale og OL-poeng?

MONTREAL (VG) — To båter av medaljekvalitet, tre som ikke innebærer noen umiddelbar fare. Nafstad-fireren var heldig med rekningen foran semifinalen — akkurat 3/100 sekund. Det var nemlig seiemarginen til Canada i oppsamlingen.

Nå hadde vel våre gutter, Ole Nafstad, Arne Bergodd, Finn Tveiter og Rolf Andreassen mer på lager, men de slappet ubevisst av etter å ha fått en ledelse tidlig i løpet. Mot slutten måtte de spurte alvorlig for å holde hjemmefavorittene bak seg.

Sovjet er favoritt i Norges semifinale. De slo våre gutter i forsøket, men ikke mer enn et sekund etter at vi hadde ledet på dem til det gjenstod vel hundre meter. Vest-Tyskland imponerte ingen da de vant sitt heat på en tid ni sekunder svakere enn hva Norge ble slått ut med, men fikk slått av en åre og måtte ro med halvt åreblad.

Belgia, Italia og Romania burde vår kvartett derimot legge bak seg. Fra forsøket har de 10 til 17 sekunder bedre tid, men det var forskjellige løp. Kampen båt mot båt er noe annet, det viste gårdsdagens oppgjør. Romania var denne gangen et sekund bak mot 17 i et annet forsøksheat.

— Vi er likevel optimister, ler Arne Bergodd. — Erfaringene fra VM-sammenheng har vist at vi ror bedre for hvert løp: Svakheten har som alltid vært å stå hele distansen, i starten er vi tidlig ute. For hver hardkjøring vi er gjennom går det bedre og bedre mot slutten. Slik virker det også nå.

Selvfølgelig er semifinalen et nåløye. Men vi har ingen respekt for de lagene vi stiller opp mot — slik det var da vi kom grønne og nokså uerfarne til München. Nå kjenner vi vår egen styrke, det skal ikke stå på treningsgrunnlaget. Enkelte lag har tendens til å sakke av etter som de merker hardkjøret, med oss er det omvendt.

Norsk-kanadisk kollisjon

De norske kvinnelige roerne i dobbeltsculler, Ingunn Brechan og Solfrid Johansen kolliderte i går med en kanadisk båt like før start. Jentene havnet på en tredje plass og må ro oppsamlingsheat onsdag. Gårsdagen ble ingen spesielt god dag for de norske farger. Mer om dette kan De lese i våre OL-reportasjer på sportssidene.

Norske idrettsfolk vil alltid ha med seg geitost og vøterøl til utlandet. Også andre land har sine spesialiteter. Franskmennene har med egen kokk og et stort lager av oster og forskjellige vinslag, mens vest-tyskerne har tatt med rikelig med øl til sommerlekene i Montreal.

Roing:

Fjerde beste tid for norske damer

Oppsamlingsheat for Brechan - Johansen

Montreal, (AP): Den norske dobbeltsculleren med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen ombord måtte som ventet gi tapt for Sovjet og Øst-Tyskland i forsøksheatet på rostadion i Montreal mandag ettermiddag, og kom inn på tredje plass med tiden 3.29.54, i underkant av åtte sekunder etter de sovjetiske damene på 1. plass. Brechan/Johansen oppnådde imidlertid dagens fjerde beste tid etter Sovjet, Øst-Tyskland og Bulgaria, og

bør ha alle muligheter til å nå finalen i oppsamlingsheatet onsdag.

Forspillet til det første heatet i damenes dobbeltsculler var meget dramatisk. Den norske og amerikanske båten fikk begge anvist bane 4, og kolliderte da de var i ferd med å manøvrere seg på plass foran starten. Begge båtene ble skadet såpass mye at det lenge var uvisst om de i det hele tatt kunne starte. Arrangørene slapp i mellomtiden i vei det andre heatet, og det viste seg at båtene kunne repareres, slik at første heat kom av gårde noe forsinket.

Norges Tone Pahle ble nr. 5 og

sist i forsøksheatet i damenes singlesculler. Heatet ble vunnet av Christine Scheiblich fra Øst-Tyskland på 3.36.09, mens Tone Pahles tid var 3.59.93.

I toer uten styrmann er Vest-Tyskland og Kanada klare for finalen etter å ha vunnet henholdsvis første og annet forsøksheat. Elleve andre båter kjemper om de siste seks finaleplassene i oppsamlingsheatet.

I firer med styrmann har Øst-Tyskland og Bulgaria kvalifisert seg til finalen med hver sin heatseier. Seks båter må ro oppsamlingsheat i denne klassen.

Sovjet og Øst-Tyskland vant hvert sitt heat og kvalifiserte seg til finalen både i firer uten styrmann og i åtter.

Alf og Frank Hansen slapper ikke av:

HARDKJØR for dobbeltsculleren

Brødrene Alf og Frank Hansen kommer ikke til å slappe av og lade opp til semifinalen i dobbeltsculler. Slik luksus tar man seg ikke tid til. Planene fram til neste test er allerede lagt. Det nytter ikke å føle seg for sikker selv om konkurrentene fikk et alvorlig skremmeskudd i søndagens forsøk. Mandag rodde vårt fremste OL-håp to mil i et passende tempo. De ble ikke stresset av det, men tirsdag morgen er det hardkjør.

— Vi er enige om at det ikke er tid for å legge seg i kuvøse. Vi må fortsette i vanlige spor. Det er lenge til semifinalen og de to gutta skal nok få tid til å lade opp, sier rotrener Thor Nilsen. Det blir knallhardt tempo på treningen tirsdag og onsdag. De to brødrene skal få smelle til med alt de orker.

Det er klart at duoen og deres

medhjelpere allerede er i ferd med å konsentrere seg om finalen til helgen. De skal nok først igjennom semifinalen, men det regner man med skal bli forholdsvis lett.

— Tror du russerne er bedre enn det de fikk vist i forsøkene? — Jeg trodde de drev taktikk, slik vi gjorde det. Vi planla at dobbeltsculleren skulle smelle til fra start slik at de andre fikk noe å gruble på. Jeg trodde lenge at russerne gjorde det motsatte. At de lot sine båter gå forsiktig for ikke å røpe sin styrke, sier Thor Nilsen og legger til: — Jeg er ikke like sikker på om den vurderingen er holdbar. Etter forsøkene søndag samlet nemlig den russiske treneren alle sine roere og lot dem få gjennomgå. Det var ikke måte på hvor misfornøyd han var. Men vi skal ikke undervurdere dem. I denne idretten kan det fort snu seg. Russerne kan ha hatt den samme svarte dagen som vår firer med styrmann.

Fortvilet situasjon før start. Den norske dobbeltsculleren har kollidert med USA og her er assistanse underveis.

Rojentene «i kontakt» med USA:

Dramatikk da dobbeltsculleren kolliderte like før starten

Montreal (NTB—OL red.): De norske rojentene hadde ingen stor suksess i sin olympiske debut i forsøksheatene for kvinner på rostadion i Montreal igår. Både dobbeltsculleren med Ingunn Brechan og Solfrid Johansen og Tone Pahle i singlesculler må som ventet til oppsamling onsdag for eventuelt å kvalifisere seg for lørdagens finaler. Det ble henholdsvis 3. og 5. plass på de to båtene. Bare heatvinnerne gikk direkte til finalen. — Det skjedde dramatiske ting under dagens konkurranser, og midt i begivenhetenes sentrum var den norske dobbeltsculleren. Før start kom de inn i feil bane og kolliderte med den amerikanske båten.

— Under oppvarmingen ute på vannet foran start var de ikke oppmerksomme på at banene var forskjøvet en plass. De rodde langsomt opp mot startblokken i den opprinnelige banen og så ikke at USA var i ferd med å forflytte seg over i denne fra sin tidligere tredje bane, og dermed var det gjort, fortalte Ingunn Brechan.

— Båtene traff hverandre ganske langt foran, og begge ble påført store skader. Verst gikk det ut over USA. I samme øyeblikk fikk jeg et slag i ryggen, men var akkurat da mer opptatt av hvordan det hadde gått med båten.

— Fryktet dere at båten ikke

ville bli klar igjen til en ny start?

— Nei, vi mente at vår båtmann Hans Metelmann ville klare også denne oppgaven, og han fikk god hjelp av fire forskjellige båtverft, sa Ingunn. Verst gikk det ut over skvettbrettet, og et brudd i den ene spanten var også alvorlig nok. Men Metelmann og hans hjelpere felte inn nye stykker og fikk båten tipp—topp samtidig som jeg var inne til behandling hos massøren, J. Gudmundsen.

Da dobbeltsculleren endelig kom i gang, fikk den til en elendig start. Etter hvert kom den imidlertid i sig og avsluttet som vanlig sterkt. Canada og USA ble innhentet da det gjensto

Ikke store personskader, konstaterer Ingunn Brechan og Solfrid Johansen etter kollisjonen.

250 meter, men de hadde ingen mulighet til å hamle opp med øst-blokk-landene, Sovjet og Øst-Tyskland. Med tiden 3.29.54 ble Norge slått med nesten 8 sekunder av Sovjet.

Sovjetunionen vant heatet med 3.21.75, foran Øst-Tyskland 3.22.35, mens Norges tid var 3.29.54. Canada ble nr. fire med 3.31.68 og USA nr. fem med

3.33.15.

Bare vinnerne går direkte til finalen fra kvalifiseringsheatene.

Tone Pahle kom bokstavelig talt skjevt ut i sitt heat. Etter bare få meter havnet hun utenfor sin egen bane og lå tidlig godt etter konkurrentene. Hun fikk notert 3.59.93, men den dobbelte øst-tyske verdensmesteren Christine Scheiblich brukte 3.49.29.

Bra heat for damene idag

Montreal (NTB—OL red.): Solfrid Johansen og Ingunn Brechan er trukket i heat sammen med Tsjekkoslovakia, USA og Nederland i kvinnenes oppsamling i dobbeltsculler onsdag. De to beste går til lørdagens finale.

I forsøket slo de norske jentekunder og de fikk også notert bedre tid enn Tsjekkoslovakia og Nederland. Slansene til finalen skulle derfor være gode.

I tillegg se seg slått av den norske sculleren. Tone Pahle i singlesculler skal ro mot Joan Lind, USA. Mariann Ambrus, Ungarn og Annick Ant-hoyne, Frankrike. Pahle ble grundig distansert av Lind i forsøket og Ambrus hadde også langt bedre tid så det skal seg en gjøres om hun kan sikre seg en av de to semifinaleplassene i heatet.

Firer med styrmann desidert siste båt i sitt heat, men: **En revansjetent Nafstad-firer vant**

Aftenpostens OL-redaksjon JOHN FREDRIKSEN
Montreal, 20. juli.

Nafstad-fireren vant sitt oppsamlingsheat tirsdag. Karene i vår styrmannsløse firer, Ole Nafstad, Finn Tveter, Rolf Andreassen og Arne Bergodd, var alle innstilte på å vise at de var bedre enn i det bedrøvelige forsøksheatet. Men ro-treneren Knut Amundsen måtte fastslå at sorgen og gleden ofte vandrer sammen: Vår firer med styrmann ble desidert siste båt i sin klasse.

Nafstad-fireren stilte på startstreken revansjetente, og var innstilt på å vise at det var uhell som hadde bragt dem til oppsamlingsheatet. Starten hører med til en av deres forer, og denne gang smelte de til som de kan det på sitt aller beste allerede fra første åretak. Nordmenn kunne ikke gjenkjennende. Det var Nafstad-fireren som man kjente den på sitt beste. Bare etter noen få meter var den norske båten i ledelsen, men så svarte kanadieren på nordmennenes tempo og rumenerne hang med. Allerede ved 500 meter var det klart at det ville bli de tre nevnte nasjonene som ville nå semifinalen. Finland, Irland og Argentina hadde allerede gitt nordmennene og deres nærmeste konkurrenter en anseelig luke.

Men fra 1750 meter angrep kanadieren som rasende til tros-

for at semifinaleplass også var sikret for dem.

— Vi så de kom, innrømmet Arne Bergodd etter løpet. Alle satset vi også på å svare, men hadde ikke stort mer å gi.

Semifinaleplassen var aldri truet for Nafstad-fireren, men seieren hang i en tynn tråd. 3/100 sekund skilte kanadierne fra å knipe seieren på målstreken. Det var den samme båten som nordmennene slo med 7 sekunder i forsøket.

Nafstad-fireren vant sitt løp på en overbevisende måte foran Canada og Romania. Dermed er den sammen med dobbeltskulleren klar for fredagens finaler.

For fireren med styrmann gikk det altså dårligere. Tom Amundsen, Kjell Sverre Johansen, Sverre Norberg, Rune Dahl og coxen Alf Torp ble sist i sitt oppsamlingsheat, og er dermed

Vår firer uten styrmann er klar for semifinalen etter å ha vunnet oppsamlingsheatet. Roerne er fra baugen: Rolf Andreassen, Finn Tveter, Arne Bergodd og Ole Nafstad. (Foto: AP)

sene med sin 14. plass. Allerede fra start ble nordmenne etter. Ved 500 meter hadde de italienerne bak seg.

— Ved vel 1200 meter fikk jeg imidlertid et aldri så lite håp om

at det likevel skulle holde til semifinale, kunne Kjell Sverre Johansen.

— Da så jeg akterstevnen på Argentina og Italia. Det øyeblikket var imidlertid så altfor kort,

innrømmet han tydelig skuffet.

Allerede halvveis begynte nordmennene for alvor å tape terreng. Ved 1500 meter lå de halvannet sekund bak Argentina som lå på fjerde- og nest siste plass så langt.

Allerede da var guttene over to sekunder fra semifinaleplass. De kuttet inn noe på konkurrente inn mot målet, men i realiteten var semifinaleplassen aldri innen rekkevidde.

Nafstad- fireren videre

Nafstad-fireren, oppkalt etter Ole Nafstad (bildet over) vant oppsamlingsheatet igår og går dermed videre til semifinale på fredag. De fire i båten var alle sammen innstillet på å vise sitt beste etter den bedrøvelige innsatsen i kvalifi-

seringen. Nafstad-fireren satset så det fosset om baugen alt fra start av, holdt tempo og knep seg tre hundredeler foran den canadiske fireren.

OL-sidene

Bane-trekningen viktig

Og apropos Hansen-gutta fra Ormsund. Det er bane-trekningen som kan komme til å gjøre utslaget, forteller trener Thor Nilssen, det er ulik vind i de ulike banene, forstår vi. Nå vet en aldri hvilken bane som er best før en innfinder seg til start, men hittil har

bane 5, som nordmennene skal ro i, ikke nettopp vært den mest ettertraktede.

Et ønskemål var det fra Tore Hem å trekke en amerikaner. Han gjorde det. Møtte han. Og tapte. Han var sterk, amerikaneren, sa Hem etterpå. Og jeg er virkelig glad for at jeg

ikke lever av dette her. — Tore søker etter fall-seier, han er ikke flink til å tilrive seg poeng, sløser litt, og pådro seg en advarsel som like godt kunne ha vært gitt amerikaneren. Sånn er det bare. Det går opp og ned her i livet. For nordmenn i OL hittil, mest ned.

Ro-jentene har sikret OL-poeng

Onsdagens to gladeste norske OL-deltagere: Ingunn Brechan og Solfrid Johansen.

Aftenpostens OL-redaksjon
JOHN FREDRIKSEN

Montreal, 21. juli.

Norge har allerede sikret seg sine første olympiske poeng her i Montreal. I og med at rojentene Ingunn Brechan og Solfrid Johansen i dag vant oppsamlingen i dobbeltsculler, er de klare for finalen, — en fi-

nale med bare seks startende båter. Med andre ord er de to sikret minst ett olympisk poeng.

Men de har adskillig større ambisjoner enn som så: De vil være med og slåss om bronsemedaljene i lørdagens finale. For gull og sølv er reservert Sovjet-Unionen og Øst-Tyskland.

Den norske dobbeltscul-

leren kom som vanlig dårlig ut fra start, men sin vane tro avsluttet den også forrykende sterkt.

— Jeg var sikker på at det ville holde til seier alle-sikret en smilende Solfrid rede etter 250 meter, for-Johansen. — Og nå gleder vi oss til å kjempe om bronsemedaljene, supplerte Ingunn Brechan.

Ro-jentene sikret de første OL-poeng

Montreal: Da trønderjenta Ingunn Brechan reiste til Montreal hadde hun bestemt seg for at det skulle være hennes siste sesong som roer. Hun skulle legge opp. I dag er ikke Ingunn like sikker i sin sak. Innsatsen i OL har fått henne til å begynne å gruble over om hun skal holde på litt til. Lørdag skal hun ro finale i dobbelt-sculler sammen med Solfrid Johansen fra Sandefjord. Det er en historisk begivenhet for roporten at kvinnene kommer til en olympisk finale, og vi er altså sikret Norges første olympiske poeng. Hvor høyt oppe de to jentene kan komme, vil ingen av dem spekulere på i dag. Likevel vil nok finaleplasseringen spille en rolle for Ingunn når hun i løpet av høsten skal bestemme seg for om hun vil fortsette like hardt i framtida.

— Jeg vil gjerne fortsette, sier Solfrid og jeg vil gjerne ha med Ingunn i samme båt. Vi passer fint sammen. Jeg har rodd i flere båter før — også lere — men det har aldri glidd så fint som nå. Vi har samme temperament. Jeg bruker forholdsvis lang tid på å få opp farten og jeg liker ikke å gå hardt ut. Det samme mener Ingunn, og det passer oss altså utmerket og vi kommer som regel på slutten av løpet.

Solfrid vil nok sørge for å legge press på sin kamerat i dobbeltsculleren. Det er VM i New Zealand om to år, og en reise dit står på ønskelista, i alle fall for Solfrid.

— Det har vært forferdelig morsomt å være med i OL. så gøy at jeg får lyst til å fortsette, sier Ingunn og forsikrer at hun ikke er under noe press fra sin mann om å slutte.

— Det er til syvende og sist jeg

selv som bestemmer, sier hun.

Det norske kvinnelige dobbeltsculleren ble satt sammen i mai i år. Da hadde Solfrid rodd i seks år i andre båter, mens Ingunn fikk interesse for sporten for tre år siden da hun rodd for å skaffe seg trening med sikte på skøytesesongen. Hun fant ut at roing var morsommere og la skøytene på hylla.

I oppsamlingsheatet i går var de to først i mål. De slo amerikanerne som også gikk til finalen.

— Vi var temmelig slitne da vi gikk over målstreken, sier Solfrid, men vi behøvde ikke ta ut alt. Vi visste jo at de to beste båtene gikk videre og at finalen var sikret da vi kom i teten etter 750 meter. I oppsamlingsheatet behøvde vi ikke fighte, det skal vi gjøre i finalen lørdag, det forsikrer jeg om. Da skal vi slåss til kreftene er borte.

Av de seks båtene som stiller opp i finalen har våre to jenter møtt frem. Den eneste man ikke kjenner styrken på er Bulgaria. Ingunn og Solfrid er blitt slått av russere og øst-tyskere, men har selv slått amerikanerne og kanadiere.

En bronsemedalje er innen rekkevidde, mener den norske roledelsen.

Tone Pahle, som kom med til Montreal for å være reserve i tilfelle en av de to i dobbeltsculleren skulle bli syk eller skadd, stilte til start i oppsamlingsheat i går. Det gikk ikke bedre enn man kunne regne med på forhånd. Hun ble sist og slått ut, men får nå ro en B-finale. Men hun slengte egentlig bare med for å ha noe å fordreive tida med mens hun var i OL-byen. Hun var aldri kvalifisert for deltakelse.

Solfrid Johansen undersøker skaden Ingunn Brechan pådro seg etter kollisjonen forleden. Den fikk altså ingen betydning for jentenes innsats.

Poeng-grensen brutt

Aftenpostens OL-redaksjon MAGNUS BREILI

Montreal, 21. juli.

— Det er like før poeng-grensen brytes, heter det i onsdagens nyhetsavis fra det norske hovedkvarteret. Vi begynner å kjenne igjen tonene fra Innsbruck. Forskjellen er bare at nå snakkes det om poeng. I vinterlekene var det medaljer det handlet om. Vel, vil mange si: — bare vent til de beste roerne våre kommer frem til finaldagen, så vil de ordne sakene på en måte vi alle liker. Våre svenske og danske kolleger trøster oss stadig med at Hansen-brødrene og Grete Waitz vil bringe Norge inn på medaljeplass.

Norge har forsåvidt brutt poenggrensen. Ingunn Brechan og Solfrid Johansen behøver bare å fullføre dobbeltsculler-finalen for å få olympisk poeng.

Vi vet ikke i hvilken grad det er vedtatt at Alf og Frank Hansen skal erobre olympisk gull på rostadion. Ro-lederen Thor Nilsen vil ikke dele ut noen medaljer på forhånd og henviser til at de lunefulle vindforholdene lett kan ødelegge enhver kalkulasjon. Man kan faktisk oppleve å få motstrøm i sjette bane samtidig som man får medstrøm i første bane, og da kan banefordelingen bli direkte avgjørende. Under slike forhold vil kanskje våre berømte brødre vinne en lett gullmedalje hvis de har hellet med seg i bane-trekningen, men de kan også risikere å bli slått utenfor hvis deres hardeste motstandere får ro i medstrøm mens de selv må ta slitet mot strømmen. Amerikanerne fikk også erfare at man aldri kan ta noe for gitt på. Det har ikke vi, sier fektelederen Tor M. Kindem. Alt 1920. Nå kommer ikke USA en gang på poengplass i denne klassen.

Går det galt så har roerne i det minste noe å skyldes på. Det har ikke vi, sier fektelederen Tor M. Kindem. Alt ligger godt til rette for våre fektere som skal ta fatt på de innledende konkurranser torsdag. Det beror på deres egen dyktighet om de skal komme videre. 66 deltagere er delt i seks puljer, og tre fra hver pulje får fortsette. Mange stusser over at ikke flere er med. Hver nasjon stiller med tre mann, og det betyr altså at 22 nasjoner deltar. Vi skulle tro at den norske trio synes det er mer enn nok.

Ulike vindforhold en tankevekker for Alf og Frank Hansen

Aftenpostens OL-redaksjon
JOHN FREDRIKSEN

Montreal, 21. juli.

Det blir lang ventetid for Frank og Alf Hansen etter den imponerende oppvisningen i forsøket. Men de to driver såvisst ikke bare dank disse siste dagene før de igjen skal i ilden.

Forholdene på regattabanen veksler ganske kraftig fra bane en til seks. Vindforholdene varierer så det er nesten umulig å beregne dem på forhånd. Men vanligvis er bane én den letteste og bane seks adskillige sekunder verre å konkurrere i. I semifinalen har Frank og Alf trukket bane fem og det er ikke akkurat opploftende. En liten trøst kan det jo være at Vest-Tyskland starter i bane seks, men engelskmennene har fått bane 2.

Thor Nilsen, dobbeltscullerens trener, har selvfølgelig tatt seg dette ad notam og allerede gjennomført en test for å prøve hvor stor forskjell det er på banene. Han tok ut den svenske dobbeltsculleren med Balter og Martelli, og lot den starte i bane 1 mens Frank og Alf fikk banen på den andre siden. Vanligvis er svenskene 15-20 sekunder svakere enn nordmennene på full distanse. Nå ble det bare rodd over 500 meter, men tril tross for fullklaff i starten klarte ikke våre verdensmestere å riste av seg svenskene. De bet seg fast som klegger.

Det ga ikke altfor lystige utsikter og det var ganske klart at hverken Frank, Alf eller Thor Nilsen likte det med henblikk på fredagens semifinale i bane 5.

Ro-poeng

Norge er i det minste sikret poeng etter at den kvinnelige dobbeltsculleren er blant de seks båter som skal ro finale lørdag.

Ingunn Brechan og Solfrid Johansen får ro-poeng.

To nye ro-poeng bør være sikret

Aftenpostens OL-redaksjon
JOHN FREDRIKSEN

Montreal, 22. juli.

Fredag bør Norge sikre seg to nye olympiske poeng i roing ved å gå til to finaler. Frank og Alf Hansen i dobbeltsculler bør ikke ha noen som helst problemer med å gå til søndagens rofinale. Heller ikke for vår styrmannsløse firer med Ole Nafstad, Rolf Andreasen, Arne Bergodd og Finn Tveter bør det være noen uoverkommelig oppgave å nå dit. Båten har gått stadig bedre her borte og stod for en temmelig overbevisende forestilling i oppsamlingsheatet.

Frank og Alf Hansen møter Jugoslavia, England, Italia, Tsjekkoslovakia og Vest-Tyskland i sitt heat. Det bør normalt bli en ny klar seier til nordmennene.

Men det som gjør det en smule usikkert, er at de to denne gang i motsetning til i forsøket, har trukket bane 5, den nest ytterste. Vanligvis er det langt vanskeligere konkurranseforhold på denne siden av banen enn på den motsatte.

Frank og Alf møter igjen Hart og Ballieu, mennene med superbåten. De har aldri noen gang hatt chanser til å slå Frank og Alf, alltid vært fem-seks sekunder etter dem. Men denne gang stiller de i bane 2, og det kan gjøre Franks og Alfis seier en smule uviss. Men om vinden kommer i slike kast og på en slik måte som tidligere, vil det ikke være noen

fordel med engelskmennenes 16-kilos fiberbåt. Da vil det virke mot sin hensikt.

Det bør bli en ny overbevisende seier til våre verdensmestere. De starter også for å gjøre en overbevisende figur. Alt teller med i nervekrigen mot øst-tyskerne Bertow og Schmied, som de altså ikke får møte for i finalen denne gangen heller. De to øst-tyskerne bør være de eneste som kan forhindre norsk OL-gull.

Belgia, Italia, Vest-Tyskland, Romania og Sovjet er Nafstad firerens motstandere. Som i dobbeltsculler er det de tre beste som går til finalen, og dette gjør Nafstad-fireren klare om ikke noe uforutsett skulle skje. Nordmennene har med andre ord sluppet å møte de øst-tyske storfavorittene, men har til gjengjeld fått chansen til revansje mot Sovjet som slo dem med 1,13 sekunder i forsøket.

Ro-jentenes finaleplass gir

MONTREAL (VG) — I 1912 spilte Molla Bjurstedt seg fram til tennis-bronse under Stockholm-lekene. Gjennom 64 år har ingen andre norske kvinner nådd frem til poengplass i sommer-OL i dame-øvelser. Vibeke Lunde var mannskap da hennes mann Peder tok seiler-sølv i 1952.

Men i kampen kvinne mot kvinne er Solfrid Johansen og Ingunn Brechan finale og dermed sikre poeng i dobbeltskuller av historisk verdi.

Det er også første gang norske jenter kommer til noen internasjonale rofinale. I fjor satt Solfrid i dobbelt-fireren som ble nr. ti under VM i Nottingham, Ingunn rodde singelskuller og havnet på 11. plass.

Finalen er ikke noe endelig mål

for disse jentene. En svak lukt av medalje gjør seg gjeldende når man har sett dem i aksjon.

Ingen vanskeligheter

— Vi tar innsatsen hitil som et tegn på at det går rette veien, sier Solfrid. — Men det er jo ingen grunn til å hoppe og juble foreløpig. Vi må isteden konsentrere oss om lørdagens finale. Først da får vi greie på hvor gode vi er.

De hadde ingen vanskeligheter med å vinne oppsamlingsheatet som gav direkte finale. Starten var som vanlig noe forsiktig. Fra tredjeplass etter 250 meter avanserte de og la seg i teten 200 meter avanserte de og la seg i teten 200 meter fra mål. Amerikanerne prøvde en spurt, men ble slått med vel ett sekund.

Ingunn Brechan forteller:

Sparer kreftene

— Vi gikk til oppgaven for å bli blant de to beste og sikre finaleplassen. Noe svar gav vi ikke i spurten, ingen grunn til å bite tennene sammen, presse seg ekstra når det ikke er nødvendig. Vi sparer kreftene til lørdag.

Av finalekonkurrentene har de allerede slått Canada og USA. Bulgaria har vår båt ikke møtt, men noen avskrekkende form har den ikke avslørt. Kampen om bronsemedaljen bør stå mellom det mannskapet og våre egne jenter. Russerne og DDR er det ventelig lite å gjøre med. De er reservert seiersspillens to øverste trinn.

OL-suksess gir mersmak

MONTREAL (VG) — Ingunn Brechan har sagt klart og tydelig ifra tidligere denne sesongen at hun gir seg med toppidrett — til tross for at hun er bare 22 år og har vært aktiv roer i tre etter at skøyteøvingen ble lagt på hylla.

Hun er gift, skal studere videre og får vel ikke all verdens tid. Nå begynner hun likevel å svare tvilende på videre karriere.

— Opplevelsene her i OL har i alle fall gitt mersmak, innrømmer hun. — Først får vi gjøre unna finalen, så får jeg benytte høsten til å tenke over sakene.

— Er det mannen som sier stopp?

— Nei, han synes det bare er morsomt.

— Det kan virke som om hun er i ferd med å endre standpunkt, antyder Solfrid Johansen. — Ikke noe er bedre, jeg fortsetter i alle fall og vil jo helst ha den samme makkeren.

Knut Brechan hjemme i Trondheim: Du har en oppgave foran deg, må overtale kona til å fortsette. Denne båten har vi ikke råd til å miste nesten før den er kommet skikkelig i gang.

FØRSTE dame-poeng SIDEN 1912

REPECHAGE 2	
FEMMES/WOMEN	
DEUX EN COUPLE	
DOUBLE SCULS	
POS	COULOIR
1	4 NOR
2	2 USA
3	3 HOL
4	1 TCH
	3:44.02
	3:45.19
	3:47.80
	3:49.39

Ingunn Brechan og Solfrid Johansen ror over mål som vinnere av sitt forsøksheat.

Skuffelse om ikke roerne går videre

Montreal: — De norske roerne blir skuffet om ikke begge de to båtene som skal opp til semifinale i dag, går videre til søndagens finale. Dobbeltsculleren med Frank og Alf Hansen er som nærmest bombesikre på. De to gutta har allerede begynt å forberede seg på selve finalen. I går stakk de av fra OL-landsbyen for å få ro og avslapping. Rotrener Knut Amundsen føler seg nokså sikker på at firer uten styrmann vil avansere og bli blant de seks beste.

— Det eneste som gjør oss noe betenkt er at to av roerne i fireren skranter litt, sier han. Arne Bergodd har pådratt seg diare av samme type som Knut Børø. Det er noe som går i landsbyen. Vi har derfor gitt Bergodd noe mer ro og hvile slik at han skal bli kvitt plagene og vi tror det skal gå bra. Det er verre med Ole Nafstad som har fått en halsinfeksjon. Den blir man ikke kvitt så fort.

Amundsen understreker at et alminnelig menneske ville ha sagt at man var syk med de problemene som våre to roere har, men disse topprente idrettsmennene er vare.

De to siste båtene er malt mye svakere enn de fire andre. Vest-tyskerne har vi slått med noen hundredeler en gang og tapt for med noen hundredeler en annen gang. Sovjet har slått oss knepent mens vi var foran Romania i oppsamlingsheatet. Det bør vi klare en gang til.

Firer uten styrmann har

en liten svakhet i innspurtet. Det kan bli skjevnesvangert i et jevnt løp, men Amundsen har god tro på at båten skal kunne sikre seg en skikkelig ledelse mellom 1000 m og 1500 m. Det er der de fire ror best og gjerne slår til.

Dobbeltsculleren skal fredag i semifinale blant andre med Storbritannia og Vest-

Tyskland. Det er tre båter som går til finale og de tre båtene har hittil stått i særklasse.

— Heldigvis har treknningen gitt som resultat at ikke alle de store båtene har havnet sammen. Fireren uten styrmann har trukket Vest-Tyskland, Romania, Sovjet Italia og Belgia.

Tar Oslo OL-gull nå også?

Montreal: En kan ikke forvente at den norske gullkvoten skal kunne økes med lekene i Montreal. Kanskje kan det bli gullmedalje, kanskje ikke, og det er i roing den helst må komme. Alf og Frank Hansen har lagt ned nettopp så mye ærlig slit i sine 4-årige forberedelser for disse lekene, at de er i stand til å ta opp kampen mot super-maktene på regatta-banen. Bak deres kvalifiseringer, bak verdensmesterskap i Not-

Sjur
Averholm

tingham i fjor, ligger uendelig mange treningstimer. Det kan sikkert deres arbeidskamerater i Oslo bekrefte, for de har vel ikke sett Hansen-gutta for mye det siste året, kan jeg tenke meg. Men sant er det: Vil en være med i det store internasjonale stormløpet mot OL-medaljer, er det bare en vei å gå: Trening, trening og atter trening.

Er det slitet verdt?

Men koster en medalje mer enn den smaker? Mange mener ja, andre nei. Opplevelsen i det å vinne, kunne si seg best i verden, betyr uendelig mye for aktive som har satt seg nettopp det som mål. Frank tok sølv i München. Da sammen med Thøgersen. Sølv og få centimeter fra gull. Men nå står han ved veis ende. Nå eller aldri blir det gull for Frank Hansen.

Den norske innsatsen har ellers vært som ventet. Sykkelrytterne plasserte seg som mellomnasjon, ikke så langt etter topp-sjiktet, men langt nok. Det samme gjelder bryterne. Tore Hem, som tapte sin første match, tok revansj mot en argentiner som vel kunne like lite om bryting som jeg, og det er ikke mye. Men i neste omgang ble Kolbotn-gutten stoppet av en polakk. Hans klasse domineres av en neger-kjempe fra USA. Han fører seg som en kongenes konge, men falt litt ut av stilen da han møtte en nesten like stor rugg av en japaner, sikkert hentet fra Sumo-brytternes rekke, men Bill Lee, amerikaneren, seiret.

Om det skal bli poeng-plass til Tore Hem, må han snart ta fram tidligere ferdighet.

Det blir sagt ofte, litt spøkefullt riktignok, men kanskje med en liten undertone, at det var Oslo-jenta og Oslo-gutten som reddet Norges ære i vinter-OL. Ivar Formo løp seg til 5-mils seier i Seefeld, mens Lisbeth Korsmo og Jørn Didriksen løp seg til olympiske medaljer på is-parketten.

Skal Oslo-gjengen i den norske troppen hit Montreal kunne følge opp, er det først og fremst brødrene Hansen, deretter Tore Hem, videre Knut Kvalheim og Grethe Waitz som må gjøre det. Og hvem vet om ikke Vidar-jenta er en god medaljekandidat. Terje Thorslund fra Nittedal kan vel også ta til seg som Oslo-gutt, dersom en skulle bli litt sjåvinistisk. Alf og Frank Hansen — suverene i forsøksheatet, og i dag klar for semifinaleroing på Ile Notre-Dame.

OL-GLIMT

Ole Nafstad slapper av med «Morgan Kane» før semifinalen i dag.

Canadisk golftrener lærer dem å vinne

Av
Allan Aabech

Hva gjør et romanskap dagen før en semifinale? Et løp som regnes for å være langt verre enn selve finalen. For har man først kommet til finalen er alt presset borte. Semifinaleheatene er alltid jevnere enn finalen.

En rolig tur på vannet midt på dagen hører med.

— Det kan ikke gå en dag uten at vi er en tur på vannet. Vi måtte riktignok sove onsdag på grunn av Ole Nafstads forkjølelse. En dag er også det lengste, ellers ville det ta alt for lang tid å omstille seg. Det gjelder å holde vablene harde, forteller Finn Tveter.

Firer uten styrmannsmannskapet ligger på sitt rom i OL-leiren etter endt trening. Ole Nafstad har krøpet langt under dyna for å pleie sin forkjølelse. Finn Tveter og Arne Bergodd ligger og leser Morgan Kane.

— Det gjelder å få tankene vekk fra roingen og spesielt semifinalen. Man blir gal om man tenker på hvordan det kan gå og hva som kan skje, mener Arne Bergodd. Derfor står norsk litteratur i høy kurs i den norske OL-troppen.

Nå har også «come back»-båten lært hvordan den skal vinne, ifølge Finn Tveter. Han har nemlig tilbrakt mye av sin tid på golfbanen like ved leiren og kommet i snakk med lederen for de profesjonelle kanadiske spillerne. En av dem tjener tre millioner dollar i året.

-Bare Gull er godt nok

— Nå er bare gull godt nok, sa ro-trener Thor Nilsen etter at Frank og Alf Hansen i den norske dobbeltskulleren i semifinalen utklasset sine konkurrenter og gikk suverent til finalen.

Nafstad-fireren imponerte også stort, og det ble ny norsk seier i semifinalen.

Stor jubel i den norske kolonien på ro-stadion.

Takker „firer med”

MONTREAL (VG) — Vi har aldri rodd raskere enn i denne semifinalen, men midt oppe i gledesrusen har vi medfølelse tankes til den båten som allerede er slått ut. Firer med styrmann er langt bedre enn den fikk vist her i OL og hadde fortjent en bedre skjebne.

Det er Rolf Andreassen som forteller om sine kolleger etter gårdsdagens race. Han fortsetter:

— Vi kan nemlig bedre enn noen andre uttale oss om den båtens styrke. Vi har roddet dem i to

måneder og sett hvor godt de har rodd. Selv har vi fått førsteklasses sparring. Jeg tror aldri vi hadde nådd dagens nivå uten dem å trene mot gjennom hele sommeren.

— Rart med det. Når man ror alene, er det lettere å slippe av. Da blir ikke treningen den samme, og heller ikke resultatene. Så om det skulle gå virkelig bra i finalen, skal vi dele mye av æren med våre gode venner som led en slik trist skjebne ved å bli slått ut så altfor tidlig, slutter Andreassen.

Dronning Elizabeth heiet for de norske roerne. Her smiler hun til Aftenpostens fotograf Oddbjørn Monsen.

Tre ro-finaler kan gi norske medaljer

Aftenpostens OL-redaksjon JOHN FREDRIKSEN og ODDBJØRN MONSEN (foto)

Montreal, 23. juli.

Det ble Norges beste dag foreløpig i Sommerlekene. Fredagen var ikke mange timer gammel før Tore Hem gikk videre til finalen og sikret minst 5. plass. Roerne fulgte opp suksessen senere på dagen med klare semifinaler-

seire for Alf og Frank Hansen i dobbeltsculler og fireren med Ole Nafstad, Arne Bergodd, Finn Tveter og Rolf Andreassen. Det betyr at vi er med i 3 av søndagens ro-finaler idet også Ingunn Brechan og Solfrid Johansen har kvalifisert seg i dobbeltsculler. Alle er sikret olympiske poeng.

Med hostesaft og halstabletter

Fornøyde norske roere bærer båten på land. Fra venstre Finn Tveter, Arne Bergodd, Ole Nafstad og Rolf Andreassen.

«Nafstadfireren» slo til da alle trodde de var svekket. Til tross for at Ole Nafstad på morgenkvisten var uten stemme, og måtte få den tilbake ved hjelp av sugetabletter, hostesaft og piller, nøyde ikke Ole Nafstad, Arne Bergodd, Rolf Andreassen og Finn Tveter seg bare med å sikre finaleplass. De kopierte Frank og Alf Hansen. De vant sin semifinale foran sterke nasjoner som Sovjet og Vest-Tyskland. Det var det ikke mange nordmenn som hadde våget å håpe på.

— Men at Ole ikke var i toppform gjorde alle oss andre mer innbitt enn noensinne, forsikret Rolf Andreassen etter det imponerende løpet. Vi ville ikke bare til finalen. Vi ville vinne om vi så skulle dra Ole over banen. Men det var bra at han ikke var helt i toppform for da hadde han vel sprenget oss slik han rodde, la han til med en befriende latter.

— Det var imidlertid en fordel med medvind i dag, la Nafstad smilende til. Da virket løpet kortere og det ble ikke så tungt.

Det var tydelig at det var lettet en stor byrde fra både treneren

Knut Amundsen og roernes skuldre etter den overbevisende forestillingen.

— Nå blir vi skuffet om vi ikke får en medalje, slo Knut Amundsen skråsikkert fast.

— Det blir jeg også, la Finn Tveter spøkefullt til. For jeg ha'kke kjøpt en eneste souvenir her borte foreløpig. Det regner jeg med å få søndag.

Semifinalen innebar blant annet en etterlengtet revansje på russerne. De slo nordmennene i forsøket etter en durabelig sluttspurt. De forsøkte det samme i dag, men nordmennene kunne tillate seg å slå av på farten og bare kontrollere dem inn mot målet.

Efter 1000 meter var nordmennene i teten. Ved 500 var det russerne som ledet. De passerte på 1.25.43 mot nordmennenes 1.25.70. Etter halvkjørt løp var Nafstadfireren i teten med 2.56.01 mot russernes 2.58.67. Frem til 1500 meter øket de forspranget til nesten 4 sekunder. Inn mot mål kunne de med andre ord tillate seg å kontrollere at seieren aldri var virkelig truet.

«Nafstadfireren» kom over mål helt utslitt, og Ole Nafstad selv har lagt seg rett ned i båten. Bak ham er Arne Bergodd og Finn Tveter istand til å sitte, mens Rolf Andreassen i baugen støtter seg på åren og faller sammen. Dette var innsats! (Foto: Erik Thorberg, NTB)

Hansen-brødrene i innspurten. De var langt foran.

Bare gull er godt nok nå

Aftenposten OL-redaksjon
JOHN FREDRIKSEN

Montreal, 23. juli.

— Nå er det bare gull som er godt nok, slo dobbeltskullerens trener, Thor Nilsen, kategorisk fast etter at Frank og Alf Hansen igjen hadde laget den reneste oppvisning på rostadion.

— Men det er ganske sikkert at hverken øst-tyskerne eller russerne har vist hva de er gode for foreløpig. De har noe i bakhanden for oss, men jeg kan forsikre at også vi har noe i reserve, la han en smule hemmelighetsfullt til.

Frank Hansen var av samme oppfatning som sin trener.

— Bertow og Schmied gikk imidlertid for fullt frem til 1000 meter, men det var jo et svakt heat de hadde kommet i og følgelig var det ikke nødvendig for dem å presse seg på slutten. Men det er ihvertfall ingen grunn til å la seg lure av tyskernes rela-

tivt svake semifinaletid i forhold til vår egen.

Det er en ganske annen taktikk Frank og Alf må bruke i denne finalen enn da de slo Schmied og Kreuziger i fjorårets VM-finale. Guttene er selvfølgelig klare over det.

— Bertow og Schmied går ikke så sterkt ut som fjorårets øst-tyske båt — de ror jevnere hele veien. For vår del vil vi ikke starte i finalen etter noen spesiell taktikk. Vi må ro alt remmer og tøy kan holde fra første åretak, og så er det å håpe at det kan holde til gull. For det er selvfølgelig gullet vi sikter oss inn på, innrømmer Frank.

Det skulle da også bare mangle. Våre verdensmestere er ikke blitt slått siden VM i 1974, og de to oppvisningene de har holdt her har nok gitt den øst-tyske duoen ganske mye å tenke på. Og brødrene har da heller ingenting å klage på.

Suverene - vant som de ville

Aftenpostens OL-redaksjon
JOHN FREDRIKSEN

Montreal, 23. juli.

Frank og Alf Hansen klarte det igjen. De ikke bare vant sitt semifinaleheat. De utklasset alt som var av konkurrenter og fikk den relativt store norske kolonien til å slippe løs den reneste gullmedaljejubel med norske flagg og «seier'n er vår». Det ble aldri noen skikkelig spenning i det semifinaleløpet som Frank og Alf stilte opp i. Til det var nordmennene for overlegne. Allerede etter 500 meter var det hele avgjort. Siden var det bare et spørsmål om hvor stor seieren skulle bli. Utklassingen stoppet på hele seks sekunder tilbake til engelskmennene Hart og Ballieu, som måtte se seg slått av nordmennene for annen gang under disse olympiske lekene. Schmied og Bertow vant det andre semifinaleheatet, men den 12 sekunder svakere tiden indikerer at de var havnet i et svakt heat og aldri følte trang til å ta ut mer krefter enn nødvendig, men bare sikre seieren.

Det var italienerne som raste raskest ut fra start.

— En slik kanonstart viste vi de ville få igjen for ganske fort, fortalte Frank Hansen etter løpet.

— Vi rodde vårt eget løp. Satset på jevnest mulig fart hele veien. Og allerede etter 500 meter var våre verdensmestere i teten.

— Da visste vi at seieren ikke ville bli truet, konstaterte den eldste av brødrene.

Halvveis var forspranget 3 sekunder bakover til engelskmennene. Ved 1500 meter var det blitt 5 sekunder.

— Vi rodde for fullt til 1300 meter, fortalte Frank. — Da følte vi at det ikke var noen vits i å presse på stort mer. Engelskmennene er vanligvis sterkest på de siste 500 metrene. Men da vi også la merke til at de slappet av halvveis, visste vi at finalen var klar. — fant heller ingen grunn til å presse på for å øke forspranget.

Og det var tydelig for enhver at nordmennene ikke aktet å ta seg helt ut. Inn mot målet tok Alf seg tid til å studere de lysende resultatavler, siden publikum. Man opplevet slett ingen nordmenn som segnet om i båtene av utmattelse denne gang. Frank og Alf rodde bare direkte videre og gikk på land for å studere sine motstandere fra Øst-Tyskland.

Til sykehus for dopingprøve

MONTREAL (VG) — Norske roere har allerede måttet late vannet i det olympiske doping-senter. Alf Hansen kom brukbart fra oppgaven etter en times venting, mens firerens Arne Bergodd aldri klarte å levere den urinen som trengtes.

Han sprenget rett og slett kontortiden ute ved legekontoret på det olympiske robasseng. Etter to timers intense prøver på å klare det han måtte, stengte man dørene. Bergodd hadde slukt nærmere seks liter brus i løpet av ventetiden, like lite hjalp det.

Nå ble nordmannen sammen med legen Sverre Mæhlum buksert i spesialbil til poliklinikken på et av byens sykehus, der han ble plassert

i hyggelige omgivelser uten presset med tidsnøden over seg.

Til slutt ble det også resultater, men treningsturen som fireren hadde planlagt for å ro den verste stolheten ut av muskulaturen gikk føyten mens Bergodd lå på sykehus. Noe bedre gikk det med en amerikaner som var ute i samme uføre. Han bad rett og slett om syv pills, slukte dem på rekordtid og dermed var det gjort.

Avslutte med gull

Aftenpostens OL-redaksjon
Montreal, 23. juli.

Frank Hansen har for øyeblikket bare ett brennende ønske: Han vil avslutte sin karriere med gull. Søndag ror han sitt siste løp i storinternasjonal sammenheng og da har han selvfølgelig ekstra lyst til å gå til topps.

— Det er helt klart at det blir mitt siste løp, forsikrer han.

Men om det nå skulle bli sølv. Vil du ikke avslutte din karriere med gull?

— Nei, i den sammenheng spiller det ingen rolle for meg. Gull eller sølv i OL-finalen. Dette blir mitt aller siste løp. Selv ikke at VM går i New Zealand om to år hjelper. Nå har jeg bestemt meg definitivt. Alf får nok ro videre i singlesculler nå uten meg.

NM stiller jeg nok imidlertid opp i. Om Alf da kommer og henter meg, ler Frank Hansen.

(Foto: Kjell A. Olsen)

Olympiske høyder

Knut Brechan beveger seg til daglig i store høyder, som taktekker. Han er gift med Ingunn, som i dag har sjansen til å nå de store olympiske høyder i finalen for dobbelt-

sculler i Montreal. Men Knut har ikke nerver av den grunn. Adresseavisen besøkte ham i går høyt over byens tak for å høre hvordan det står til — dagen før dagen. Side 3

Jenter i medvind ønsker seg motvind

— AV ROLF ARNE ODIIN —

MONTREAL (VG) — Solfrid Johansen og Ingunn Brechan har allerede klart mer enn noen hadde ventet av dem i OL. Finaleplassen kan forbedres ytterligere i dagens viktige oppgjør.

Men da håper de å unngå forholdene som gutta hadde i går — nemlig medvind. Starten er nemlig deres svakhet, de kommer tregt i gang. Hvis foret er tungt holder de gjerne bedre tritt med resten og det blir ikke så mye å ta igjen. I medvind kan det gjerne bli for stor luke til de beste lagene.

Innsatsen til nå har i alle fall vist at de forbedrer seg for hver eneste gang de er på vannet. De holder på å ta igjen det de tapte i form da Solfrid Johansen måtte stå over treningen i 14 dager.

Nå har de neppe noen sjanse til å true Sovjet eller Øst-Tyskland i dagens oppgjør. Kampen vil i første rekke stå om bronsemedaljen mot Bulgaria. Dårligere enn 4. plass bør det normalt ikke bli for mannskapet som har sørget for norske dameroeres store internasjonale gjennombrudd.

Solfrid Johansen (t. v.) og Ingunn Brechan til finalen i dag.

Spennende timer for syk Nafstad

Firer uten styrmann seiret i går — og til finalen med en utslitt Ole Nafstad (helt til høyre) og videre forover i båten Arne Bergodd, Finn Tveter og Rolf Andreassen. (VG-foto: Rolf Arne Odinn).

MONTREAL (VG) — Russerne slet som besatte. Brukte alt de hadde av krefter i spurten — helt forgjeves. Ole Nafstad og hans mannskap holdt unna. De maktet oppgaven de ikke klarte i forsøksheatet. De vant semifinalen og har allerede tatt olympiske poeng.

— Det var herlig, sa Finn Tveter. — Akkurat dette oppgjøret har jeg gått og fryktet i måneder. Det var nåløyet vi måtte igjennom. Det ene

løpet der nervene skulle holdes under kontroll og alt måtte lykkes.

— Hvor vant dere løpet?
— Vi har fått en merkelig evne til å ro sterkest mellom 500 og 1000 meter. Akkurat der andre får en reaksjon etter åpningen begynner vi å gli for alvor. Det gikk så lett, så lett. Vi bare seg stille og rolig fra dem uten å gjøre noe spesielt rykk. Du verden for en herlig følelse.

Nå kan alt skje med denne båten. Riktignok virker østtyskerne raskere og holdes som soleklare favoritter. Men bak dem er det tett som hagl. I morgendagens finale

kan vi få alt fra sølv til sjetteplass.

Mye avhenger av hvorvidt kraftanstrengelsen i semifinalen har gjort Ole Nafstads sykdom verre. Han sliter med forkjølelse og sår hals, seg om i båten etter målpasering, men følte seg ganske brukbar etter noen minutters hvile.

Før han åpner i dag vil legen fortelle mye om hvordan situasjonen er foran mesterskapets viktigste oppgjør. I løpet av natten vil enten sykdommen slå ut for alvor eller den bedrer seg.

Nå skal man villig innrømme at

dette mannskapet ikke så ut til å være særlig plaget under løpet. Alt gikk som smurt, kanskje et lite svakhetstegn i spurten, men langt bedre gjennomført løp enn tidligere her borte.

Vi sitter allerede inne med et poeng. Nå kan gutta slippe seg helt løs fri for nerver. Det er bare å krysse fingrer.

Artig poeng foran finalen: Av de seks båtene kommer fem fra forsøksheatet, der Norge rodde. To andre forsøksheat leverte altså til sammen den beste båten, nemlig Vest-Tyskland.

Hansen-gutta tar Norges første medalje i morgen:

EN METER

avgjør gull eller sølv

Frank og Alf Hansen tar Norges første medalje i morgen, men begge understreker at det blir knallhardt. En fæltig meter kan avgjøre gull eller sølv.

(Foto: Rolf Arne Odiin)

MONTREAL (VG) —

En ny og like suveren seier som vanlig. Ja, dobbelt-sculleren satte verdensrekord på kjøpet under gårsdagens semifinale. Riktig nok måles ikke slikt offisielt i roing. Men tiden 6.12.48 på de 2000 meterne har aldri noen maktet å ro hurtigere. Den gamle noteringen hadde Øst-Tyskland i VM i København i 1971 med 6.15.00.

Rolf Arne Odiin

— Og vi som ikke en gang tok skikkelig i, smiler Alf Hansen. Vi gikk i pent tempo ned til 1500-m, men derfra inn til mål slappet vi av. Her tror jeg mulighetene hadde ligget til å sprengte seksminutters grensen med maksimal innsats.

Våre verdensmestre hadde helt idelle forhold. Det blåste passende medvind slik det må gjøre for å oppnå slike tider. Likevel var innsatsen nok en gang imponerende.

De vant sitt heat med seks sekunder på britene Bailloeu/Hart, østtyskerne i neste heat var 12 sekunder langsommere. Man skal bare ikke la seg lure av den avstanden. Våre argeste motstandere rodde ikke for fullt mer enn 1000 meter, da lå vi vel halvannet sekund bak Frank og Alf. Verd å merke seg er det også at Schmied/Bertow var knappe halvsekundet raskere på de første 500 meter og er kjent for å stå distansen helt ut.

Morgendagens finale blir knallhard. Jeg er redd tideler, og hundreleder kommer til å avgjøre i like stor grad som sekundene har gjort det til nå. To båter vil stå i særklasse, Norge og Øst-Tyskland. Hvem av dem som skal vinne får

stå som et helt åpent spørsmål.

Frank og Alf har imponert mest og bør kunne vinne hvis alt går som det skal. Men i en finale — kampen mann mot mann — er det framfor alt den psykiske styrken — evnen, til å holde nervene under kontroll som vil avgjøre.

Tidligere har det norske mannskapet hatt vanskeligheter nettopp med det. For to år siden ville man vært svært betenkelig ved å håpe og tro på noen seier. Men tiden har ikke bare gått oss et bedre lag på vannet, det har også forandret seg radikalt rent mentalt.

Treneren Tor Nilsen har jobbet kolossalt nettopp med den siden av saken. Han har fått dem til å tro på seg selv. Opplegget med å gå gjennom den olympiske konkurransen og å utklasse konkurrentene i hvert eneste heat har gjort dem mentalt tro på seg selv uten å være for seierssikre.

Hardere ut

Foran finalen har de følgende klart for seg:

De må gå hardere ut og ikke slippe tyskerne en meter foran seg.

De må ro som de pleier opp til 1500 meter.

Norge tar gull eller sølv i denne øvelsen. Valøren kan ingen si noe om foreløpig. Våre verdensmestre har imponert kolossalt — det er nesten litt for mye av det gode.

Til NM

hvis Alf

henter meg

MONTREAL (VG) — Frank Hansen ror i morgen sin siste internasjonale ro-konkurranse. Han har hele tiden sagt ifra at han legger opp etter dette mesterskapet. Har holdt på i mange år nå og vil bruke fremtiden til å ta seg av familien.

På spørsmålet om han ikke skal på vannet og delta i årets NM kommer det raskt fram til svar:

— Jo, jeg kommer vil til å stille opp der, men satser ikke særlig på saken. Hvis Alf tar turen hjem og henter meg, blir jeg med og stiller opp sammen med ham der.

Resultatene

Fra første semifinale-heat:

1. Norge (Frank og Alf Hansen) 6.12.48, 2. Storbritannia 6.18.38, 3. Vest-Tyskland 6.21.64.

Fra annet heat:

1. Øst-Tyskland 6.21.90, 2. Sovjetunionen 6.26.87, 3. Frankrike 6.30.83.

Norge fikk tiden 6.02.84, 2. Sovjetunionen 6.03.05, 3. Vest-Tyskland 6.05.39, 4. Romania 6.07.71, 5. Italia 6.09.33 og 6. Belgia 6.18.33.

I det første heatet gikk Øst-Tyskland til finalen med tiden 5.53.65, og fikk følge av Canada, 5.59.21 og New Zealand 6.00.32. Her ble USA, Bulgaria og Storbritannia slått ut.

Det er de tre første i hvert heat som går videre til finalen. Alle finalene i roing går søndag.

KNUST APEMAT TIL FROKOST

MONTREAL (VG) — Frank og Alf Hansen satte ikke sin nye verdensrekord på tom mage — men det var ikke langt ifra. Oppladningen til gårsdagens semifinale var nemlig langt fra perfekt.

De skulle ut på vannet klokken syv om morgenen for å prøve båten slik de alltid gjør foran store konkurranser. Men sjåføren kom ikke. Treneren Tor Nilsen måtte i aksjon for å finne en annen bil og klarte det omsider. Men den karen hadde ikke vært på robanen før og kjørte seg fast i byen. Først klokken kvart over åtte kom karene heseblesende på vannet.

den var løpt fra dem. Tor Nilsen måtte reise alene tilbake til leiren for å finne utstyret de skulle ro i mens brødrene var på vannet. Dermed ble det heller ikke noe av den planlagte frokosten de skulle hatt i OL-landsbyen.

Anbefales ikke

— Vi fikk da tak i noe mat ute på rostadion til slutt, sier Nilsen, men jeg vil ikke anbefale den til daglig kost.

Måltidet bestod av noe jeg vil karakterisere som knust apemat. — En blanding av bananer, epler, appelsiner og hva som nå kunne være i bollen.

— Men gutta tok det på sparket.

opp det er et tegn på at de er i form og at deres psykiske styrke er blitt langt bedre. Selv da de kjørte oss til byen ble det bare ledd og pleipet. Snakket om at vi var hellegge med gratis sight-seeing i egen bil.

— Dere måtte lade opp to dager i Lak Placid?

I fjellet

— Antydningene til sykdom i leiren, Arne Bergodds magetribbel som nå er over, og Ole Nafstads betennelse med sår hals tok vi som farlig tegn. Vi ville ikke for noen del bli smittet. Likedan begynte vi å merke at de trange boforholdene tok på nervene. Vi leide en bil og

huse vinterleikene i 1980.

— Og du verden hvilket utbytte vi hadde av det, sier Alf Hansen. Bilturen på to timer hver vel var bare passe lang. Vi bodde på et førsteklases hotell, bilte rundt og så på anleggene som allerede var under bygging. Var også oppe i fjellene hvor de alpine disiplinene skal gå av stabelen.

— Treningen holdt vi også ved like. Onsdag morgen var vi på vannet før avreisen, på fredag kveld rakk vi en times tur etter at vi kom hjem igjen.

Hva er programmet fram til finalen?

— Neppe noen ny utflukt. Vi trener i dag og skal gjennom en rolig økt også formiddagen før det vir-

MONTREAL (VG) – Lekene har i Montreal er halvveis, vi er kommet til vendepunkt – det vil innebære et vendepunkt på flere måter. Jeg tenker da på de store idrettene og på Norges innsats her.

VENDEPUNKT I MONTREAL

Turn og svømming har dominert til nå, men fra i dag er Comaneci, Ender, Korbut, Naber, Adrianov & Co. anno 1976 gått over i OL-historien, mens friidrettsstjernene vil dominere (tv)-bildet.

Friidrett har alltid vært det store ved sommer-OL, men jeg tror at svømming og turn er i ferd med å hale innpå med lange skritt. Ikke minst fordi disse to grenene egner seg så ypperlig for TV, og fordi man under turn- og svømmekonkurranse får flere og bedre nærbilder av de store stjernene. Folk flest kommer i nærmere kontakt med de store her enn de gjør på friidrettsbanen. I alle fall er det morsomt å slå fast at vi har toppgrener i hele OL – ikke bare den siste uken.

Også for Norge

For Norges del blir det også et vendepunkt, det er nå vi skal vise fram våre beste. Helgen blir Norges desidert store prøve, for nå skal folk som ro-gutta, Leif Jenssen, Tore Hem, Ove Wisloff og

Knut Hjeltnes i ilden sammen med rodamene våre.

Tore Hem og rodamene Brechan og Johansen har poeng i havn allerede, spørsmålet er bare hvor mange det kan

KOMMENTAR

bli. Et berettiget håp om medalje er det jo også, da særlig for Hansen brothers. Det kunne være gøy om de klarte det, for det kan bli ytterst vanskelig å få flere, selv om Grete Waitz jo er et meget godt kort – og vi har gode tradisjoner i kajakk.

Tokyo 1964

Bare én gang tidligere har det hendt at Norge har måttet reise hjem uten

medalje, og det var fra Tokyo i 1964. Enda verre var det kanskje at vi bare klarte å score to fattige poeng, og de to var det turneren Harald Wigaard som sørget for, med en flott innsats i bøylest.

Allerede nå er det i alle fall klart at vi kommer til å gjøre det bedre enn i Tokyo, men så har vi da også mer enn dobbelt så stor tropp her.

Selv om vi ikke har scoret poeng til nå, kan vi si oss stort sett fornøyd med innsatsen. Våre baneryttere var så nær poengplass som det går an å komme, de aller fleste svømmerne har satt nye personlige rekorder, bryterne har gjort hva man med rimelighet kan forlange, mens bildet er noe mer komplisert for skyttere og seilere.

Bitre piller

Sverige og Finland har heller ikke gjort noen særlige bravader, mens Danmark har fått seg to medaljer, takket være sine flinke syklistene på bane og landevei.

Men det er større folk enn vi fra Norden som har måttet svelge bitre piller

her nede. Russerne får den ene baksmellen etter den andre. Fusk med redskapen, kranjel i vannpolo-laget, dommerfusk-beskyldninger og gevær-kuler som kiler seg fast, er noe av det sovjet-troppen sliter med, og lederne er ikke blide om dagen. Og ledere er det mange av, 196 for å være helt nøyaktig.

Det er i grunnen mye bedre å være uten medaljer enn å bli grepet i så grov fusk som russerne er blitt her i Canada. Nå er ellers Henry Kissinger meldt i farvannet rundt OL-byen. Han burde kanskje ha kommet før, han har jo en viss rutine i å ordne opp i politisk kranjel, og super-Henry kunne kanskje fikset litt av hvert.

Rod Steiger

Skuespilleren Rod Steiger er også her, blant mange kjendiser, og han sa i et intervju at lekene skulle være hellige, høyt hevet over politikk og alt annet fanteri. Alle skulle være med, uansett hva slags oppfatning de hadde. OL skulle være symbolet på det beste i menneskene – sa Rod Steiger.

Tenk om det var mulig.

Vendepunktet kommer med Frank og Alf Hansen i roing, og ettersom friidretten også er i gang, kan vi kanskje vente norske lyspunkter der også.

(VG foto: Rolf Arne Odinn)

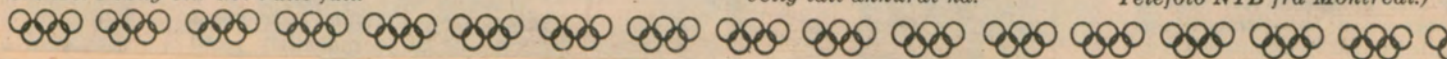
I dag ror de finale

MONTREAL: I dag skal våre to ro-jenter — Ingunn Brechan fra Trondheim og Solfrid Johansen fra Sandefjord — utkjempe den olympiske finalen i dobbeltsculler. Spenningen er på topp. Det spørs vel bare om de to jentene har hatt en god natts søvn før den krevende dysten.

På forhånd har de ikke snakket om hverken gull eller sølv, men de har derimot reagert litt anderledes når det har vært snakk om bronse. Poeng blir det i alle fall.

Hvorom allting er: De to sterke norske jentene som var så uheldig under forsøket da de kolliderte med den amerikanske båten, har forberedt seg etter alle kunstens regler den siste tiden før finalen starter. Og selv om de har respekt for både russiske og øst-tyske favoritter, så er ikke respekten større enn at de satser på det beste. Det er ingen hemmelighet innen vår fremgangsrike roertropp som seiler på bølgetoppene — bokstavelig talt akkurat nå.

Telefoto NTB fra Montreal.)

Larviksprest og Tjølling-lærer heier på roerne

At de nordmenn som er samlet i Montreal har tro på de norske roerne hersker det ingen tvil om. Norske supportere med små og store flagg satte nemlig sitt preg på tribunen på ro-stadion under semifinalene i går ettermiddag. Og av dem som var mest ivrig midt oppe i den norske kolonien, var Larviksgutten Knut Mølbach som som kjent er sjømannsprest nettopp i OL-byen og Tjølling-læreren Tore Ø. Kjøs. (Se ringen)

Det lukter MEDALJER av roerne!

Norge gjorde en storfin innsats på rostadion i Montreal i går. Både dobbeltsculleren med brødrene Hansen (bildet over) og fireren uten styrmann (under) vant sine semifinaler-heat, og dermed er vi sikret poengplass i tilsammen tre ro-grener. Ja, dobbeltsculleren viste så sterk roing i går at det vil være en sensasjon om den ikke havner på medaljeplass!

Roing og friidrett i brennpunktet

MONTREAL: Skytterne er de eneste i den norske troppen som har avsluttet sine olympiske konkurranser. Det gikk ikke fullt så bra som man kunne ha ventet — innsatsen må betegnes som svakere enn både i Mexico 1968 og i München 1972.

Svømmerne har ennå Ove Wisløff igjen i 200 meter bryst, forsøkene i finnmarkingens spesialdistanse avvikles lørdag formiddag. Vi har hatt vår største svømmetropp gjennom tidene i olympiske leker, og når det settes den ene norske rekorden etter den andre, må man si seg fornøyd med innsatsen. Neppe i noen annen gren er nivået hevet

slik som nettopp i svømming hvor de «norske» resultater nå ville ha gitt poengplasser for fire år siden. Men våre hadde ikke stort å si mot fenomenene anno 1976.

Så står helgen for tur, en helg hvor vi bør kunne vente mer heder og berømmelse til Norge enn vi hittil har oppnådd i Montreal. Roerne våre skal i ilden i olympiske finaler både lørdag og søndag. Sjansen for medalje er der for Solfrid og Ingunn lørdag, men da må de to jentene også ro over evne, mens brødrene Hansen såvisst understreket favorittstemplet til gangs under semifinalen fredag, og så har vi fireren da!

Tross sin overlegenhet hittil: **Brødrene frykter sterke øst-tyskere**

Hansen-brødrene lykkelige og smilende i mål etter semifinalen i går.

MONTREAL: Ormsund-brødrene Alf og Frank Hansen utklasset alle sine konkurrenter i fredagens semifinale i dobbeltsculler på det olympiske rostadion på Notre Dame. Verdensmestrene gjennomførte et perfekt løp og ble klokket inn på den meget sterke tiden 6.12.48, som er det beste de noen gang har prestert.

Nærmest nordmennene fulgte de britiske bronsevinnerne fra siste VM, Chris Bayllyeu og Michael Hart, men det skilte nesten 6 sekunder mellom de to båtene. Det var femte gang denne sesongen at britene måtte se seg slått av «The Hansen Brothers» som speakeren så flott uttrykte det. Vest-Tyskland sikret seg den siste finaleplassen i heatet.

Fra det andre heatet gikk Øst-Tyskland, Sovjet og Frankrike til finalen. Østtyskerne fikk notert godt over 12 sekunder svakere tid enn Alf og Frank, men hadde ingen problemer med å vinne, og «badet»

nærmest de to siste meterne inn til mål.

Det var Øst-Tyskland som måtte gi fra seg førsteplassen til Norge i Nottingham-VM i fjor. Da skilte det bare 28 hundredeler, og det er Øst-Tyskland som også nå blir den farligste konkurrenten.

Øst-tyskerne holdt igjen

Østtyskerne var foran Norge tidsmessig etter 500 meter, men senere klarte de ikke å kopiere de norske passeringstidene.

— Det er klart at det er Øst-Tyskland som blir den store bøygen, sa Frank Hansen etter brødrenes oppvisning. Tidene viser at de bare var på høyde med oss frem til ca. halvrodd distanse. Men de hadde et lett heat og behøvde vel aldri å ta ut noe spesielt for å vinne. Og på slutten var det helt tydelig at de holdt igjen.

— Vi tenkte å gå passelig hardt ut for å finne rytmen og så kjøre for fullt så lenge det holdt. Vi lå litt etter i innledningen, men det betyr ingenting. Det er ikke der målet er. Vi ga skikkelig på til ca. 13-1400 meter, men slappet betraktelig av

da vi etter 1500 meter skjønte at britene ikke hadde noen mulighet til å innhente oss. Vi hadde full oversikt og kunne kontrollere dem helt inn, sa Frank.

— Hvordan vil dere legge opp taktikken i finalen?

— Der blir det ikke snakk om noen taktikk. Vi akter kort og godt å stå på for fullt fra første åretak.

— Hvilket vindforhold liker dere best, og hvor vil dere helst starte i forhold til Øst-Tyskland?

— Det beste for oss hadde vært flatt vann eller lett drag rett i mot, og østtyskerne i en av de nærmeste banene, sa Frank, som sammen med Alf ikke har tapt i dobbeltsculler siden VM i 1974, da det ble sølv.

— Det burde bli en ny seier her borte. Vi har funnet storformen akkurat i det rette øyeblikket, og det har faktisk aldri gått så bra som det gjør akkurat nå, slutter Frank.

Følgende kvalifiserte seg til finalen i dobbeltsculler søndag.

Fra første semifinale-heat: 1) Norge (Frank og Alf Hansen) 6.12.48 2) Storbritannia 6.18.38 3) Vest-Tyskland 6.21.64.

Fra annet heat: 1) Øst-Tyskland 6.24.90 2) Sovjetunionen 6.26.87 3) Frankrike 6.30.83.

OL I DAG

Parademarsj til gull?

Alf og Frank Hansen overbeviste igjen da de uten konkurranse vant sitt semifinaleheat i dobbeltsculler. Utklassing er det ord som går igjen når det snakkes om brødrenes prestasjoner i Montreal. I morgen ror de finale, etter det de har prestert er medalje nesten selvsagt å vente — gull er et realistisk håp.

Firer'n uten styrmann:

**Beinhardt kjør midt-
veis også i finalen!**

Dobbeltsculleren:

**— Kunne slutte å ro
etter 3/4 av løpet**

***Roing er vår
paradegren i OL***

**Norske ro-favoritter
kan ta gull i morgen**

Optimistisk Frank Hansen

**— Vi har funnet storformen,
og bør vinne her i Montreal**

Også klar for finale søndag

**Den styrmannsløse fireren
fulgte opp med heat-seier**

Fireren medalje-kandidat
Slappet av på de siste meterne i semifinalen

«SØLV ER IKKE NEDERLAG»

«Skuffet hvis vi
ikke får medalje»

Norge har tre
finalister i helgen

Det kan bli to medaljer i roing

Nå snakker også Nafstad-fireren om medaljer:

SKEPSIS BLE OPTIMISME

Hansen-brødrene var suverene i semifinalen i går:

Det lukter norsk ro-gull

I finalen blir det ikke taktikk,
vi skal stå på alt vi klarer

Brødrene Hansen utklasset alle i semifinalen

**Perfekt semifinale av Br. Hansen,
øst-tyskerne slått med 12 sekunder**

Også fireren klar for finalen, medalje-sjanser!

Vant sitt semifinalheat:

Firer uten styrmann gjorde en kjempejobb

Dobbeltsculleren vant som den ville

Semifinalesuksess på rostadion

Brødrene Hansen laget oppvisning

Øst-tyskerne blir bøygen i finalen

Brødrene Alf (t.v.) og Frank Hansen har aldri rodd raskere enn i går.

Norge feiret store triumfer på

**«Nafstad»-firer'n
vant overraskende
semifinalen**

rostadion

Dobbeltsculleren vant programmessig

**Bare GULL er
godt nok for roerne**

(Av L. O. Bjørnland)

Bare gull er godt nok. Slik uttrykte den norske rotreneren Thor Nilsen seg etter at våre regjerende verdensmestere i

dobbeltsculler, Alf og Frank Hansen, hadde gjort alle de andre konkurrentene til statister i gårsdagens semifinale. 6.12.48 ble tiden på (Over til side 11)

BILDET: Frank Hansen var et eneste stort smil, etter at han og broren hadde slått fullstendig «knock out» på sine konkurrenter i semifinalen.

Utklassing og skyhøye favoritter:

Det lukter gull av Frank og Alf

Endelig norsk triumf

Brødrene Alf og Frank Hansen sørget i går for at Norge blir representert i finalen i dobbelt sculler. De vant sitt heat i semifinalen helt suverent — og er klare favoritter til gullet.

Siste store stevne for dobbeltsculleren i morgen

**- Søndag tar
vi GULL**

- tror Hansen-brødrene i dobbeltsculler
som igjen lekte med sine konkurrenter

Drammensfireren foran finalen:

Styrket selvtillit og tro på finale

— De ror best i hard konkurranse, sa Knut Amundsen i en samtale vi hadde med ham før lekene. Det var firer uten styrmann han tenkte på. I semifinalen i går kjempet de seg foran Sovjet og Vest-Tyskland. 6.02.84 fikk «Drammensfireren», og de var 21/100-sekund foran Sovjet. Men foran finalen på søndag skal vi merke oss at alle tre båtene i det første heatet hadde bedre tid. Øst-Tyskland hadde best tid med 5.53.65, mens også Canada og New Zealand var bedre enn nordmennene.

Det var en glad kvartett som rodde over mål som vinner av

sitt semifinaleheat i firer uten styrmann. Før start var det stor skepsis i båten. Ola Nafstad hadde pådratt seg en forkjølelse og var meget tett på morgenkysten.

— Vi tre hadde bestemt oss for å dra Ole over mål om nødvendig, men det viste seg at han var minst like sterk som oss, slår Rolf Andreassen fast.

— Vi blir skuffet om det ikke blir medalje nå, sier Ole Nafstad.

— Jeg har ikke kjøpt suvenirer her fordi jeg regnet med å få en på ro-arenaen, legger Finn Tveter spøkefullt til.

I semifinalen rodde de for

fullt hele tiden. Det var aldri snakk om å slappe av mot slutten og spare på kreftene til finalen. Man har god tid til å komme seg igjen til søndagen.

— Og man taper fort plasser om man slapper av og mister rytme, sier Nafstad og hans kollega Rolf Andreassen skyter til:

— Det gir selvtillit om man vinner en semifinale. Rent psykisk betydde seieren kolossalt mye for oss. Nå vet vi at vi minst er like gode som de andre båtene i finalen. Og skepsisen er borte.

Fjerdemann i båten, Arne Bergodd, ble plukket ut til

dopingskontroll. Bergodd er plaget av allergi og får tabletter som vil slå ut i kontrollen, men dette skal legene ha varslet om slik at det blir akseptert.

— Stakkars doktor Sveinoseid om han har glemt å si i fra, kommer det fra Nafstad. Da skal han ikke få det godt.

Men ingen av dem bekymret seg i grunn over nettopp den siden. Humøret var på topp i går i hele roleiren. Tre båter i finale og med muligheter for en gullmedalje til.

— Dobbeltsculleren tar gull. Det er jeg ganske sikker på, sier trener Thor Nilsen.

Nå har de grunn til å smile igjen. Fra venstre, Rolf Andreassen, trener Knut Amundsen og Arne Bergodd.

«The Hansen Brothers» suverene

Ormsund-brødrene Alf og Frank Hansen utklasset alle sine konkurrenter i fredagens semifinale i dobbeltsculler på det olympiske rostadion på Notre Dame. Verdensmestrene gjennomførte et perfekt løp og ble klokke-

inn på den meget sterke tiden 6,12,48, som er det beste de noen gang har prestert.

Nærmest nordmennene fulgte de britiske bronsevinnerne fra siste VM, Chris Bayllyeu og Michael Hart, men det skilte nes-

ten 6 sekunder mellom de to båtene. Det var femte gang denne sesongen at britene måtte se seg slått av «The Hansen Brothers» som speakeren så flott uttrykte det.

Fra det andre heatet gikk Øst-Tyskland, Sovjet

og Frankrike til finalen. Østtyskerne fikk notert godt over 12 sekunder svakere tid enn Alf og Frank, men hadde ingen problemer med å vinne, og «badet» nærmest de to siste meterne inn til mål.

Se ellers våre OL-sider.

Damene ror finale lørdag — bronsemedalje er målet

Norge er uten medaljer — og forsåvidt også uten poeng — hittil i de XXI Olympiske Leker i Montreal. Lørdag og søndag vil sikkert bringe en endring i dette for Norges vedkommende. Det er iallefall sikkert at damenes dobbeltsculler tar poeng i og med at de er i finalen og at det der bare stiller opp seks lag. Denne finalen går lørdag og Thorleif Torgersen fra Moss kan bli den første særforbundspresident i år som får anledning til å glede seg over en norsk medalje i sommerlekene. En bronsemedalje er nemlig siktemålet for Ingunn Brechan og

Solfrid Johansen. Dessuten regner vi med at Alf og Frank Hansen klarer seg gjennom dagens semifinaler og stiller opp i herrenes finale søndag, og der håper vi alle på medalje av gjeveste slag.

Begge våre brytere har kommet så langt at de er sikret poeng, og for Tore Hems vedkommende kan også en medalje være innen rekkevidde.

I dag starter også friidretten, men det er mest forsøk de første dagene. Dermed er de aller gjeveste konkurransene i gang rent publikumsmessig sett — og

Norges Roforbunds president, Thorleif Torgersen fra Moss, er her flankert av de to vi håper skal bringe Norge den første medaljen, Ingunn Brechan (t.v.) og Solfrid Johansen. De ror finale i damenes dobbeltsculler lørdag kl. 15.45 norsk tid.

utover i neste uke kan kanskje også enkelte av de norske blande seg inn i tetstriden. Det er iallefall lov til å håpe på det.

Ro — det kan vi ihvertfall

Det er på vannet vi gjør det i Montreal. Hele tre norske båter — begge dobbeltscullerne og firer uten styrmann — er klar for helgens finaler. Alf og Frank Hansen utklasset sine konkurrenter i semifinalen og VM-vinnerne fra i fjor må finne seg i å være gullfavoritt søndag. Ingunn Brechan og Solfrid Johansen over disse linjer ror også dobbeltsculler, og skal i ilden lørdag som de første kvinnelige roere fra Norge i OL-finalen.

Se sporten.

Dobbeltsculleren avslutter sin karriere i morgen:

Gråter ikke om det blir sølv!

Men det er to år siden Hansen-brødrene sist tapte

Montreal — Brødrene Frank og Alf Hansen ror sin siste store konkurranse sammen i morgen. Da skal de slåss om olympisk gull. I et helt år har de forberedt seg på dette.

Det siste halve året har de trent to ganger om dagen og ikke vært på arbeidet i det hele tatt. Deres koner har forsørget dem. Frank har bestemt seg. Det er slutt på roing for ham i større sammenhenger etter dette. Alf derimot vil holde på og gå over til singelsculler. Alf som er yngst vil ikke gi seg før etter OL i Moskva om fire år.

— Vi gikk for fullt fram til Frank. De siste 700 metrene 1300–1400 meter, forteller slappet vi av. Ledelsen var så

— Det ville være gøy med en gullmedalje i olympiske leker, sier Frank. Det er det vi har strebet etter, men jeg vil ikke gråte om det blir sølv. Sølv vil ikke vi ta som nederlag.

Det er to år siden „the Hansen-brothers” tapte et løp i dobbeltsculler. Men de undervurderer ikke på noen måte sine motstandere av den grunn. Øst-tyskerne blir de verste å hamle opp med. I semifinalen i går imponerte både den norske og den øst-tyske duoen. De vant hvert sitt heat nokså overlegent.

klar at vi ikke hadde behov for øst-tyskerne gjorde det samme. å satse alt. Det var tydelig at

● OVER TIL SIDE 14

Frank Hansen i samtale med bror Alf og rolederen Thor Nilsen etter gårdsdagens semifinaleheat. (Tele-foto til TA)

Norges første kvinnelige roere i en OL-finale

De ror for bronse

Av
Allan Aabech

MONTREAL.

De sa ikke stort forleden da de gikk til finalen ved å vinne sitt oppsamlingsheat.

Treneren Ake Fiskerstrand sa enda mindre.

Og det er typisk for var dame-dobbeltskuller med Trondheims Ingunn Brechan og Sandefjords Solfrid Johansen. Vil man snakke med dem så er det kun om roing. Andre meninger holder de

helt for seg selv. Det kan de selvfølgelig gjøre, men man kan så lett unnskyldte dem når man er klar over hva som ligger bak deres ambisjoner. Det er to alvorlige jenter som i løpet av denne sesongen har satt seg et mål som de er i ferd med å realisere.

Hva det går ut på? I dag ror de ut som de første norske kvinnelige roere i en olympisk finale i dobbeltskuller, blir kanskje de første som sikrer Norge Olympiske poeng i disse lekene.

Det skal ingenting til, sier de som er negativt innstilt til roing. Det stilte jo bare 10 båter til start, hevder de. Prøv å si det til

Ingunn Brechan og Solfrid Johansen.

— De som sier det kan umulig vite hva roing er, sier de i kor. De har fått den vanen, sammenveiset som de etterhånden er blitt i løpet av de snaue tre månedene de har sittet sammen i samme båt og skottet på hverandre for liksom å finne støtte i den andre når en uttalelse skal falle. Et typisk teamwork som det også må være om bord på en dobbeltskuller.

I dag er altså jentene i finalen. De er kvitt ethvert press. Det må bli poeng. Men de har stilt seg store krav. Krav de selv ikke vil utbasunere for hele verden, men nøyer seg med å si:

— Vi ror for å legge flest mulig bak oss.

Og det kan bety to eller tre lag, for ingen har regnet med at DDR og Sovjet er til å hamle opp med. I motsatt fall ville det være en sensasjon. Nok til å stoppe kjeften på dem som ler av dameroing i det hele tatt.

Men da må Bulgaria slås. De vant sitt forsøksheat og er ukjente for våre to. I dag ror de i hvert fall for bronsemedalje, men en fjerdeplass vil bli hilst velkommen. Kanskje ikke av jentene selv, men av alle oss andre.

Det var i slutten av april de begynte samarbeidet. Da trener Ake Fiskerstrand ville prøve for-

skjellige kombinasjoner for å se hvilke som gikk fortest. Det endte med Ingunn og Solfrid naturprodukter og treningsprodukter.

Man har alltid hørt at et samarbeide mellom jenter er vanskeligere enn mellom gutter. Om det sier jentene:

— Så lenge vi ble plassert i en båt som vi visste ville gå fort spilte det ingen rolle hvem vi måtte ro sammen med. Skulle vi lykkes var det bare å tilpasse seg hverandre.

På mange måter er de like. Interessen drar riktignok i forskjellige retninger. Den ene er husmor og gift. Den andre går på husmorskolen.

At de i dag befinner seg i en olympisk finale, tar de med stor ro. Innrømmer ikke at de er overrasket. Hva det blir til i framtida med samarbeidet vet de ikke. Selv ikke VM i New Zealand lokker. Det er Ingunn det står på, forstår vi, Trondheimsfruen. Begge har bevist for all verden allerede at det godt kan innledes samarbeide selv om Dovre skiller dem ad.

De er to idrettsjenter som har tatt roporten mer alvorlig enn noen annen. Måtte hell og lykke følge dem i dag.

Foto
Tom Martinsen

Ingunn Brechan og Solfrid Johansen er sikret OL-poeng, men i dag sikter de mot medalje...

— Hvorfor kjøpe souvernirer når vi kan vinne OL-medalje...?

Sa Finn Tveter etter ekspress-
løpet som sjokkerte roverdenen...

Av
Allan Aabech

Foto
Tom Martinsen

MONTREAL.

Hva skal vi kjøpe souvernirer for når vi kan vinne OL-medalje? spurte Finn Tveter om bord på firer uten styrmann etter semifinaleracet i går, ettermiddag, like etter at han og hans ro-makkere hadde laget en liten bombe ved å vinne sitt heat foran Sovjet og Vest-Tyskland.

Vi skal ikke ta noen medaljer på forskudd for firerens vedkommende skjønt bare konstatere at om det skjer så blir i hvert fall ikke karene om bord overrasket, i hvert fall ikke nå. Men etter gårdsdagens ekspressløp, kan den gjenta et slikt løp igjen i morgen?

— Vær klar over at nå er det verste unnagjort. Vi har nådd finalen i presset her borte. Ofte skjer det at båter i mellomklassen kjører bra i semifinalen for så å falle i seg selv i finalen. Jeg håper ikke det blir tilfelle med oss. Jeg nekter å tro det fordi vi føler selv at vi har så mye å gå på, sier stroken om bord, Ole Nafstad, som vant EM-

selv på firer uten styrmann i 1971, EM-bronse i 1973, sammen med Arne Bergholt og Rolf Andreassen i samme båttype. De to befinner seg også om bord nå. Finn Tveter vant VM-bronse i 1970 med styrmannfirer. Om det blir medalje i morgen, er det ikke mange som kan oppvise slike medaljer med sju års mellomrom.

Arets utgave av firer uten styrmann er historien om roerne som etter et år i uviss- het bestemte seg for å satse på OL-deltakelse. De har nådd sitt mål og mer enn det. Nå er det ikke farlig hvis det ikke blir medalje.

— Vi fulgte oppskriften med å glemme konkurrentene. Konsentrerte oss bare om å komme først i mål. Ved 1000 meter kikket vi litt til siden og så bare bauger bak oss. Vi gav hva vi hadde, forteller de fire om bord.

Men de hadde det ikke lett, disse pluggene av noen roere de siste døgnene før semifinalen. Ole Nafstad har slitt med forkjølelse og kunne knapt sove natt til i går. Nå bli han trolig isolert fra resten, i det mannskapet bor på samme rom i OL-byen.

Gullmedaljen er reservert DDR, akkurat som gullmedaljen i dobbeltsculler blant de fleste er reservert Hansen-

brødrene. Det er selv og bronse å kjempe om. Det vil de fire være med på.

DDR hadde beste tid i går, og vant det andre heatet. Forskjellig vindforhold gjør at tidene ikke er sammenlignbare. Vi nevner bare at østtyskerne rodde på verdens raskeste tid til nå, 5.53.65. Nordmennene vant på 6.02.84, men hadde best tid mellom 500 og 1000 meter.

I finalen møter de foruten DDR og Sovjet, Canada, New Zealand og Vest-Tyskland. Et like vellykket race i morgen og... medaljen er sikret.

Skjønt la oss ikke skru forventningene i været. Det kan like gjerne bli en 2. plass som 3. plass.

Hva de sa til hverandre da de passerte mållinjen og la seg flate i båten og hev etter pusten etter å ha rodd i blinde de siste par hundre metrene:

— Nå er vi der vi skal være.

Dvs. det liksom utilnærme- lige mål de hadde satt seg.

Og i helgen kan vi oppleve de viktigste dager i Norges roforbunds historie, med damedobbeltskulleren i finalen i dag, og med Hansen-brødrene og firer uten i finalen i morgen. Det kan bli en dag Ro- forbund seint vil glemme.

Og firer'n fulgte opp — og vant den også (se resultattavla). De sjokkerte

Her setter Hansen-brødrene Verdensrekord

MONTREAL

Hvem i all verden kan slå Hansen-brødrene i dobbeltscullerfinalen i Ile Notre Dame-bassenget i morgen. Jo, øst-tyskerne Schmed og Berzov. Til tross for nok et oppvisningsløp av Alf og Frank Hansen i går. Med 12 sekunder bedre vinner-tid enn øst-tyskerne i semifinalen kan vi ikke utdele olympiske gullmedaljer allerede.

Men det er betryggende å vite at dobbeltsculleren er bedre enn den noen gang har vært. I går rodde den på verdens raskeste tid på 2000-meter for dobbeltscullere med 6.12.48. Den gamle rekorden skriver seg fra EM på Bagsværd så for fem år siden, satt av DDR.

Av
Allan Aabech

I dag er Hansen-brødrene glad for at deres trener Thor Nilsen tok dem vekk fra alt OL-maset et døgn før semifinalen. En ren impulsbehandling. På Lakewood Inn i Lake Placid på den andre siden av grensa fikk de den avkobling og hvile de trengte. Vi-sum hadde de fra før av, for etter OL-finalen i morgen setter de kurs for New York mandag.

— Guttene trengte akkurat dette. Hadde det ikke vært for at vi har jobbet meget på det mentale plan disse to åra kunne det dessuten gått helt galt i går, sier Thor Nilsen.

Det begynte med følgende: da brødrene skulle på sin vanlige treningstur noen timer før start, kom ikke sjåføren som avtalt. En reservesjåfør ble satt inn, men i det amerikanske dollar-gliset kjørte Hansen-brødrene seg vill takket være sjåføren som trodde han visste veien. For øvrig en meget kronglete vei. Dermed kom de halvannen time forsinket til trening og rakk dermed ikke å reise tilbake for å spise frokost som planlagt. Frokosten deres for starten deres i formiddag bestod av knust frukt og peanotter.

rakk å reise tilbake å hente konkurransedraktene. Hadde dette skjedd for et par år siden ville dette skapt irritasjon og unødvendig bråk. Alf og Frank Hansen tok imidlertid hele ekstraturen som en sightseeingtur med godt humor, sier Thor Nilsen.

— Vi hadde lagt opp til å ta ledelsen ved 1000 meter. Vi hadde den da, men fortsatte å ro til 1500 meter. Da vi kom til resultatavsluttet et par hundre meter før mål hadde vi sluttet å ro, men så så vi tida og gav litt ekstra igjen, for måken til rask tid har vi aldri opplevd, sier brødrene som har pers på 6.18 minutter i enda sterkere medvind enn det som var i går.

At østtyskerne har 12 sekunder dårligere tid setter ikke Hansen-brødrene spesielt som enefavoritt til gullmedaljen i morgen. DDR behersket sitt heat og sluttet og ro ved 1000 meter. Dit hadde likevel Hansen-brødrene halvannet sekund bedre tid på 3.00.

Hansen-brødrenes innsjutt i går minnet mest om en rolig treningstur på Arungen utenfor Oslo. De skottet til begge sider mot slutten. Like overbevisende som de vant forsøksheatet vant de altså semifinalen:

— Men hverken Alf eller jeg er fornøyd med selv i morgen.

verste konkurrenter, men vi vil vinne olympisk gull, sier Frank Hansen med ettertrykk. Han ble jo snytt for det sammen med Svein Thøgersen i München for fire år siden.

Trener Thor Nilsen kan ikke dy seg etter at det verste nervepresset nå er borte både for ham selv og framfor alt for guttene.

— Jeg er ikke overtroisk, men jeg begynte å lure på om det ikke ville gå galt i går. Ikke bare på grunn av forsinkelsen til banene, men da jeg fulgte guttene på treningsturen røk sykkel-len jeg fulgte dem med.

Foto
Tom Martinsen

Endelig store norske ting i vente

Gjør dere klar til gullfest i morgen

Hansen- brødrene kjempe- favoritter

Roer-brødrene Alf og Frank Hansen er i gullform. I går utklasset de konkurrentene i semifinalen og satte like godt verdensrekord. I morgen går finalen og brødrene er kjempefavoritter. Omsider kan vi alle gjøre oss klar til gullfest. Tidligere sommer-OL har jo vist at det netopp er på vannet vi vinner.

Side 7

Frank og Alf Hansen er i storform. Det lukter gull av semifinale- innsatsen, men de får neppe bade seg til seieren.

Alf og Frank Hansen utklasset konkurrentene i dobbeltsculler

Tross nedsyltet Nafstad:

**Drammensfireren vant - vi hadde
ikke problemer, sa Andreassen**

«THE HANSEN BROTHERS»

slo til – denne gang i semifinalen

— kommer til å kjøre for fullt i finalen

Montreal (NTB-OL.red) Ormsund-brødrene Alf og Frank Hansen utklasset alle sine konkurrenter i fredagens semifinale i dobbeltsculler på det olympiske rostadion på Notre Dame. Verdensmestrene gjennomførte et perfekt løp og ble klokket inn på den meget sterke tiden 6,12,48, som er det beste de noen gang har prestert.

Nærmest nordmennene fulgte de britiske bronsevinnerne fra siste VM, Chris Bayllyeu og Michael Hart, men det skilte nesten 6 sekunder mellom de to båtene. Det var femte gang denne sesongen at britene måtte se seg slått av «The Hansen Brothers» som speakeren så flott uttrykte det. Vest-Tyskland sikret seg den siste finaleplassen i heatet.

Fra det andre heatet gikk Øst-Tyskland, Sovjet og Frankrike til finalen. Østtyskerne fikk notert godt over 12 sekunder svakere tid enn Alf og Frank, men hadde ingen problemer med å vinne, og «badet» nærmest de to siste meterne inn til mål.

Det var Øst-Tyskland som måtte gi fra seg førsteplassen til Norge og i Nottingham-VM i for. Da skilte det bare 28 hundredeler, og det er Øst-Tyskland som også nå blir den farligste konkurrenten.

Østtyskerne var foran Norge tidsmessig etter 500 meter, men senere klarte de ikke å kopiere de norske passeringstidene.

— Det er klart at det er Øst-Tyskland som blir den store bøygen, sa Frank Hansen etter brødrenes oppvisning. Tidene viser at de bare var på høyde med oss

fram til ca. halvrodd distanse. Men de hadde et lett heat og behøvde vel aldri å ta ut noe spesielt for å vinne. Og på slutten var det helt tydelig at de holdt igjen.

— Hvordan la dere opp løpet?

— Vi tenkte å gå passelig hardt ut for å finne rytmen og så kjøre for fullt så lenge det holdt. Vi lå litt etter i innledningen, men det betyr ingenting. Det er ikke der målet er. Vi ga skikkelig på til ca. 13–1400 meter, men slappet betraktelig av da vi etter 1500 meter skjønte at britene ikke hadde noen mulighet til å innhente oss. Vi hadde full oversikt og kunne kontrollere dem helt inn, sa Frank.

— Hvordan vil dere legge opp taktikken i finalen?

— Der blir det ikke snakk om noen taktikk. Vi akter kort og godt å stå på for fullt fra første åretak.

— Hvilket vindforhold liker dere best, og hvor vil dere helst starte i forhold til Øst-Tyskland?

— Det beste for oss hadde vært flatt vann eller lett drag rett i mot, og østtyskerne i en av de nærmeste banene, sa Frank, som sammen med Alf ikke har tapt i dobbeltsculler siden VM i 1974, da det ble sølv.

— Det burde bli en ny seier her borte. Vi har funnet storformen akkurat i det rette øyeblikket, og det har faktisk aldri gått så bra som det gjør akkurat nå, slutter Frank.

Frank akter å gi seg etter denne sesongen, mens Alf vil satse i singlesculler fram til VM i New Zealand i 1978.

De som har tenkt å frata brødrene Alf og Frank Hansen gullmedaljen i dobbeltsculler skal jamen ro godt i finalen. I går viste de to nordmennene at de er nærmest uslåelige. På bildet under smiler Frank etter at finaleplass er sikret.

